

[11th March 1959]

SRI M. D. RAMASAMY : அமைச்சர் அவர்கள் விசைத்தறிகளை ஆரம்பிப்பது இந்தச் சர்க்காரின் கொள்கை அல்ல என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் 15 விசைத்தறிகளை வாங்கி இங்கே பரிட்சார்த்தமாக ஏற்படுத்தி யிருப்பது முரண்பாடாக இருக்கிறதே, அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்கிறேன்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதாவது ஒரு காலத்தில் நம் ராஜ்யத்திலும் விசைத்தறிகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் அதனுடைய எக்கனமிக்ஸ் என்ன என்று தெரிந்து கொள்வதற்கும், அதன் மூலமாக தொழிலாளர்களுக்கு என்ன அளவு ஊதியம் கிடைக்கும் என்பதை நாமே அனுபவ பூர்வமாக கண்டு கொள்வதற்கும் உதவியாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் பரிட்சார்த்தமாக 15 விசைத்தறிகளை வைத்திருக்கிறோம்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—BUDGET FOR THE YEAR 1959-60—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1959-60.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

DEMAND XII—DISTRICT ADMINISTRATION.

DEMAND XXXIV—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

MR. SPEAKER : From to-day the Demands for Grants are to be discussed and voted upon. A number of cut motions have been received from hon. Members for each Demand. It is the usual custom to move only one cut motion for each Demand and hon. Members can take part in the discussion. The same procedure may be followed this year also.

To-day the following Demands are to be discussed :—

I. Land Revenue Department.

III. Stamps Administration.

XII. District Administration and Miscellaneous.

XXXIV. Compensation to Zamindars.

As soon as the Demands are moved by the respective Ministers, one cut motion for each Demand may be moved. Cut motions need not be seconded. At the end of the discussion, the cut motions will be put to vote and then the Demands will be put to vote.

It has been agreed that one member of the Opposition group will initiate the discussion on each Demand. It is also agreed that the leader of one of the opposition parties will take part finally before the Minister replies. It is also agreed that the Minister in moving the Demand need not make a long speech but circulate copies of whatever he has to say to the Members. Half an hour will be allotted to the Minister for reply to the discussion on the Demand. It has been agreed that ten minutes will be enough for each member. On this basis, I allot fifteen minutes to the member initiating the debate and fifteen minutes to the leader who speaks before the Hon. Minister replies, half an hour to the Hon. Minister, and ten minutes to each hon. Member.

11th March 1959]

[Mr. Speaker]

The Hon. Minister will now move the Demands—

- (1) Demand I—Land Revenue Department.
- (2) Demand III—Stamps Administration.
- (3) Demand XII—District Administration and Miscellaneous.
- (4) Demand XXXIV—Compensation to Zamindars.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,69,96,800 under Demand I—Land Revenue Department.

SRI K. RAMACHANDRAN : Sir, I move—

That the allotment of Rs. 1,69,96,800 under Demand I—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 19,26,100 under Demand III—Stamps Administration.

SRI A. R. MARIMUTHU : Sir, I move—

That the allotment of Rs. 19,26,100 under Demand III—Stamps Administration—be reduced by Rs. 100.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,04,66,800 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous.

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I move—

That the allotment of Rs. 4,04,66,800 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous—be reduced by Rs. 100.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 55,00,000 under Demand XXXIV—Compensation to Zamindars.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

That the allotment of Rs. 55,00,000 under Demand XXXIV—Compensation to Zamindars—be reduced by Rs. 100.

MR. SPEAKER : The Demands and the cut motions are before the House for discussion. I am told that the opposition parties have selected Sri K. Ramachandran to initiate the debate. He is given fifteen minutes. He will now speak.

[11th March 1959]

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கிற இந்த வெட்டுப் பிரேரணை பொதுவாக பல நாளும் பேசப்பட்டு வருகிற பிரச்சனையேயன்றி வேறு இல்லை. இதில் நிலச் சீர்த்திருத்தத் தைப்பொறுத்த வரையிலும் முக்கியமான விஷயம் நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. இதை அரசாங்கக் கட்சியும் மற்ற கட்சிகளும் வற்புறுத்தி வந்த போதிலும் கூட அரசாங்கம் இதைத் தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டே வருவதும், இதிலேயே பலவிதமான கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருவதும் பொதுவாக மக்களுக்கு இதைப் பொறுத்த வரையில் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் இது அவசரமாக செய்யப்படவேண்டிய விஷயமாகிறது.

அதுவும் தவிர ஐ.என்.டி.சி. கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் இந்தக் கொள்கைக்கு நாங்கள் எதிர்ப்பாக இருப்பது போல வெளியில் அனுவசியமாகப் பிரசாரம் வேறு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதை நான் இங்கே மறுத்துக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் யாரும் இந்தக் கொள்கையை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆட்சேபிக்கவும் போவதில்லை. இதை அவசியமாக, அவசரமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதைத்தான் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்திற்கு நாங்கள் விரோதமாக இருக்கிறோம் என்ற புகாரும், அனுவசியமான பிரசாரமும் சிலர் செய்து வருவதற்கு ஆதாரமே இல்லை, அது தவறு என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். (கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம்.—நாங்கள் என்றால் யார்?) ஐ.என்.டி.யு.சி. கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியம்.—அந்தக் கட்சித் தலைவர் இந்தமாதிரி ஆதரித்துப் பேசினது இல்லை.) அதுதான் தப்பான அபிப்பிராயம். நிலவுடமைக்கு வரம்பு கட்டுவது வேண்டும் என்று மட்டும் தலைவரும், நாங்களும் கேட்கவில்லை. அத்தான் அர்ப்பன் இன்கம்முக்கும் வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறோம். இந்த இரண்டையும் தலைவரும், நாங்களும் வற்புறுத்தி வரும்போது அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் இதற்கு எதிராக இருப்பதாகப் பிரசாரம் செய்வது சரியல்ல. நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். காலம் தாழ்த்தாமல் உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கட்சியின் கொள்கை என்பதை நான் இதன் மூலம் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

9.3) அதைக்கூட எதற்காக தெரிவிக்கிறேன் என்றால், பொதுவாக இந்தக்
a.m. சட்டம் பல வருஷ காலமாக காலதாமதமாயிருக்கிறது. ஆகவே நிலச் சீர்த்திருத்தம் உடனடியாகக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நிலம் அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் தங்களுக்குள்ள நிலங்களை **Fraudulent Transfer** செய்துகொள்கிறார்கள். இதைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது அவ்வாறு அவர்களாகவே பிரித்துக்கொள்வது ஒரு விதத்தில் நல்லதுதான் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சட்டத்தை எமாற்றுவதற்காக இம்மாதிரி பிரித்துக்கொள்கிறார்கள் என்றால் இதனால் ஏழை விவசாயிகள் தான் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே மிகவும் நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னொரு சந்தேகமான விஷயம் என்னவென்றால், இதை மேல் சபையில் முன்னதாகவே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதோடுகூட நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை அரசாங்கம் தயங்காமல் செய்ய வேண்டும். இதில் பலவிதமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. நீர்ப்பாசனம் உள்ள நிலங்கள் இருக்கின்றன. நீர்ப்பாசனம் இல்லாத நிலங்கள் இருக்கின்றன. வளமுள்ள நிலங்கள் இருக்கின்றன. வளம் இல்லாத நிலங்கள் இருக்கின்றன. இப்படியெல்லாம் பலவிதமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் பிளாமி நிலங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் மிகவும் நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு

[11th March 1959] [Sri K. Ramachandran]

கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு I. N. D. C. பொருத்தவரையிலே இந்தச் சட்டத்தை எந்த விதத்திலும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். எனவே அரசாங்கம் தயக்கப்படாமல் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

நம் நாட்டிலே தரிசு நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. Cultivation-க்கு மேற்கொண்டு உற்பத்தி அதிகமாக பெருக்கவதற்கு தரிசு நிலங்களின் மீட்சி விஷயத்தில் அரசாங்கம் அதிக அக்கரைக்காட்ட வேண்டும். ஆகவே தரிசு நிலங்களின் மீட்சி விஷயத்தில் அரசாங்கம் எவ்வளவு அக்கரைக் காட்ட வேண்டுமோ அவ்வளவு அக்கரைக் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக ராமநாதபுரத்தில் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இதில் பலவிதமான சாயில்கள் இருக்கின்றன. ரெட், சாண்டி முதலிய பல உயிரக்கணக்கான நிலங்களை சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். அவைகளை யல்லாம் பூராவும் பயிருக்குக் கொண்டுவந்தால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருகும். மேலும் விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் ஏற்படுவதற்கு அந்நிலங்கள் பூராவிற்கும் வரி வஜா செய்ய வேண்டும். இதனால் வெளி நாணயச் செலாவணிகளைக் கூட அதிகப்படுத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கும். உதாரணமாக நெல்லை அதிகமாக பயிரிட்டால் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாம். ஆகவே அரசாங்கம் இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையிலே வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புயலாலும், வெள்ளத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் நிவாரணம் அளிப்பதுபற்றி கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ராமநாதபுரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசம். மூன்று இடங்கள் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் நிவாரணம் அளிக்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை. அங்குள்ள மக்கள் இந்த பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று மகஜர் கொடுத்துள்ளார்கள். ஆனால் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இந்தப் புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் உள்னவர்களுக்கு இன்று வரி வஜா செய்யப்படவேண்டும். 15 கோடி வருஷகாலமாக வரி வஜா செய்யாத நிலங்களுக்கும் கூட இன்றைக்கு அவைகளை எல்லாம் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் கேட்டு வருகிறார். அவர்கள் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இந்த வருஷம் பூராவும் வரிவஜா செய்யப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பிரதேசம் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசமாகையால் அங்கே எவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக எல்லா வரி வசூலையும் தள்ளிப்போடவேண்டும். அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கை துரிதமாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கஷ்டப்படும் மக்களுக்கு உண்மையாக நிவாரணம் அளித்தவர்களாவோம். இதைத் தாமதம் செய்வது சரியல்ல. ஆகவே அரசாங்கம் உடனடியாக பரிசீலனை செய்து அங்கிருக்கும் மக்களுக்கு உடனடியாக வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக் கூடிய நிலைமையிலே என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள், எந்தவிதமான நிவாரணம் அளிக்கப்படும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடும்குடர் அவர்கள் அதைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. Ramachandran] [11th March 1959]

ராமனாதபுரம் ஜமீன் பிரதேசத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ராமனாதபுரத்தில் சிறு சிறு ஜமீன் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. இதில் உள்ள ஊழியர்கள் இரண்டு லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். திரு வாடானையும் கூட மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி. கோர்ட்டில் கூட 100 வருஷங்களாக அனுபவித்துவந்த நிலங்களை அவர்களுக்கே பட்டா கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. ஆகவே பலரின் நன்மையைக் கருதி அரசாங்கம் நல்ல முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் கோர்ட்டுக்கு போகமுடியாத ஏழை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் தீர்மானம் செய்தார்கள். ராமனாதபுரம் சிப்பந்திகளுக்கு கிட்டத்தட்ட உபயோகமற்ற நிலங்களை வைத்துக்கொண்டு பெரும்பான்மையான நல்ல நிலங்களை மிராஸ்தார்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜமீனில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு பென்ஷன், ப்ராவிடன்ட் பண்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜமீன் பிரதேசத்தில் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த ஆயிரம் பேருக்கு ஒரே வேலை முறையைக் கொண்டுவரும் காலத்திலே மற்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் அவர்களுக்கும் சம்பளம், பிராவிடன்ட் பண்ட், மற்ற சலுகைகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அங்கே முக்கியமான வேலை அந்தப் பகுதியில் ஸெட்டில்மென்ட்டை இண்ட்ரொட்யூஸ் செய்வது ஆகும் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். அந்த முக்கியமான வேலையில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பணியை இவர்கள் பல ஆண்டுகளாகச் செய்துவருகிறார்கள் என்பதை மனதிற்கொண்டு இவர்களுக்கும் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கிடைக்கும் சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்கே செய்யவேண்டிய நிவாரண வேலைகளைப் பற்றி மீண்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சாதாரணமாகவே மழையையே நம்பியிருப்பது அந்தப் பிரதேசம். அப்படிப்பட்ட அந்தப் பிரதேசத்தில் மழையில்லாத காரணத்தால் இப்போது அங்குள்ள மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வெளி ஜில்லாக்களுக்கு வேலை தேடிச் செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தமான நிலைமை அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காக நேற்று இந்த சபையில் 40-வது விதியின்படி ஒரு பிரேரணையைக் கொண்டுவந்தேன். அங்கே முக்கியமான நிவாரண வேலைகளை செய்யவேண்டும். அங்கே அவசியமான பல நிவாரண வேலைகளை நிரந்தரமான முறையில் செய்யவேண்டும். அங்கே நிரந்தரமாகச் செய்யவேண்டிய நிவாரண வேலைகள் எவை என்பது பற்றி என் அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இத்தகைய ஜமீன்தாரிப் பிரதேசங்களில் உள்ள கண்மாய்களும், கால்வாய்களும் பல ஆண்டுகளாக கவனிக்கப்படவில்லை. அங்கே புயல் வந்த பிறகு கண்மாய்கள் சர்க்கார்ால் ஓரளவு சீர்தெய்யப்பட்டன. சர்க்கார் சிறிது பணம் செலவழித்து அங்குள்ள மொத்தக் கண்மாய்களில் ஏறக்குறைய பாதிசெய்யப் பணிபுரிந்திருக்கிறார்கள். பாக்கியுள்ள கண்மாய்களைச் செப்பணிவதற்கு இது சரியான சந்தர்ப்பமாக இருக்கிறது. அவைகளைச் செப்பணிதல் வேலையை சர்க்கார் மேற்கொண்டால் அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். எனவே அங்குள்ள கண்மாய்களை செப்பணிதல் வேலையை உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் கண்மாய்களுக்கு தண்ணீர் கொண்டுவரும் பல கால்வாய்கள் அங்கே இருக்கின்றன. சில கெடக்கையில், நடந்த விவசாயத் திட்டம் சம்பந்தமாகவும் நான் ஒன்று சொல்லியிருக்கிறேன். குடிமராமத்துப் பகுதிக்குள் வராத, ஒரு மைல் அல்லது இரண்டு மைல் தூரம் உள்ள கால்வாய்களை விவசாயிகளே செப்பணிட்டுக் கொள்ளலாம். சுமார் 10,000 ஏக்கர் வரை பயக்கூடிய கால்வாய்கள் பல இருக்கின்றன. அவைகளை சர்க்கார் தான் செப்பணிட்டுத்

11th March 1959] [Sri K. Ramachandran]

தர வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கால்வாய்கள் 50—60 கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுசெல்கின்றன. அவைகள் இப்போது தூர்ந்துபோய் தண்ணீர் கொண்டுசெல்லமுடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. உதாரணமாக கூதங்கால், வேங்கடகுரிச்சி முதலியவை அத்தகைய கால்வாய்கள். மேலும் முதலுளத்தூரில் உள்ள ரகுநாதக் காவேரி, நாராயணக் காவேரி முதலியவையும் அப்படிப்பட்ட கால்வாய்கள் தான். இவைகள் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. இவைகளைச் செப்பனிட வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம ரஸ்தாக்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மிக மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. அவைகளையும் சர்க்கார் மராமத்து செய்ய வேண்டும். இந்த வேலைகளையெல்லாம் செய்தால் இந்தப் பகுதி முன்னேற்றம் அடைவதுடன், அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளும் ஏற்படும். நான் கூறிய எல்லா விஷயங்களையும் கவனிக்க வேண்டுமென்றும், அந்தப் பகுதியில் உடனடியாக வரிவஜா செய்ய வெண்டுமென்றும், கடன்களை திரும்ப வசூலிப்பதை தள்ளிப்போட வேண்டுமென்றும், இன்றுள்ள நிலைமையில் அங்கே செய்யவேண்டிய நிவாரண வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்றும், அங்கே நிரந்தரமான நிவாரணங்களையும் செய்ய வேண்டும் என்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN: மதிப்பிற்குரிய உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்ய கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தைகளுக்கு படிப்புச் சலுகை அளித்திருப்பதை நான் மனமார் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கும், கெஜட் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் கொடுத்துள்ள ஊதிய உயர்வைக் கொடுக்காதது குறித்து நான் வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் கெஜட் பதவியில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களாகக் கருதப்படாது போனாலும்—முழுநேர சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாகக் கருதப்படாத போனாலும்—அவர்களுக்குத் தற்போது கொடுக்கப்படும் ஊதியம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால், அவர்களுக்கும் ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், கிராம முன்சீபாக இருந்தாலும், கணக்கப் பிள்ளையாக இருந்தாலும் அவர்களை நியமிக்கும் முறை மிகவும் தொல்லை கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்களை நியமிப்பதற்கான அதிகாரம் தற்போது தாசித்தார் முதல் சர்க்கார் வரையில் பலரிடம் இருக்கிறது. இதனால் கிராம முன்சீபோ, கணக்குப் பிள்ளையோ தன் உத்தியோகத்தை நிலைப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினால் அவர் குறைந்தது ஆயிரம் ரூபாயாவது செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களை நியமிப்பதற்கான அதிகாரம் கலெக்டர் கையில் இருக்கலாம். கடைசியாக அப்பீல்களை கவனிப்பதற்குரிய அதிகாரம் கலெக்டரிடம் இருக்கலாம். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிப்பதற்குரிய அதிகாரங்களை அதிகாரிகளிடம் அந்த முறையில் பரிந்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் உத்தியோகம் பரம்பரை பாத்தியமாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் மாநிலத்தில் சில மாவட்டங்களில் அவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த முறையானது பல கிராமங்களில் கிராம நிர்வாக காரியங்கள் சரிவர நடப்பதற்கு இடையூறுக இருக்கிறது என்பது இந்த சபையில் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri K. R. Viswanathan] [11th March 1959]

அவர்களை பரம்பரை அடிப்படையில் நியமிக்கும் முறையை நீக்கிவிட்டு அவர்களை தகுதி அடிப்படையில் நியமிக்கும் முறையைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிஸ்தி வாங்கும் முறையானது இந்த ஆண்டில் தான் ரசீது மூலம் வாங்கும் முறையில் வந்திருக்கிறது. இந்த முறை பல ஆண்டுகாலமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்தது. கடைசியாக இந்த ஆண்டில் தான் இந்த முறை வந்திருக்கிறது. இந்த முறை, பல தவறுகளும் குற்றங்களும் நிகழாமல் இருப்பதற்கு உதவுவதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஏதாவது குற்றம் செய்தார்கள் என்றால் வியாஜ்யத்தில் “ஸஸ்பென்ஷ்”னில் வைக்கப்படுகிறார்கள்—உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கிவைக்கப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு ஸஸ்பென்ஷனில் வைக்கப்படுபவர்கள் மறு உத்தரவு வரும் வரை அவ்வாறு வைக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்று சொன்னாலும், ஸஸ்பென்ஷன் காலம் ஆண்டு கணக்கில் செல்கிறது. சில இடங்களில் அவர்கள் ஓராண்டு காலம், ஈராண்டு காலம் வரையில் கூட ஸஸ்பென்ஷனில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதற்காக உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டார்களோ அதுபற்றி அவர்கள் விசாரிக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் செய்த தவறு சிறு தவறாக இருக்கக் கூடும். இருந்தாலும் அவர்களுடைய மேலதிகாரிகளான தாசிஸ்தார்கள் களும் டெப்டி கலெக்டர்களும் அவர்களை விசாரிக்காமல் இருந்துவருவதால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, இவ்வாறு ஸஸ்பென்ட் செய்யப் படுபவர்களை ஓராண்டு அல்லது ஆறு மாதங்களுக்குள் விசாரித்து முடிவு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஜயகொண்டத்தைக் தலைமையிடமாகக் கொண்ட உடையார்பாளையம் தாலுகா என் தொகுதி. மழையின்மையால் மிகவும் வறண்டு போயிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இந்த ஆண்டு, அங்கே பருவமழை பெய்யாததால் விளைச்சல் குறைந்திருக்கிறது. எனவே அங்கே கிஸ்தியைத் தள்ளிப்போட வேண்டும். விளைச்சல் அறவே இல்லாத இடங்களில் தான் கிஸ்தி தள்ளிப்போடப்படும் என்று சொல்லி, அங்கே கிஸ்தியைத் தள்ளிப்போட முறுக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அங்கே இன்று நிலமில்லாத விவசாயிகளும் சிறு குடியானவர்களும் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவ்வாறு கஷ்டப்படும் மக்கள் அங்கிருந்து குடும்பம் குடும்பமாக வெளியேறி பக்கத்திலுள்ள தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும் சிதம்பரம் தாலுகாவிலும் குடியேறி தங்கள் பிழைப்புக்கு வழி தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் இன்னும் 8 மாத காலம் எவ்வாறு வாழக்கை நடத்தப்போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. எனவே அங்கு பஞ்ச நிவாரண நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். அங்கே கட்டிடங்கள் கட்டுதல், கிணறுகள் வெட்டுதல், சாலைகள் அமைத்தல் போன்ற வேலைகளை ஆரம்பித்து மக்களுக்கு வேலை கொடுத்தால் தான் அவர்கள் ஓரளவு காலத்தின் முடியும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், அங்கே இப்போது விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை வசூலிக்கும் வேலை இப்போது துரிதப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் இப்போது மிகவும் கஷ்டப்படுவதால் கிணறு வெட்டுவதற்கான கடன்களானாலும் சரி, விதைகள் வாங்குவதற்கான கடன்களானாலும் சரி, உரம் வாங்குவதற்கான கடன்களானாலும் சரி, எல்லாக் கடன்களையும் துரிதமாக வாங்குவதை கொஞ்ச காலத்திற்கு நிறுத்திவைக்க வேண்டுமென்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விதை, உரம் முதலியவைகளை வாங்குவதற்குக் கொடுக்கப்படும் கடன்கள் ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளாகவே ஒரு தடவையில் திருப்பிக்கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நிபந்தனை இருக்கிறது. அந்த நிபந்தனையின்படி அவைகளை ஓராண்டு காலத்திற்குள் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாமல் அங்குள்ள விவசாயிகள் இப்போது கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

11th March 1959] [Sri K. R. Viswanathan]

ஆகவே, ஒரு விதை கடன்கள் சிறிய தொகையாக இருந்தாலும் அதை இரண்டு தடவையாக வாங்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு, உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் ஜமீன் பகுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கு சர்வேஸெட்டில் மென்ட் இன்னும் செய்து முடிக்காதபடியினால் அங்குள்ள விவசாயிகள் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கிற கடன் வசதிகளை பயன்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சர்க்கார் ஜமீன் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதிகளை செய்து கொடுப்பதற்கான எந்தவித ஏற்பாட்டையும் செய்யவில்லை. “ஸெட்டில்மென்ட்” செய்து முடித்தால் தான் அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்க முடியும் என்ற நிலையிருந்தால் அங்குள்ள விவசாயிகள் எப்படி விவசாய வளர்ச்சியைக் கவனிக்க முடியும் என்று கேட்கிறேன். ஆகவே அத்தகைய இடங்களில் மிக விரைவில் “ஸெட்டில்மென்ட்” செய்வதோடு கூட, அப்படி “ஸெட்டில்மென்ட்” செய்து முடிப்பதற்கு முன்னமேயே அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த சமயத்தில் “ஸெட்டில்மென்ட்” டிபார்ட்மென்ட்டில் இருக்கிற தலைமை அதிகாரிகளைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். “ஸெட்டில்மென்ட்” டிபார்ட்மென்ட்டில் இருக்கிற “டெப்டி டயரக்டர் ஆப் சர்வே அன்ட் லான்ட் ரிக்கார்ட்ஸ்”, மற்ற இலாக்காக்களில் இருக்கிற, விவசாய இலாகாவில் இருக்கிற “டெப்டி டயரக்டர்” அல்லது கால்நடை இலாகாவில் இருக்கிற “டெப்டி டயரக்டர்” போன்ற டெப்டி டயரக்டர்களை போன்றிருப்பவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம், சலுகை இவருக்கு இல்லை. 800லிருந்து 1,200 ரூபாய் வரை சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த இலாகாக்களில் இருக்கும் டெப்டி டயரக்டர்களுக்கு. ஆனால் டெப்டி டயரக்டர் ஆப் சர்வே அன்ட் லான்ட் ரிக்கார்ட்ஸுக்கு 650—800 வரை தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவருக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய அலிஸ்டன்ட் டயரக்டர் ஆப் லான்ட் சர்வே ஆன்ட் ரிக்கார்ட்ஸுக்கு 650யிலிருந்து 700 வரையில் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே இந்த “டெப்டி டயரக்டர் ஆப் சர்வே அன்ட் லான்ட் ரிக்கார்ட்ஸ்” மற்ற டெப்டி டயரக்டர்களைப் போன்று ஒரு உயர்ந்த நிலையில், அவர்களுக்கு ஒத்த நிலையில் இருந்தால் தான் அந்த இலாகாவை நல்ல முறையில் ஒழுங்காக நிர்வகிக்க முடியும் என்ற நிலையை “போர்ட் ஆப் ரெவின்யூயும்” சர்க்காருக்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலையை பரிசீலனை செய்து மிக விரைவில் சர்க்கார் உத்தரவு இடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, உடையார்பாளையம் போன்ற பிற்பட்ட பகுதிகளில் நியமிக்கிற ரெவின்யூ அதிகாரிகள், டெப்டி கலெக்டர் போன்றவர்களை சர்க்கார் அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரு டிவிஷனில் உத்தியோகம் ஏற்கிற ஒருவர் அந்த டிவிஷனைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு குறைந்தது ஆறல்லது எட்டு மாதங்களாவது ஆகும். ஆகவே அந்த அதிகாரி அந்த டிவிஷனைப் பற்றி அறிந்து கொண்டு அங்கு செய்ய வேண்டிய வேலைகளை தொடங்குவதற்குள் அவரை வேறு ஒரு இடத்திற்கு மாற்றுகிறார்கள். அரியலூர் டிவிஷனைப் பொறுத்த மட்டில் நான்கு வருட காலத்திற்குள் ஐந்தாறு பேர்களை அங்கு போட்டு மாற்றியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பிற்பட்ட பகுதியாகிய அந்த டிவிஷனுக்கு வேண்டிய நலன்களையும் வசதிகளையும் செய்து கொடுப்பதற்கு, உத்தியோக பூர்வமான முறையில் அந்த அதிகாரிகளால் செய்யமுடியவில்லை. ஆகவே “டெப்டி கலெக்டர்” போன்ற பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளை குறைந்தது மூன்று வருடங்களுக்காவது ஒரே இடத்தில் வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற நியதியை ஏற்படுத்தினாலெழிய அந்தப் பகுதிகளில் செய்யவேண்டிய காரியங்களை சாதாரணமாக செய்வது விடமுடியாது. ஆகவே, இத்தகைய நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது சர்க்கார் அலுவலகங்களில் எங்கு சென்றாலும் துரிதமாக வேலைகள் நடப்பதில்லை. எந்த விஷயத்திற்காக ஒரு மனு கொடுத்தாலும் அந்த மனுவிற்கு பின்னால் ஓடிக்கொண்டிருந்தா

[Sri K. R. Viswanathan] [11th March 1959]

லொழிய அது எங்கே போகிறது என்பதே தெரிவதில்லை. சட்டசபை உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும்கூட அவர்கள் எழுதுகிற மனுக்களுக்கும் எந்தவிதமான பதிலும் கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் எழுதியனுப்பும் மனுக்கள் அங்கே சென்று சேருகிறதா என்பதே தெரியவில்லை. சில வருடங்களுக்கு முன்பு சட்டசபை உறுப்பினர்கள் எழுதினால் அவர்களுக்கு பதில் எழுத வேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவு சர்க்காரால் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அந்த முறை ஒரு சில மாதங்களுக்கு அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வந்தது சர்க்கார் அலுவலகங்களில். அதற்கு பிறகு அந்த உத்தரவு காற்றில் பறக்கவிடப்பட்டது. இன்று சட்டசபை உறுப்பினர்களாகியிருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு எவராக இருந்தாலும் சரி அவர்கள் எழுதியனுப்பும் மனுக்களுக்கு பதில் எழுதுவது என்பதே இல்லாத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது, மிகவும் மனவேதனையை அளிக்கிறது என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். உதாரணமாக லெக்ளேன், எங்கள் ஊரிலிருந்து ஒருவர் சூப்பாக்கி லேசென்ஸுக்காக மனு செய்து கொண்டார். முதலில் ஒரு மனு போட்டார். அதற்குப் பதிலைக் காணும். பின், ஆறு மாதங்களுக்கு பின்பு வேறு ஒரு மனு போட்டார். அதற்கும் மூன்று மாதங்களாகியும் ஒரு பதிலும் இல்லை. அதற்குப் பிறகு என்னிடம் வந்து, “நீங்கள் சட்டசபை அங்கத்தினராயிற்று, உங்களுடம் சொல்கிறேன்” என்று என்னிடம் வந்து சொன்னார். மாவட்ட அலுவலகத்தில் சென்று பார்த்தபோது, அந்த இரண்டு மனுக்களையும் காணும். அந்த இரண்டும், “ரெஜிஸ்டர்” செய்யப்பட்டு அனுப்பப்பட்ட மனுக்கள். அவைகளை கலெக்டர் அலுவலகத்தில் காணும் என்று சொன்னால் இதை யாரிடம் போய் சொல்வது? என்று தெரியவில்லை. அதற்குப் பிறகு மூன்றாவதாக ஒரு மனுவைத் தயாரித்து நேரிலேயே போய் கலெக்டரிடம் கொடுத்து அதன் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுத்தாகொள்ள வேண்டிய அவசியம் நேரிட்டது. அதுபோன்றே, ஒரு கண்டாக்டர், தன் வேலைகளை செய்து முடித்து விட்டு “பைனல் பேமென்டை”யும் வாங்கிக் கொண்டு “டெபாலிட்டை” திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மனு செய்தார். மூன்று வருடங்களாகியும் அவரது மனுவின் பேரில் எந்தவித நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கக்கூடாது. அலுவலகத்திற்கு சென்று கேட்டால் உங்கள் மனுவை காணவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஆக, மூன்று வருடங்களுக்குப் பிறகு அவர் அந்த டிபாலிட்ட தொகையை இழக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தார்கள். அந்த டிபாலிட்டை இழந்தும் விட்டார்கள். இத்தகைய நிலை அலுவலகங்களில் இருந்தால், இத்தகைய நிர்வாகத்தைச் சீர்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பதைத்தான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகள் மேல்நிலையில் இருந்தாலும் சரி அல்லது கீழ் நிலையில் இருந்தாலும் சரி, அவரவர்கள் தமக்கு கீழுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை, நல்ல நிலையில் அவர்களது அலுவல்களை செய்யும்படி தூண்ட வேண்டியது அவசியம். அவர்கள், தங்கள் நாட்டுக்கு தொண்டு செய்ய வந்திருக்கிறோம். நாட்டு மக்களுக்கு தொண்டு செய்ய வந்திருக்கிறோம் என்று நினைக்கக் கூடிய மனப்பான்மையை உண்டாக்குவது அவசியம். (பெல்) ஆகவே அத்தகைய மனப்பான்மை ஏற்படாடலொழிய இன்றுள்ள நிலைதான் நீடிக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இத்தகைய நிலைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு நான் அமர்கிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN: On a point of elucidation, ஸர், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது, சர்க்கார் அலுவலகங்களில், போடப் படுகிற மனுக்கள் எல்லாம் காணாமல் போய் விரிகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள், அந்த மனுக்கள் எல்லாம் அந்தந்த அலுவலகங்களில் “பார்க்” செய்யப்படுகிறது என்பதை மறைமுகமாக குறிப்பிடுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: அங்கத்தினரிடமிருந்து ஒரு பதிலை எதிர்பார்க்கிறார்.

11th March 1959]

*SRI K. R. VISWANATHAN: காணாமல் போகிறது என்றால் அது வலகங்களில் அவைகள் மறைக்கப்படுகின்றன என்பது பொருள் அல்ல. காணாமல் போகிறது என்றால் காணாமல் போகிறது என்பதுதான் அர்த்தம்.

SRI S. LAZAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மூன்று மான்யக் கோரிக்கைகளையும் வரவேற்று, அதற்கு வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்திருப்பதையும் எதிர்த்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது சம்பந்தமாக தக்க காலத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்ற முறையில் வெட்டுப் பிரேரணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது விசித்திரமாகத்தான் இருக்கிறது. காரணம், ஏற்கனவே அமைச்சர்களும், இந்த அரசாங்கமும் திட்ட வட்டமாக சொல்லிவிட்டது, உச்சவரம்பை கட்டுவோம் என்று. அப்படி சொல்லிவிட்டு, அதிலுள்ள கஷ்டங்களையும் நன்கு விளக்கி காண்பித்துள்ளார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லிய பின்னரும் கூட இதுபோன்ற வாதங்களை சிறப்பினால் அவைகள் அர்த்தமற்றமுறையில்தான் அமைகிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த உச்சவரம்பு கட்டுகிற நேரத்தில் ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றையதினம் பேசுகிறபோது நன்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், எந்த அடிப்படையில் அது இருக்கப்போகிறதென்று. அதே சமயத்தில் அவர்கள் வேறு ஒன்றிரண்டு காரியங்களையும் மனதில் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுகிறபோது இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய “எக்ஸிஸ்டிங் ஹோல்டிங்ஸ்”க்கும், (Existing holdings) Future holdings-க்கும் ஒரு வித்தியாசம் வைக்க வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள ஹோல்டிங்ஸ்க்கு அதிகப்படியாக உச்ச வரம்பும், இனிமேல் வாங்குகிற நிலங்களைப் பொறுத்த மட்டில் உச்சவரம்பை குறைத்தும் வைக்க வேண்டுமென்பது எனது தாழ்மையான கருத்து. அதோடுகூட இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய பண்ணைகள் நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்கப்பட்டு விவசாயத்தில் பெரும் அளவில் உற்பத்திப் பெருக்கம் காண்பித்திருக்கக்கூடிய பண்ணைகளைப் பொறுத்த வரையில் அவைகளுக்கு இதுவிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டியது அவசியம். இதுபோன்ற விதிவிலக்கு கொடுப்பது என்பது ஏதோ நம் நாட்டில் புதிதாக செய்யப்படும் ஒரு முறை என்று நினைக்கவேண்டாம். தீவிரமான முறையில் சட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டுமென்றிருந்த சீனாவில் கூட இதுபோன்ற உத்தரவர்த்தம் 25 வருடங்களுக்கு, பெரும் பண்ணைகளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே போல எடுத்து தேசத்தில் பெரிய புரட்சி கொண்டு வந்த நேரத்திலே கூட நல்ல முறையில் நடக்கும் பண்ணைகளுக்கு விதிவிலக்கு கொடுத்தது தான் இருக்கிறார்கள். மேலும், இப்பொழுது சிலருக்கு இருக்கக்கூடிய பயத்தை போக்கக்கூடிய முறையில் கண்டிப்பாக நஷ்டசுடு கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிப்பதோடு கூட, எந்த அளவு நஷ்ட சடு கொடுக்கப்படும், “லாண்டு அக்விவிஷன் ஆக்ட் பிரின்ஸிபிள்” படியா அல்லது வேறு எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்படும் என்பதை திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

ஏற்கனவே நாம் இரண்டு சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். விவசாயிகளை வெளியேற்றக்கூடாது என்ற சட்டம் 1955-ம் ஆண்டிலும், நியாய வாரிசு சட்டம் 1956-ம் ஆண்டிலும் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், அதே சமயத்தில் அமைச்சர்களுடைய கவனத்திற்கும், அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் பல சந்தர்ப்பங்களிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் விஷயம் என்னவென்றால், சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் அவர்கள் பெருவாரியாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தான். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதை கொள்கை ரீதியாக எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் உட்பட எல்லோரும் இதற்கான அவசியத்தைத் தெரிவித்த

[Sri S. Lazar]

[11th March 1959]

திருக்கிறார்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில். அதை அனுசரித்து அரசாங்கம் சில புள்ளி விவரங்களை சேகரிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆனால் ஏற்கனவே இரண்டு ஆண்டுகளாக சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, மற்ற சட்டங்கள் வரும் வரை பொறுத்திராமல், கூடிய சீக்கிரம் உடனடியாக இதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று பணிவேட்டு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய நியாயவாரச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில் ஒரு சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. காரணம், அதிலே விளையப் போகிறதில் 60—40 என்று இல்லாமல், விளையக்கூடியதில் 60—40 என்ற முறையிலே அமைந்திருப்பதுதான். இதனால் பல இடங்களில் இந்த சட்டத்தை நேரடியாக அமுல் செய்ய முடியாமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆங்காங்கு தங்களுடைய குத்தகையை ஓரளவு குறைத்துக்கொடுத்து தங்களுக்குள் தீர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில இடங்களிலேதான் இதை நேரடியாக அமுல் நடத்த முடிகிறது. ஆகவே, இந்தக் கஷ்டத்தை அவசியம் அகற்றியாக வேண்டும். அதோடு கூட, இதுபோன்ற காரியங்களை கவனிப்பதற்கு ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இது நல்ல முறையில் இருக்காது என்பதைத் தெரிவிப்பதோடு கூட, வேறு சில மாகாணங்களில் கூட, பீலார், ஓரிஸா, வெஸ்ட் பெங்கால், ஆகிய ராஜ்யங்களிலே இது போன்ற காரியங்களை கவனிப்பதற்கு சிவில் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அதிகாரத்தை நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் சிவில் கோர்ட்டுகளுக்கு மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். “ரெவினூரி பவர்” உயர் நீதி மன்றத்தில் வைத்திருப்பதின் காரணமாக ஏழை விவசாயிகள் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று பல முறையில், பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்தச் சபையிலே எடுத்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அடிப்படையை மாற்றி, இந்த அதிகாரத்தை ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய ஜில்லா நீதிபதிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்டாம்பு அட்மினிஸ்டிரேஷன் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற முற்படுகிறேன். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய ஸ்டாம்பு ஆக்ட் விதிகளின்படி சாதாரணமாக ஒரு டிரான்ஸ்பர் ஏற்படுத்துவது என்று சொன்னால், அதற்கு ரூ. 3 ஸ்டாம்பு முடிபு கட்டவேண்டும். அதோடு கூட, முன்கிபல் அல்லது மற்ற இடத்தில் இருப்பதற்கு தக்கவாறு ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்கு சேர வேண்டிய கட்டணம் 4 அல்லது 4½ ரூபாய் சேர்த்து கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆக, இப்பொழுது இருக்கிற விதிகளின்படி 100-க்கு 7 அல்லது 7½ ரூபாய் கட்டணம் கட்டவேண்டியதாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி நிலை இருக்கிற காரணத்தினால், 10,000 ரூபாய்க்கு டிரான்ஸாக்கஷன் நடத்திது என்று சொன்னால், 4,000 அல்லது 3,000-க்குத் தான் பத்திரம் எழுதப்படுகிறது. இது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்ததே. அதன் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கு வர வேண்டிய வருவாய் பெரும் அளவுக்கு குறைந்து போகிறது. ஆகவே, உயர்வாக இருக்கக்கூடிய இந்த விகிதத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது போன்று முன்பு “பெட்டிங் டாக்ஸை” குறைத்தபோது, அதற்குப் பிறகு வருவாய் அதிகரித்தது. அதுபோலவே இதிலும் ஸ்டாம்பு கட்டணத்தைக் குறைத்தால், அதிக வருவாய் கிடைக்கும். ஆதலால், இந்தக் கட்டண விகிதத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஜூடியஷல் ஸ்டாம்பைப் பொறுத்தவரைக்கும் இந்த நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், ஏதோ வருவாய் வர வேண்டிய ஒரு நிர்வாகமாக இருக்கிறதே தவிர, நீதி வழங்கக்கூடிய நிர்வாகமாக, நீதியை மட்டும் மனதில் கொள்ளக்கூடிய நிர்வாகமாக இல்லை. ஏற்கனவே “லா கமிஷன்” ரிபோர்ட்டில் எடுத்துச் சொல்லி

11th March 1959]

[Sri S. Lazar]

யிருக்கிறபடி “லிமிலி அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைப்” பொறுத்தவரைக்கும் அதிலே செலவழிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மட்டுமே ஸ்டாம்பு டியூடி, கோர்ட்டு பீஸ் விதிக்கவேண்டும். அப்படியல்லாமல் அதிகப்படியான அளவுக்கு அதை நிர்ணயித்து இப்பொழுது அரசாங்கம் அதிலிருந்து ஏறக்குறைய 50 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேலாக, செலவு போக (“கிரிமினல் ஜஸ்டிஸுக்கு” செலவழிக்கக்கூடிய பணம் உள்பட) வருவாய் தேடுகிறது. “கிரிமினல் ஜஸ்டிஸை” பொருத்த வரைக்கும், அது அரசாங்க செலவிலே நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை உலக ரீதியிலே ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. “லா கமிஷனும்” அதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய 100-க்கு 7 ரூபாய் என்ற முறையிலே இருக்கக்கூடிய கோர்ட்டு பீஸை மாற்றி அமைத்து, குறைக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக “ஸ்டாம்பு அட்மினிஸ்ட்ரேஷனை” பொறுத்தவரையில் அது வருவாய் வரக்கூடிய துறையாக இருக்கிறது. இந்தத் துறையில் அடிப்படையில் ஏற்படக்கூடிய கஷ்டம் என்னவென்றால், எதிர்பார்த்த அளவுக்கு, ஆங்காங்கு வாங்குகின்ற அளவுக்கு ஸ்டாம்பு பத்திரங்கள் கிடைப்பதில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களிலே சென்ற ஆண்டு “பார் அலோலியே ஷன்களும்,” நீதிமன்றங்களும் இதுபற்றி சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் கூட, எதிர்பார்த்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. சுமார் நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு கூட உயர் நீதி மன்றத்தில் கூட ஸ்டாம்பு பேபர்கள் கிடைக்கா நிலைமையை நான் நேரில் பார்த்திருக்கிறேன். ஸ்டாம்பு பேபர்கள், ஸ்டாம்புகள் எல்லா இடங்களிலும் தாராளமாக கிடைக்கவேண்டிய முறையை அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டும். முன்கூட்டியே வேண்டிய அளவு வாங்கி வைத்துக்கொள்ள “டிபென்டிகளுக்கு” உத்தரவு போட வேண்டும். இப்பொழுது நாலிக் அச்சகத்திலிருந்துதான் இந்தியா பூராவிற்கும் இந்த ஸ்டாம்புகள் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. அவசியம் இருந்தால் இந்த அச்சகத்தின் ஒரு பிரிவை சென்னையில் அமைத்து, நமக்கு வேண்டிய அளவு ஸ்டாம்புகள் எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக, “டாகுமெண்டுகள் இம்பவுன்டிங்குக்கு” செல்லும் பொழுது, ரெவின்யூ ஆபீஸுக்கு செல்லும்பொழுது அதிகமாக கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. சமயத்தில் 6 மாதங்கள், ஒரு ஆண்டு கூட காலதாமதம் ஆகிறது. அந்தக் காரணத்தினால் நீதி மன்றங்களிலும் அதிகமாக காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இந்த காலதாமதத்தைத் தவிர்த்து துரிதமாக வேலை செய்யக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை தேடித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைப்” பொறுத்தவரைக்கும் இப்பொழுது வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்பொழுது 73 கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது என்று சொன்னால், உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு சம்பளம் ரீதியாக கொடுக்கக்கூடியது மட்டும் அதோடு, கூட ஆபீஸில் இருக்கக்கூடிய “எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டையும்” சேர்த்து ஏறக்குறைய 25 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது வருவாயில் ஏறக்குறைய முன்பில் ஒரு பங்கு இதற்காக செலவழிக்கப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால் சம்பளம் போதாது, அதிகப்படியான ஆள்கள் தேவை என்பது தான். இதற்கான காரணத்தை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும் பொழுது, அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுத்துவிடுகிறோம் என்பது அல்ல, அல்லது தேவைக்கு அதிகப் படியான உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து விடுகிறோம் என்பதும் அல்ல. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய “ப்ரோவீஜீ” பண ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதிலே இருக்கக்கூடிய

[Sri S. Lazar]

[11th March 1959]

காலதாமதம்தான் இதற்குக் காரணம். இதை மாற்றி அமைக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலே எந்தக் காரியமும் வெகு துரிதமாகச் செய்யப்படுகிறது. அதே முறையில் நாமும் காரியங்களை துரிதமாகச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஒரு முறையை வகுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையினால்தான் செலவு அதிகமாக ஆகிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் விஸ்வதன் அவர்கள் சொன்னதுபோல கால தாமதத்தை தவிர்ப்பதற்கு இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கிஸ்து முறையினால் சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானம் 5 லட்ச ரூபாய் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் அதற்காக நாம் செலவழிக்கக் கூடிய பணத்தைப் பார்க்கும் பொழுது ஏராளமாக நாம் செலவு செய்து கொண்டு வருகிறோம். “வில்லேஜ் ஆபீஸர்களுக்கும்” அவர்களுடைய எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டுக்கும் நாம் செலவழிக்கக்கூடிய பணம் 263 லட்ச ரூபாயாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் நிலத்தில் இருந்து வரக்கூடிய வருமானம் ரூ. 490 லட்சமாக இருக்கிறது. வில்லேஜ் ஆபீஸர்கள் என்று சொல்லுகிறபொழுது இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய தாலுகா, ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீஸர்கள் இவர்களையும் சேர்த்து இவர்களுக்காக செலவழிக்கக்கூடிய பணம் 169 லட்ச ரூபாய் என்று சொன்னால், ஏறக்குறைய அவர்களுக்கு பாதி வேலை இந்த கிஸ்து வசூல் செய்வதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் அதிலே ஒரு பாதி பணத்தை இதிலே சேர்த்துப் பார்க்கும் பொழுது செலவு ரூபாய் 263 லட்சம். வரக்கூடிய வருவாய் ரூ. 490 லட்சமாக இருக்கிறது. அதிகப்படியாக நமக்கு வரக்கூடிய வருவாய் ரூ. 227 லட்சம் தான். “டாக்ஸேஷன் என்கொயரி கமிட்டி” சொல்லியிருக்கிறபடி, இப்பொழுது நாம் வருமான வரியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், விவசாய வருமான வரியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்தத் துறையில் வேண்டுமானால் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான வருவாயை தேடிக்கொண்டு, இதிலே கொஞ்சம் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கக்கூடிய கருத்தை நான் ஆதரித்து, அந்த முறையில் சாதாரண கிஸ்தை எடுத்துவிட்டு, வருவாயின் அடிப்படையிலே வரியை விதிக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

10-10
a.m.

அடுத்தபடியாக பொதுவாக இப்பொழுது என்.ஜி. ஒ.க்களுடைய சம்பளப் பிரச்சனை கமிஷனின் கையில் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப் போலவே வில்லேஜ் ஆபீஸர்களுடைய சம்பள பிரச்சனையைப்பற்றியும் இந்த கமிஷன் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு இப்போது கலெக்டர்களுக்கு அதிகமான வேலைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் சிறிதளவு குறைத்தால்தான் அவர்கள் சில முக்கியமான வேலைகளில் ஈடுபடுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக இந்த அட்மினிஸ்ட்ரேஷனை பொறுத்த வரையில் இந்த இலாகாக்களின் கீழ் வேலை செய்கின்ற உத்தியோகஸ்தர்களின் ஒத்துழைப்பு இருந்தால்தான் நமது திட்டங்களை எல்லாம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும். அந்த முறையில் அவர்கள் வேலை செய்து வருவதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டிக்கொள்வதோடு அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றியும் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI T. IRUSAPPAN : கனம் சட்ட மன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டும் என்று நாம் பல வருடங்களாக சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். எல்லாக் கட்சி

STAMPS ADMINISTRATION, DEMAND XII—
DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS,
DEMAND XXXIV—COMPENSATION TO ZAMINDARS

11th March 1959] [Sri T. Irusappan]

களும் இதை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதை கொண்டு வருவதில் காலதாமதம் ஆகிறது. இவ்விதம் காலதாமதம் ஆவதால், இதை அறிந்து கொண்டு பல நிலச்சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் நிலங்களை எல்லாம் தங்கள் சொந்தக்காரர்கள் பேருக்கு எழுதி வைத்துவிடுகிறார்கள். அதோடு மீதி இருக்கின்ற நிலங்களை எல்லாம் விற்பு பணத்தை திரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியே போய்க்கொண்டிருந்தால் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு ஏற்பட்டபின்னாலும் அதனால் ஏழைகளுக்கு எந்த விதமான பயனும் கிடைக்காமல் போய்விடும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை உடனடியாக கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியாகிய ஆத்தூர் வட்டத்தில் மழை இல்லாததின் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் பயிர் செய்வதற்காக விட்டிருந்த நாற்றை பிடிங்கி நடுவதற்கு கூட முடியாமல் ஆகிவிட்டது. அதே போன்று தான் ஏற்கனவேசெய்திருந்த பயிர்களையும் அறுவடை செய்ய முடியாமல் ஆகிவிட்டது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு நிலவரி வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் மனு செய்து கொண்டார்கள். அவ்விதம் மனு செய்திருந்தம்கூட அதன் படி வரி வஜா செய்து கொடுக்கப் படாததின் காரணமாக அவர்களுடைய மாடுகள், ஆடுகள், இவைகளை யெல்லாம் ஜப்தி செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அங்குள்ள மக்கள் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு அவர்கள் அங்கு குடியிருக்க இடம் இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு உடனடியாக வரிவஜா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியாகிய ஆத்தூர் வட்டத்தின்கீழ் இருக்கும் வீரகனூர், காமகபாளையம், வேப்பம் பூண்டி, ஆரகனூர், பெரியேரி, புளியங்குறிச்சி, தலைவாசல் சுற்றியுள்ள கிராமங்களில் எல்லாம் இந்த ஆண்டு மழை இல்லாததன் காரணமாக அங்குள்ள நிலங்கள் எல்லாம் காய்ந்து போய்விட்டது. மழையில்லாததின் காரணமாக ஏரி, குளங்களில் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லாமல் போய் விட்டது. இப்படி ஏரிகளில் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லாததின் காரணமாக அங்குள்ள மக்களுக்கு விவசாயம் செய்ய வேறு வழியில்லாமல் அந்நிய இடங்களுக்கு சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு அங்குள்ள ஏரிகளிலுள்ள மதகுகள் எல்லாம் சீர்கேடு அடைந்து இருக்கின்றன. இதை மராமத்து இலாகா அதிகாரி வந்து பார்வையிட்டனர். இருந்தாலும்கூட இன்னும் அவைகள் எல்லாம் சீர்ப்படுத்தப்படவில்லை. இதைப்பற்றி மனுக்கள் அனுப்பியிருந்தோம். அந்த மனுக்கள் எல்லாம் எங்கே போனது என்றே தெரியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் விசுவநாதன் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி அனுப்பக்கூடிய மனுக்கள் எல்லாம் எங்கே போகின்றன என்றே தெரிவித்தலை. காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் அனுப்பக்கூடிய மனுக்களே இவ்விதம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்றால் எதிர் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அனுப்பும் மனுக்களுக்கு எந்த நிலை ஏற்படும் என்று சொல்ல தேவையில்லை. இந்த நிலையில் நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருந்தால் ஏழை மக்கள் எவ்விதம் வாழ முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி அனுப்பப்படும் மனுக்கள் எல்லாம் சரியான விதத்தில் கவனிக்காததின் காரணமாகத்தான் இந்த குறைகளை எல்லாம் கூற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதல்லாமல் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் ஏதோ பிரமாதமாக அரசாங்கத்தைப்பற்றி குறைகூறி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதில் ஒரு அர்த்தமும் இல்லை. இந்த ஏரிகள் எல்லாம் பாழடைந்து நாலேந்து ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட இதுவரையிலும் அந்த ஏரிகள் எல்லாம் சீர்ப்படுத்தாததின் காரணமாக அந்த ஏரிகளில் தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இதன் காரணமாக அங்குள்ள மக்களுக்கு இந்த ஏரியினால் ஒரு வித பயனும் ஏற்படாமல் போகின்றது. ஆகவே இந்த ஏரிகளை எல்லாம் உடனடியாக பழுது

[Sri T. Irusappan] [11th March 1959]

பார்க்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு நிலத்தை அடமானம் செய்து பணத்தை வாங்கி விவசாயம் செய்யலாம் என்று நினைத்து அங்குள்ள மக்கள் மனு செய்தால் அவர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுப்பதில்லை. இதற்காக எத்தனையோ டிப்பார்ட்மென்ட்கள், எத்தனையோ தாசில்தார்கள் எல்லாம் போடப்பட்டிருந்தும் கூட இதுவரையிலும் அவர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. இதைப்பற்றி கழிந்த சட்டமன்றக்கூட்டத்திலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதாவது அங்குள்ள கணக்குப்பிள்ளையும் அதிகாரிகளும் சேர்ந்து ஒரு வார்டைய நிலத்தை இன்னொருவருக்கு அடமானம் செய்து கொடுத்து விடுகிறார்கள். இதைப்பற்றி போலீஸில் கேஸ் போட்டும் கூட ஒரு வித பயனும் ஏற்படவில்லை. அதோடு அங்கிருக்கின்ற நிலங்களை கீட்டத்தட்ட 3,000 பேர்களுக்கு அலைன்மென்ட் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் அலைன்மென்ட் செய்து கொடுத்து ஐந்து வருட காலம் இருக்கும். சாதாரணமாக மூன்று வருடமாக தீர்வையும் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தால் அலைன்மென்ட் செய்து கொடுத்தது செல்லுபடியாகாது என்று இருந்தும், பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இன்னும் அலைன்மென்ட் செய்து கொடுத்திருப்பதாகவே காண்பிக்கப்படுகிறது. இவ்விதம் நடந்து கொண்டிருந்தால் எவ்விதம் ஏழை மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னுக்கு வர முடியும் என்று கேட்கிறேன். அதோடு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நிலம் சர்க்காரிலிருந்து கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கப்படுகின்ற நிலம் கரடு முரடாக இருக்கிறது. அதில் சாகுபடி செய்ய வேண்டும், அதற்காக பண உதவி வேண்டும் என்று கேட்டால் அதற்கு கடன் கொடுக்க முடியாது, இந்த நிலம் கடன் கொடுப்பதற்கு போதுமானதல்ல என்று சொல்லி பணவசதி செய்து கொடுப்பதில்லை. இவ்விதம் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவில்லை என்றால் எவ்விதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முன்னுக்கு வர முடியும் என்று கேட்கிறேன். இந்த நிலை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால் எப்படி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பொருளாதாரத்தில் முன்னுக்கு வர முடியும் என்று கேட்கிறேன். ஆகவே இதையெல்லாம் கவனித்து ஏழை மக்களுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக ஆத்தூர் பகுதியில் இருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்களை போக்குவதற்காக எல்லா உதவிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தினிடத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவே ஆத்தூர் பகுதியில் பல பகுதிகளிலும் குடியிருக்க மனையில்லாத மக்கள் பள்ளப்பாரத்திலும் குடியிருந்து கொண்டிருந்தார்கள். சமீபத்தில் மாவட்ட அதிகாரிகள் வந்து இந்த மாதிரி குடியிருக்கக்கூடாது, இந்த இடங்களை எல்லாம் காலி செய்ய வேண்டும். இந்த மாதிரி இருப்பதை உடனே காலி செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இவ்விதம் சொன்ன தினத்தில் ராத்திரியிலேயே அவர்கள் காலி செய்து விட்டார்கள். அதன் பின்னால் அவர்கள் குடியிருக்க இடமில்லாமல் சர்க்கார் வகையாக இருக்கக்கூடிய நத்தம் புறம்போக்கில் போய் குடியிருந்தார்கள். அங்கு அவ்விதம் குடியிருப்பதற்கு சமார் ஒரு மாதம் வரை எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இந்த இடத்தை குடியிருக்க தர வேண்டும் என்று அதில் குடியிருந்த ஏழை மக்கள் மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கும் தாசில்தாருக்கும் மனு செய்து கொண்டார்கள். தந்தி மூலமாகவும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை யெல்லாம் ஒன்றும் பொருட்படுத்தாமல் அங்கேயும் தங்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இவ்விதம் அங்குள்ள ஏழை மக்களுக்கு ஒரு அவலநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக பல அதிகாரிகளை கண்டு சொன்ன பின்னாலும் அந்த இடத்தில் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதன் பின்னால் அந்த இடத்தை எல்லாம் காலி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி 7-ம் நம்பர் நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். இதைப்பற்றி மனுசெய்தும்கூட அதன் பேரில் ஒரு

11th March 1959] [Sri T. Irusappan]

நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதன் பின்னால் திடீரென்று 6-ம் நம்பர் நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். உடனே அதாவது மூன்று தினங்களுக்குள் காலி செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி அவர்கள் காலி செய்வதற்காக தங்களுடைய செலவில் கட்டியிருந்த குடிசையிலிருந்து குச்சிகளைப் பிரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அதையெல்லாம் பிரித்துக்கொண்டு போகவேண்டுமென்றால் காலதாமதம் ஆகிவிடும் என்றும், ஆகவே உடனடியாக வெளியில் போகவேண்டும் என்று சொன்னதின் பேரில், அவர்கள் போக மறுத்ததும் அவர்கள் பிரித்து வைத்திருந்த குச்சிகளை எல்லாம் போலீஸ் லாரியில் தூக்கிக்கொண்டு சென்று விட்டார்கள். அதோடு போலீஸ்காரர்கள் அங்குள்ள மக்களையும் தாக்கியிருக்கிறார்கள். ஜாதி இந்துக்களும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் ஒரே நிலையில் வாழவேண்டும் என்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த அவலநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து அவர்கள் குடியிருப்பதற்கேனும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய ராமநாயக்கன்பாளையத்தில் ஒரு கூட்டுப்பண்ணை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற ஒரு திட்டம் (ப்ரோபோஸல்) இருந்து வருகிறது. அதை அங்குள்ள அரிஜன மக்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு அதற்கு உதவியாக இருக்கும்படியான நிலையில் கல்வராயன்மலையில் பக்கத்தில் ஒரு ஏரி கட்டி நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுத்துவதற்கும் வசதியிருக்கிறது. இதனால் இந்தக் கூட்டுப்பண்ணை ஏற்படுத்துவதற்கு மிக உதவியாக இருக்கும். ஆகவே இதைப்பற்றியும் ஆலோசனை செய்து இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, மலைவாசிகளுக்காக ஓராசிரியர் பள்ளிகள் திறந்திருக்கிறார்கள். அந்த டெத்திற்குப் போக ஆசிரியர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். மலையில் போய்த் தங்கினால் குளிர் காய்ச்சல் வந்து விடும் என்று பண்புபடுகிறார்கள். அவர்கள் போனாலும் தங்குவதற்கு இடம் கிடைப்பது. அவர்களுக்கு இடம் ஏற்படுத்திக்கொடுத்து மலையில் இருக்கக் கூடிய மலைவாசிகள் கல்வி அறிவு பெறுவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பை உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI P. M. MUNUSAMI GOUNDER** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களால் கோரப்பட்டிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக நம்முடைய மாகாணம் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, பல ஜில்லாக்களாக, பல தாலுக்காக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது என்பது நன்றாகத் தெரியும். சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நம் சர்க்காரால் ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டபோது என்ன ஜனத்தொகை இருந்தது, இப்போது என்ன ஜனத்தொகை இருக்கிறது, அதே மாதிரி வேலையை எடுத்துக் கொண்டால் வேலை வீதாசாரம் முன்பு என்ன இருந்தது, தற்போது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது பன்மடங்கு உயர்ந்து போயிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இருக்கும்போது நாம் எப்படி நம் ஜில்லாக்களை சரியான முறையில் பரிபாலிக்க முடியும். சரியான முறையில் பரிபாலிக்க என்ன செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்து அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால் நண்பர் விஸ்வநாதன் அவர்கள் சொல்லும் போதும், நண்பர் லாஸர் அவர்கள் பேசும்போதும் ஏதாவது விண்ணப்பங்கள் சர்க்காருக்கோ, அல்லது கலெக்டருக்கோ எழுதினால் பதில் வருவதில்லை என்று சொன்னார்கள். எப்படி வரும் என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். வர முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலை பஸ் மடங்கு உயர்ந்துகொண்டு போகும்போது, ஜில்லா அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்

[Sri P. M. Munusami Gounder] [11th March 1959]

வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு இதிலே கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. எது சொன்னாலும்கூட, சொல்லும்போது ஒரு காதால் கேட்டு விட்டு மற்றொரு காதால் விட்டு விட்டு, பார்க்கலாம் என்ற முறையில் போகிறார்களே தவிர நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய முறையில் இல்லை. அதற்கு நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால், சென்னையானது இன்றைக்கு 13 ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு ஜில்லா கலெக்டரின் கீழ் பரிபாலனம் நடக்கிறது. ஏன் சிறு சிறு ஜில்லாக்களாகப் பிரித்து மேலும் பல கலெக்டர்களைப் போட்டு நடத்த முடியாது? நமக்கு வருமானம் பன் மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு எடுத்துக்கொண்டாலும், தற்போது எடுத்துக்கொண்டாலும், ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கும் இரண்டு கோடி மூன்று கோடி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. செல்வினங்கள் அதே மாதிரி ஜாஸ்தி ஆனாலும் ராஜ்ய பரிபாலனத்தில் சரியான கவனம் செலுத்தவில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். சில ஜில்லாக்களில், குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவிலும், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலும் ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டுமென்றால் ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு முறை கூட வர முடியவில்லை. ஒரு மாதத்திற்கு அவர் சுற்றுப்பிரயாணத் திட்டத்தைப் போட்டு வர சாத்தியமில்லாமல் ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸ் திரும்பிவிட்டதாகவும் சுற்றுப் பிரயாணத் திட்டம் மாற்றப்பட்டதாகவும் வருகிறது. சாதாரணமாக ஒரு இடத்திலிருந்து கலெக்டரைப் போய்ப் பார்க்கவேண்டுமானால் ஜில்லா தலைநகரத்திற்குப் போய்த்தான் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் போனாலும் பார்க்க முடிகிறதா என்றால் அதுவும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அதுவும் இப்போது இருக்கக்கூடிய ஜில்லாக்களில் முக்கியமாக சேலம் ஜில்லாவில் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தை உத்தேசித்து சர்க்காரிலே இரண்டு ஜில்லாக்களாக பிரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்களேயொழிய, இன்னும் பிரித்தபாடு கிடையாது. பொது ஜனங்களிடையே நன்மையை உத்தேசித்து பிரிக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறோமே தவிர இதிலே வேறு என்ன இருக்கிறது? எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஹோசூர் தாலுக்காவிலிருந்து ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸ்க்கு 120 மைல் போகவேண்டும். ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸில் ஒரு நாள் வேலை இருந்தால், மூன்று நாள் ஆகிவிடுகிறது. அங்கே போனபோது அதிகாரி இல்லை என்றால் திரும்ப வரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் மக்கள். ஆகையால் உடனடியாக ஜில்லாக்களை ஏன் பிரிக்கக் கூடாது? அதனால் என்ன கஷ்டம்? ஆகவே பொது மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமே இந்த ஜில்லாக்களைப் பிரிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுவும் குறிப்பாக, தாலுக்காக்களில் எடுத்துக்கொண்டால், நான் இருக்கும் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், கிருஷ்ணகிரி தாலுகா ஒரு பெரிய தாலுகா. நம்முடைய மாகாணத்திற்கு அருகிலே இருக்கிற பாண்டிச்சேரி ஸ்டேட் எவ்வளவு இருக்கிறது என்றால், கிருஷ்ணகிரி தாலுகா எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதைப் போன்று இருக்கிறது. அதற்கு பல மந்திரிகள், பல அதிகாரிகள், நம்முடைய மாகாணத்தில் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்களோ அவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். தாலுக்காக்களில் தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் எல்லா வேலைகளையும் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அடிப்படை வேலைகளையெல்லாம் செய்வது யார் என்றால், இந்தத் தாசில்தார்கள் தான். அவர்களுக்கு நல்ல வசதிகளெல்லாம் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸர்களைப் போன்று ஜீப் வாகனம் கொடுத்தால் பல காரியங்களைச் செய்யக் கூடிய நிலையில் அவர்கள் இருப்பார்கள். ஆகையால் தாசில்தாருக்கு குறிப்பாக ஜீப் கொடுத்து வேலைகளை உடனடியாகப் பார்க்கும்படியான நிலைமையை ஏன் உண்டாக்கக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை. சப்-கலெக்டர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்குக்கூட ஜீப் வசதி கிடையாது. தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் பிளாக் டெவலப்மென்ட்

STAMPS ADMINISTRATION, DEMAND XII—
DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS,
DEMAND XXXIV—COMPENSATION TO ZAMINDARS

11th March 1959] [Sri P. M. Munusami Gounder]

ஆய்ஸருக்குத் தான் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி ஒவ்வொரு தாலுக்கா விலும் தாசில்தாருக்கும் ஜீப் கொடுத்து வேலைகளைத் துரிதப்படுத்தவேண்டும். அதுவும் சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைக் கேட்டாலும், சொல்லக்கூடிய நிலையில் இல்லை சில தாலுக்காக்களில்கூட என்பது பல அங்கத்தினர்கள் சொல்வதிலிருந்து தெரிகிறது. இந்த மாதிரியான நிலைமையைச் சீர்படுத்த வேண்டுமானால் ஜில்லாக்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும், தாலுக்காக்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். அதிகமான குமாஸ்தாக்களைப் போட்டு வேலை செய்தால் வேலை உடனடியாக நடக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஒரு தாலுக்கா ஆய்ஸருக்குச் சென்றால் சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும், பெரிய மனிதர்களும் உட்காரச்சூடிய சரியான நிலை கிடையாது. பியூன்கள் போல வெளியில் நின்று கொண்டு வேலையைப் பார்த்து வரக்கூடிய நிலை இருக்கிறதென்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். நாம் கோடிக் கணக்காகச் செலவழிக்கிறோம். பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்யும்போது நாம் மரியாதை என்ற முறையில் இந்தச் சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு அதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த ஜமீந்தார்களுக்கு காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்கும் விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது இந்த வருஷத்தில் 55 லட்சம் ரூபாய் காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்ற குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஜமீன்களை எடுத்துக்கொண்டு 6 அல்லது 7 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இதற்குப் பூர்ப் பணத்தையும் ஒதுக்காதது வருந்தத்தக்கது. ஆந்திராவில் ஜமீந்தார்கள் வருவாயை வைத்துக்கொண்டு பல விதத்தில் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லாப் பகுதியில் இருக்கும் ஜமீந்தார்களையே நிலை வருந்தத் தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. என்றும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். காம்பென்ஸேஷன் பூராவும் உடனடியாக வந்தால் எந்தத் தொழிலிலாவது ஈடுபட்டிருக்க முடியும். 5 அல்லது 6 ஆண்டுகளாக இப்படியே கொடுத்துக் கொண்டு போவதால் எந்த வித உபயோகத்திற்கும் இல்லாத நிலையில் வருகின்ற பணம் அவ்வப்போது செலவாகி விடுகின்றது. அடுத்த வருஷமே எல்லாப் பணத்தையும் கொடுக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும்.

கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவைப் பார்க்கும்போது ஜமீன்களை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு செட்டில்மென்ட் வகையில் கால தாமதம் ஏற்பட்டு, மார்க்கண்டியோ நதியில், தென் பெண்ணையாறு ஆற்றில் தென்னை மரம் உற்பத்தி செய்ய ஜமீந்தார்கள் காலத்தில் உபயோகித்துக்கொண்டு வந்த நிலையில், இது சர்க்கார் நிலம், உங்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது என்று கஷ்டப்படுத்தி சர்க்காரே ஆர்ஜிதம் செய்வதோடு, மரம் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய் வரை கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. 10 மரம் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் 200 ரூபாய் அதில் வரும்படி வருமா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதையெல்லாம் ஒரு நல்ல நிலையில் யோசித்துப் பார்க்காமல் ஏதோ ஜமீந்தார்களை ஒழித்துவிட்டோம், எடுத்துவிட்டோம், மரங்களைத் தூக்கிக்கொண்டோம் என்றால் ஏதாவது அர்த்தம் இருக்கிறதா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ அவர்கள் தொன்றுதொட்டு அனுபவத்தில் இருந்து வந்ததை அவர்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்து, அதன் மூலமாக வரி வசூல் செய்து கொள்வது தான் நியாயம். மரம் ஒன்றுக்கு இருபது ரூபாய் என்ற முறையில் அவர்களை நிர்ப்பந்தம் செய்வதில் அர்த்தம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

10-30
a.m.

அடுத்தபடியாக, நமக்கு நிலவருமானம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு விஷயமாக பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் போது, உச்ச வரம்பு உடனடியாக வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். அது அவசியம் தான். யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. எல்லா நிலங்களையும்

[Sri P. M. Munusami Gounder] [11th March 1959]

ஐமீந்தார்களை அனுபவிக்கவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடியவர்கள் தற்போது ஒருவரும் இல்லை. சர்க்காரே நல்ல அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அக்கரை கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காகத் தனிப்பட்ட வெட்டுப்பிரேணியோ மற்றதோ அவசியம் இல்லை. நிலவுடனாக உச்ச வரம்பு நிர்ணயிப்பது உடனடியாக வரும் என்று நமது ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருப்பதால், அது கூடியசீக்கிரம் வரும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

கிராமப் பக்கத்தில் மேய்ச்சல் தரை என்று சர்க்கார்ப் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று பேசப்படுகிறது. ஆனால், கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய ஆடுமாடுகளுக்கு மேய்ச்சல் தரை இருப்பது அவசியம். அப்படி இருக்கும்போது சர்க்கார்ப் புறம்போக்கு நிலங்களில் ஆடு மாடுகள் மேய்ச்சலுக்கென்று ஒரு பகுதியை ஒதுக்கிவிட்டு, மீதியிருப்பதை நிலமில்லாதவர்களுக்கு ஒதுக்கினால் நல்லதே தவிர, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று என்ற முறையில், இந்த நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வது அவ்வளவு சரியல்ல. கடந்த மாதம் 23, 24-ந் தேதி சேலத்தில், சேலம்-கோயமுத்தூர்-நீலகிரி ஜில்லாக்கள் பிரதிநிதிகளைக்கொண்ட லெமினார் நடந்தபோதுகூட, முக்கியமான தீர்மானம் போடப்பட்டது. அதில் இந்தத் தீர்மானம் முக்கியமானது என்று எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு இது சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆடு மாடுகள் மேய்ச்சலுக்காக நிலம் ஒதுக்கப்படவேண்டியது அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. T. DANIEL : Mr. Speaker, Sir, while supporting this Demand, I would like to bring to the notice of the Government certain matters for their kind consideration. At present applications of the Harijans for educational fee concession are considered and disposed of by the Collector. As a result of the tight work in the Collector's Office, there is considerable delay in disposing of these applications and many of the Harijans do not get actually the benefits of the concession and even the stipends that are given to them for purchasing books, they do not get in time. I would, therefore, suggest that instead of the Collector doing the entire business of scrutinising these applications, the applications of the Harijan students of the primary schools can be dealt with by the Inspector of Schools and that of the Harijan students of the high schools by the District Educational Officer. If that is done, the Harijans will be getting their concession in time.

Now, Sir, the policy of the Government is to assign Government lands in favour of Harijans. In spite of our recommendations to the Government that this policy should be extended to the Kanyakumari district, it has not so far been extended. At present lands are given to the Harijans in the district only on the basis of lease and that at any time the village officers can evict these poor Harijans who have been squatting by building huts on those lands. I would, therefore, urge that the Government should immediately assign such of those lands where these Harijans have constructed their huts and who have been squatting there, in favour of the Harijans.

11th March 1959] [Sri T. T. Daniel]

There was a proposal to constitute a separate Devaswam Board for the management of Devaswam properties in that district. A Bill was also prepared and sent to the Central Government. We do not know what has happened to that Bill. I request the Government to introduce it as early as possible and also constitute a separate Board for the management of Devaswam properties in the district.

Sir, the Collector of the district has recommended the constitution of a separate Soldiers' Board to ameliorate the conditions of the ex-servicemen in that district and the Government have no so far given sanctioned to that proposal.

We are really thankful to the Government for issuing a Stay Order staying the recovery of the Maniyankaram tax in that district by the revenue authorities of the Kerala Government. A Bill has been introduced in the Kerala State Legislature and a copy of it has been forwarded to our State Government also for expressing their opinion on the Bill. I would suggest that in all matters concerning the settlement of the Maniyankaram tax with the Kerala Government, a top level committee may be constituted by the Government, as a preliminary step, consisting of the members of the Legislature and the member of the Maniyankaram committee working in that district, so that they may be in a position to negotiate on this issue with the Kerala Government properly and settle the matter finally.

Sir, there is a basic tax system prevailing in that district. I would request the Government that the principle of collecting the tax as prevalent in other districts, should not be extended to that district.

I would also bring to the notice of the Government that recently by an order of the Government, nearly 3,000 primary school teachers have been seriously hit. By that order of the Government one-year trained S.S.L.C. teacher of the district is considered as an elementary grade school teacher which may be equivalent to a trained III Form teacher of the Madras State Service. This is improper and offends all principles of commonsense and also the fundamentals of the States Reorganization Act. So, I would request the Government to reconsider this order immediately and consider the one-year trained S.S.L.C. teachers of the former Travancore-Cochin State, S.S.L.C. basic trainees and Ninth Class trainees of that district as equivalent to the secondary grade teachers of the Madras State Service.

Sir, we have decided to form a classless society. A socialistic pattern of society is our goal. With the introduction of land reforms, an agrarian revolution is set in motion which in turn, I am sure, will bring about an industrial revolution in our country, perhaps unknown in the history of the world, accompanied by a

[Sri T. T. Daniel]

[11th March 1959]

cry from all quarters, of fixing a ceiling on all incomes and resulting in the form of a classless society. If this is to be our objective, surely, Sir, there must be a planned economy at the village level. We should try to create model villages in each district, where the people of those villages should have enough food, clothing and housing. If that is done, the faith of the people in the Second Five-Year Plan will be increased and their faith in the National Savings Scheme will also be increased. For that I would also request the Government to give instructions to municipalities and panchayats to prepare a record of the number of the physically handicapped, unemployed and houseless who are living within their respective jurisdiction and these agencies, Sir, should try their level best, with the co-operation of the public and the Government, to ameliorate the conditions of these people.

There should be an economic card; there should be a health card for every individual in the State. This should be the first thing that our Government should do so that we should have a planned economy and we will be in a position to tell the people how far we have achieved in solving the problems concerned, so that we may be in a position to tell the public how far out of the Second Plan allotments money has reached the lowest strata in society.

I would also say this. I understand that the Kerala Government is trying to get royalty for the water of Neyyar Dam. As far as the Neyyar Irrigation Scheme is concerned, I urge upon our Government that this Government should stoutly refuse the demand. The Kerala Government has no right to claim any royalty for the water of the Neyyar Dam, as Neyyar Irrigation Scheme is one that had been sanctioned under the Second Plan while the transferred territory was in the erstwhile Travancore-Cochin State.

I wish to bring to the notice of the Government that recently by an order of the Forest Department, there has been a ban on the collection of fuel and consequently there is unrest in that district. I request the Hon. Minister concerned to revise that order and allow the people to collect fuel as they had been doing so far.

Regarding integration of services, I would say that there is a directive by the Partition Committee and from the Government level also in regard to that. But unfortunately, the heads of departments delay the process of integrating the services and as a result those who have been transferred from the erstwhile Travancore-Cochin State, do not get their legitimate promotions. I would also inform the Government that Rs. 12 of dearness allowance should be given to the N.G.Os. of that district.

11th March 1959] [Sri T. T. Daniel]

Coming to the question of collection of court-fees, I would say that the court fee that is now prevalent in Madras State, if applied there, would be burdensome and uneconomic for the poor people of the Kanyakumari district. I would request the Government to ponder over this before introducing the court fee and stamp fee regulations to that district.

* **SRI A. R. MARIMUTHU :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேபீணயை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு நிலவரி வசூல் என்கிற முறையில் சர்க்காருக்கு ஆறு கோடி அறுபத்தி எட்டு லட்சம் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. பெருதுவாக நாட்டில் விவசாயத் தொழில் செய்கிறவர்களுடைய நிலை மோசமாக இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். தேசத்திலேயே உழைப்புக்குக் குறைந்த வருவாய் உடையவர்கள் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் என்பதில் கொஞ்சம்கூட சந்தேகம் கிடையாது. தேசத்தினுடைய வருவாயில் சரி பாதி அதாவது ஐம்பது சத விதிகம், விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். என்றாலும்கூட 70 சத விதிகம் ஜனத்தொகையை நிலம் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு சர்க்காரில் மிகுந்த சலுகைகள் அளிக்க வேண்டுமென்பது தெளிவாகப் புரியும்.

அதோடு கூட இன்றைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கக்கூடிய முறையில் சர்க்காருடைய கொள்கை, சர்க்காரில் இருக்கக்கூடியவர்களுடைய பேச்சு, இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களை தொழில் துறையில் மாற்ற வேண்டும் என்றும் அந்த முறையில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கைப்படி தேசத்தில் பெரிய தொழில்கள் ஏற்பட்டு அபிவிருத்தி அடைந்து அதில் விவசாயிகளை ஈடுபடுத்த முடியுமா என்பதைப் பார்த்தால் நீண்ட காலத்திற்கு முடியாது என்றுதான் தோன்றுகிறது. ஜனத்தொகை அபிவிருத்தியைப் பார்த்தால் நிச்சயமாக முடியாது என்று சொல்லலாம். 1951-ம் வருஷத்தில் சென்சசை எடுத்துப் பார்த்தால் வருஷம் ஒன்றுக்கு 1½ லட்சம் பேர்கள் தொழில் துறையில் ஈடுபட வேண்டியவர்கள் அதிகரித்து வருகிறார்கள் என்பதும், வருஷம் ஒன்றுக்கு 2½ லட்சம் ஜனத்தொகை விவசாயத்துறையில் அதிகரித்து வருகிறது என்பதும் தெரியவரும். இந்த அடிப்படையில் ஜனத்தொகை அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. இந்த 1½ லட்சம் பேர்களை தொழில் துறையில் ஈடுபடுத்துவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு என்று 150 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப் போட்டால்தான் அவர்கள் எல்லோரையும் தொழில் துறையில் ஈடுபடுத்தமுடியும். இதைக் கொண்டு சர்க்காரின் கொள்கை அடிப்படையில் பார்த்தால் இன்னும் பத்து அல்லது இருபது வருஷம் ஆனாலும் இப்படிப்பட்ட மாறுதலை எதிர்பார்க்க முடியாது. ஜனத்தொகை அதிகரிப்புக்குத் தகுந்த அளவில் மூலதனம் போட்டால்தான் எல்லோரையும் தொழில் துறையில் ஈடுபடுத்த முடியும். அதற்கு வேண்டிய மூலதனம் சர்க்காரிடத்தில் இல்லை. ஆகவே இன்றைக்கு விவசாயிகளை தொழில்துறையில் ஈடுபடுத்த முடியவில்லை என்றால் விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு ஏதாவது வழிகளில் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட வசதிகளை எப்படிக் கொடுக்கலாம் என்று பார்க்கும்போது இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான வரிச்சுமையைப் போட்டிருப்பதைக் குறைக்கலாம். விவசாய வருமான வரி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிச் சொல்லலாம், அது பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களைத்

[Sri A. R. Marimuthu] [11th March 1959]

தான் பாதிக்கும் என்று. அதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அந்த முறையில் நில வருமான வரியையும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். சிறு நிலக் காரர்களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும்.

நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் இந்த ராஜ்யத்தில் நஞ்சை, புஞ்சை, கரும்பு, வாழை போன்றவைகள் கொண்ட நிலம் சுமார் 144 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடியில் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த 144 லட்சம் ஏக்கராவை சாகுபடி செய்யக்குறைந்த பட்சம் 150 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப் போட்டால்தான் நல்ல விளைச்சலைக் காண முடியும். அந்த அளவு மூலதனத்திற்கு எந்த அளவு அரசாங்கம் உதவி அளித்திருக்கின்றார்கள் என்று பார்த்தால் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு நாம் ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டுமானால் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முன் வரலாம். அதன் மூலமாக நாட்டின் அபிவிருத்தியைக் காணலாம். அதைச் செய்யும்போது அவர்களுடைய வரிச்சுமையையும் குறைக்கவேண்டும். வரிச்சுமையைக்குறைத்து அவர்களுடைய வருவாயை அதிகப்படுத்தினால் அந்த மிச்சத்தைக்கொண்டு அவர்கள் தங்களுடைய பொருளாதாரத்தை அதிகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். அதன் பிறகு அவர்கள் மூலதனம் விவசாயத்தில் போடுவதற்கு வசதி ஏற்படக்கூடும். இல்லாவிட்டால் நாம் எதிர் பார்க்கக் கூடிய அளவில் வளர்ச்சி அடைய முடியாது.

இன்றைக்கு தேசத்தில் பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று வருஷங்களில் சுமார் மூன்று லட்சம் ஏக்கர் நிலம் அதிகப்படியாக சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நல்ல அளவில் முன்னேற்றமடைந்திருப்பதாகச் சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுது நம் நாட்டில் ஜனத்தொகை அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. அப்படி வளர்ந்துகொண்டே போகும்போது நம்முடைய சராசரி உற்பத்தியையும் பெருக்கிக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியவில்லையானால் அபிவிருத்தி காண முடியாது. இப்பொழுது அதிகப்படியான நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்படுவதால் நிச்சயமாக அபிவிருத்தியைக் காண முடியும். புதியதாக நிலங்களை உற்பத்தி செய்ய சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்து அதிலிருந்து முழு உற்பத்தியைக் காண்பது என்பது குறைந்தது 5 அல்லது 6 அல்லது பத்து வருஷங்களாகும். அதனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலத்திலேயே அதிகப்படியான உற்பத்திக்கு வசதி செய்துகொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இருக்கக் கூடிய நிலத்தில் கணிசமான அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்கப் பார்க்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நாம் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு ஊக்கம் இருக்கக்கூடிய அளவில் அவர்களுடைய வரிச்சுமையைக் குறைக்க வேண்டும். அப்படி குறைக்கும்போது யாருக்குக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் குறைவாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய அதாவது ஐந்தாறு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு நில வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இன்னும் பஞ்சமாக வேறு போய்விடும். பூச்சியாலும் சேதம் உண்டாகிவிடும். இந்த சந்தர்ப்பங்களில் விவசாயிகளுக்கு விளைச்சல் இல்லை என்று கருதினால் அவர்களுக்கு வரி வஜா கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட திட்டம் ஒன்று அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் எப்படி இருக்கிறது என்றால் சாகுபடி பூராவும் இல்லாமல் போய்விட்டால்தான் வரி வஜா செய்வதாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு அளவு போயிருந்தாலும் அவனுக்கு வரி வஜா கிடையாது என்று வைத்திருக்கிறார்கள். விவசாயம் செய்வதாக இருந்தால் குறைந்த பட்சம் ஒரு ஏக்கராவுக்கு 100 ரூபாயாவது செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு மேல் வருவாய் வந்தால்தான் விவசாயிக்கு வருமானம். இல்லாவிட்டால் அவன் செலவு செய்ததை இழக்கவேண்டியதுதான். இப்படி 50 சத விதம் பலன் கிடைத்தது என்றாலும் அவனுக்கு வருவாய் கிடை

11th March 1959] [Sri A. R. Marimuthu]

யாது. வருவாய் இருந்தால்தான் அதை வைத்துக்கொண்டு அவன் அடுத்த வருஷம் நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரமுடியும். இந்த வருஷம் செலவு செய்துவிட்டு வருவாய் வரவில்லை என்றால் அடுத்த வருஷம் அவனால் சாகுபடி செய்யமுடியாது. இந்த நிலைமையில் அரசாங்கம் அவனுக்கு உதவ முன் வரவேண்டும். ஆகவே வரி வஜா செய்யப்போது அதை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்தவேண்டும். அதிகப்படியான சலுகை காட்ட வேண்டும். இப்பொழுது இரண்டணுக்கு பயிர் இருந்தால் அவனுக்கு வரி வஜா என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் ஆறு அணுக்கு இருந்தாலும் வரி வஜா கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவன் செலவு செய்வதை அரசாங்கமும் விவசாயியும் ஆளுக்குப் பாதி பங்கிட்டுக்கொள்வதாக ஆகும். அவன் செலவு செய்வதில் அரசாங்கமும் கொஞ்சம் பங்கு கொள்ளவேண்டும். அந்த முறையில் விவசாயிகளுக்கு வரி வஜா செய்ய முன் வரவேண்டும். ஆகவே வரி வஜா அளிக்கும் விதியை விரிவாக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

இன்னும் நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்குப் புதிதாக நஞ்சை சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்தக்காலத்தில் புஞ்சை என்று இருந்தால், இன்றைக்கும் புஞ்சை என்று சர்க்கார் எட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. புஞ்சை பயிர் செய்யக்கூடிய நஞ்சை என்று “க்ளாசிகேஷன்” எடுத்துக் கொண்டால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை இருக்கிறது. புஞ்சையா இருந்து நஞ்சையாக மாற்றப்பட்ட நிலத்திற்கு ஒரு வரி, நஞ்சையாகவே இருந்த நிலத்திற்கு ஒரு வரி என்று இருக்கிறது. ஒரு கிராமத்திலுள்ள நஞ்சையாக உள்ள ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு 7 ரூபாய் வரி. நில வரி தனி; தண்ணீர் வரி தனி என்று கிடையாது. புதிதாக ஒரு நிலத்தை நஞ்சை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவந்தால் இரண்டுமடங்கு அதிகமாக வரி செலுத்த வேண்டி இருக்கிறது. அதேமாதிரிதான் இப்பொழுது “செட்டில்மெண்டு” நடந்து வருகிறது. அது கூடாது. நஞ்சை சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலத்தை நஞ்சை என்றே (Classification) செய்யப்பட்டு அந்த முறையில் வரி வசூலிக்கவேண்டும். அந்த முறையில் மாற்றியமைத்தால் விவசாயிகள் வரிச் சுமையை ஓரளவு குறைக்கமுடியும். அந்த மாதிரி வரிநீர்ணயம் செய்தால் புதிய நிலச்சுவாந்தார்கள், சாகுபடியாளர்கள் ஆகியோருக்கெல்லாம் ஓரளவு வரிச்சுமை குறையும். ஆகவே அந்த வகையில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு எத்தனையோ துன்பங்கள், சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு போடக்கூடிய வரியை வசூலிக்கும் முறையைப்பற்றிக் கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் படித்தவர்கள் என்றாகுற முடியாது. கையெழுத்துப் போடத் தெரிந்தவர்கள் கூட குறைவாகத்தான் இருப்பார்கள். அந்த மாதிரி நிலையில் எவ்வளவு வில்தீர்ணம் அவர்களுக்கு நிலம் இருக்கிறது? எவ்வளவு வரி அந்த நிலங்களுக்கு விதிக்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஏதோ உத்தேசமாகச் சொல்லத் தெரியுமே தவிர, அதிகமாக ஒன்றும் சொல்லத் தெரியாது. ஆகவே வரி வசூல் செய்யும் முன்னால் “ப்ரிலிமினரி-டிமாண்ட” நோட்டீஸ் கொடுத்த பிறகு தான் வரி வசூல் செய்யவேண்டும். நில வில்தீர்ணம், நிலவரி, தண்ணீர் வரி, செல் ஆகியவைகள் எவ்வளவு கட்டவேண்டும் என்று அதில் குறிப்பிடப்படவேண்டும். பிறகு அவர்களிடம் இருந்து வரியை வசூல் செய்ய முயற்சித்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும். அதனால் நமக்கு ஏற்படக்கூடிய பல தொல்லைகள் கூடக் குறையும். ஆகவே இந்த முறைகளில் கவனம் செலுத்தி விவசாயிகளுக்கு உற்சாகம் ஏற்படக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் நடவடிக்கை இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[11th March 1959]

MR. SPEAKER : முன்பு ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் பேசுவதற்கு 10 நிமிஷங்களும், மந்திரி பதிலளிப்பதற்கு $\frac{1}{2}$ மணி நேரமும் ஒதுக்கப் பட்டது. குறைந்தபட்சம் $\frac{1}{2}$ மணி நேரம் பதிலளிக்க நேரம் வேண்டுமென்று மந்திரியவர்கள் கேட்டிருப்பதால் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் பேசவேண்டிய நேரத்தில் குறைவு ஏற்படும்.

*** SRIMATHI KAMALAMBUJA AMMAL :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டுமானால் ஜில்லா அடிப்படையில் உள்ள நிர்வாகம் நல்ல முறையில் அமையவேண்டும். ஜில்லா நிர்வாகம் நல்ல முறையில் அமையவேண்டுமானால் கிராம அடிப்படையில் உள்ள நிர்வாகம் மிக நல்ல முறையில் அமையவேண்டும். கிராம நிர்வாகம் என்று சொல்லும்போது கிராம அடிப்படையில் உள்ள நிர்வாக இயந்திரங்கள்—கிராம முன்சீப், கணக்கப்பிள்ளை ஆகியவர்கள் நல்ல முறையில் உறைக்கவேண்டும். இவர்கள் நல்ல முறையில் இயங்குவார்களேயானால் அதைக் கொண்டு நல்ல முறையில் ஒவ்வொரு படிக்கட்டுகளாக கட்டித்தேக்கக் கட்டுவது போல் கிராம நிர்வாகத்தை அமைக்க முடியும். கிராம முன்சீப், கணக்கப் பிள்ளை என்று சொல்லும்போது, அமைச்சர்கள் இங்குள்ள சட்டசபைக்கு எவ்வாறு பொறுப்பாக இருக்கிறார்களோ, அந்த முறையில் கிராமத்தைப் பொறுத்தவரை கிராம முன்சீப்பும், கணக்கப் பிள்ளையும் பொறுப்பாளிகளாவார்கள். பொறுப்பு வாய்ந்த அவர்கள் நல்ல முறையில் இயங்காவிட்டால் ஒன்றிக்கும், பிரயோஜனம் இல்லாத நிலைமை ஏற்படுவிடும். அரசாங்கம் செய்யும் காரியங்களைக் கிராம மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த கிராம முன்சீப் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏதாவது விசேஷ காரியங்களைக் கிராம மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமானால் எவ்வாறு தலையாரி அல்லது வெட்டியான் மூலமாகத் தெரியப்படுத்துகிறார்களோ அந்த முறையில் அரசாங்கம் செய்கிற திட்டங்களையெல்லாம் கிராம மக்களுக்குத் தலையாரி, வெட்டியான் மூலமாகத் தெரியப்படுத்தவேண்டும். தலையாரி, வெட்டியான் முதலியவர்களால் அரசாங்கம் செய்யும் கிராமத் திட்டங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதில் கிராமம் ஏற்பட்டால் கிராம அதிகாரிகள் காரியாலயமாவது அரசாங்கம் என்னென்ன காரியங்களை மக்களுக்காகச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதற்கான பட்டியலைத் தயாரித்து கிராம அதிகாரிகளின் காரியாலயத்தில் தொங்கவிட வேண்டும். அந்தப் பட்டியலில் அரசாங்கத்திற்கு எப்படி மனுச் செய்துகொள்வது போன்ற கிராம மக்களுக்குத் தேவையான விவரங்களையெல்லாம் கொடுத்து அந்தப் பட்டியலைக் காரியாலயத்தில் தொங்கவிட்டால் கிராம மக்களுக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். தாலுகா காரியாலயங்களில் கொடுக்கப்படும் மனுக்களைப்பற்றி முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பாகச் சொன்னார்கள். உண்மையில் கொடுக்கும் பும் மனுக்கள் சில காணாமல் போகின்றன என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. தாலுகா ஆபீஸில் மனுக்கள் கலெக்டர் ஆபீசுக்குப் போய்விட்டது என்று சொன்னதின் பேரில் அங்கு சென்று விசாரித்தால் வரவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். கலெக்டருக்கு அனுப்பிவிட்டோம் என்று சொல்லக்கூடிய மனுக்கள் இன்னும் வந்து சேரவில்லை என்ற நிலை நிலவுகிறது. இதற்கு விரிவான காரணம் என்னவென்று விசாரித்துப் பார்த்ததில், தபால்கள் ஓரிடத்தில் போய் குவிந்து விடுவதால் அதைப் பிரிப்பதற்குக் காலதாமதம் ஆகிவிடுகிறது, என்கிறார்கள். எந்தெந்தத் தபால்கள் எந்தெந்த இலாகா விற்குப் போகவேண்டுமென்று பிரித்து தாமதம் இல்லாமல் போய்ச் சேரும்படி செய்தால் யார் 'யார்' என்னென்ன கோரிக்கைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனித்து உடனடியாக பரிசீலனை செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும். தபால்களையெல்லாம் வாரத்திற்கு ஒரு முறை பிரிப்பது அல்லது 4, 5 நாட்களுக்கு ஒரு முறை பிரிப்பது என்று வைத்துத் தொண்டால் அது வேலைக்குத் குந்தகமாக இருக்கும்; முன்னேற்றத்திற்குச் சாதகமாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11th March 1959] [Srimathi Kamalambuja Ammal]

கிராமங்களில் வரி வசூல்கள் தண்டுவதில் மிகவும் சிரமம் ஏற்படுகிறது. சில முன்சிப்புகள் பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு முன்னாலேயே ரசீதுகளைக் கொடுத்துவிட்டுப் பின்னால் வசூல் செய்கிறார்கள். பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் ரசீது கொடுக்கக்கூடாது என்று சட்டத்தில் இருந்த பால்கூட, அனுபவ ரீதியாக நடந்துகொண்டிருப்பது ரசீதுகளைக் கொடுத்து விட்டு 4, 5 மாதங்களுக்குப் பிறகோ அல்லது ஒரு மாதம் கழித்தோகூட வசூல் பண்ணவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. திடீரென்று டெப்யூ கலெக்டர்கள் வந்து கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்யும்போது “இருசால் செய்யவில்லை” என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு கிராம முன்சிப்புகளுக்கு ஒரு ஆபத்தான நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த மாதிரி முறைகள் நீங்கவேண்டுமென்றால் முன் கூட்டியே ரசீதுகளைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று கண்டிப்பான உத்தரவு போட வேண்டும். சில வேளைகளில் சில முனிசிப்களைச் சந்திக்கும்போது கேள்விப்பட்டேன். “கிராம கர்ணம் இன்னும் கணக்குக் கொடுக்கவில்லை. அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதனால்தான் வசூல் பண்ண முடியவில்லை” என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலைமை இருப்பதற்குக் காரணம் கிராமதிகாரிகளை நியமிப்பதில் உள்ள குறைபாடுதான் என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. எழுதப் படிக்கத் தெரியாத ஒருவரைக்கூட நாம் கிராம முனிசிபு என்ற முறையில் நியமித்துவிடுகிறோம். கிராம முனிசிபாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்குப் பரதேச மொழியாவது தெரிந்திருக்கவேண்டுமென்ற ஓர் நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் அவர்கள் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களாகவே வந்து பல காரியங்களை உடனுக்குடன் செய்ய முடியாதவர்களாகிறார்கள். ஆகையால் நிலச்சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரும்போது இதையும் சீர்திருத்தி அமைக்கவேண்டும். பரம்பரை பாத்தியத்தையே ஒழித்துவிட்டு எஸ்.என். எல்.ஸி. வரையில் படித்தவர்களையாவது இதற்குப் போட்டால்தான் நன்றாக இருக்கும்.

(Sri R. Subramaniam in the Chair.)

கிராமங்களிலே புறம்போக்கு நிலங்களில் குடியேறிவிடுகிறார்கள். அப்படிக் குடியேறியவர்களுக்கு, அல்லது சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு முதல் வருஷத்தில் அபராதத் தொகை வசூல் செய்கிறார்கள். அவர்களை உடனே வெளியேற்றுவது கிடையாது. பல வருஷங்கள் அபராதத் தொகையை செலுத்திக்கொண்டே அதில் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். இப்படி பத்தாண்டு, இருபதாண்டுக்குமேல் அந்த நிலம் அவர்களிடத்திலேயே இருக்கிறது. அவர்களை அந்த நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவது என்றால் ஆரம்பத்தில் செய்துவிடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பத்துப் பதினைந்து ஆண்டு அனுபவித்து வந்தவர்கள் என்றால் அவர்களுக்கு உடனடியாக அந்த நிலத்தை பட்டா செய்து கொடுக்க உத்தரவு போடவேண்டும். பத்து ஆண்டுகளுக்குமேல் நிலத்தில் சாகுபடி செய்தவர்களை வெளியேற்றக் கூடாது.

மேலும் ஜில்லா அடிப்படையில் பல மகாநாடுகள் கூட்டுகிறார்கள். இதைப்பற்றி ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் கூட்டப்பட்ட நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் ஆரணியாறு தண்ணீரை மங்கலம் என்ற இடத்தில் அணைக்கட்டி தேக்க வேண்டுமென்று அதில் ஐயுறுவதற்கு முன்னால் ஒரு தீர்மானம் செய்தோம். அரசாங்கத்துக்கே சென்ற ஆண்டுதான் அது வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இதுவரையில் என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. இப்படி ஏதாவது தீர்மானம் செய்தால் உடனடியாக அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது என்பதாவது தெரியவேண்டும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எஸ்.டி. ஓர்க்ஸ் மிகவும் முக்கியமானது. நாம் பல ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு ஜீப் கொடுத்திருக்கிறோம். எஸ்.டி. ஓர்க்ஸ் சம்பந்தமாக பல நல்ல காரியங்கள் உடனுக்குடன் நடக்கவேண்டியிருப்பதனால் அதன்

[Srimathi Kamalambuja Ammal] [11th March 1959]

அவலிஸ்டெண்ட் என்ஜினியருக்கு ஜீப் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இதுவரையிலும் கிடையாது. ஒரு வேலையைப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் பஸ்ஸைப் பிடித்து அவர்கள் போவது என்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு ஊர்களுக்கு ஒரு வேலையைத் தவிர மற்றதை பார்வையிட முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக ஜமீன்களை எடுத்துக்கொண்டு அதற்குக் காம்பென் சேஷன் கொடுத்து வருகிறோம். இன்னும் அநேக ஜமீன் ஏரியாக்களில், இனும் ஏரியாக்களில் ஏரி குளங்கள் மராமத்து செய்யப்படாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உடனடியாக அங்குள்ளவற்றையெல்லாம் எடுத்துக் கொள்வதற்குக் காலதாமதம் ஆனாலும்கூட அந்தப் பிரதேசத்தில் செய்ய வேண்டிய சீர்திருத்த வேலைகளை எல்லாம் கண்டிப்பாகச் செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு போடவேண்டும். அப்படி எடுக்கும்போது அநேகம் ஜில்லாக்கள் மிகவும் பரந்த ஏரியாவாக இருக்கிறது என்றாலும் ஜில்லாக்களைப் பிரிப்பதற்கும் அரசாங்கம் தயங்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI S. NAGARAJA MONIGAR : தலைவர் அவர்களே, இன்று சபை முன்பாக சமர்ப்பித்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆதரித்துச் சொல்வதைப்பற்றி ஒரு சிறு விளக்கம் சொல்லவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. என்போன்றவர்கள் ஆளும் கட்சியிலிருந்து எல்லாவற்றையும் ஆதரிக்கின்றார்கள் என்ற குறை இருக்கிறது. சொல்லியும் விட்டார்கள். அதிலிருந்து நாங்கள் எதோ கண்மூடித்தனமாக, பொம்மைகளாக இருந்து ஆதரிப்பதாக வைத்துக்கொள்வதானாலும் சரி. அதையும் ஒத்துக் கொள்கிறோம். இருந்தாலும் ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறோம் என்பதாலேயே பொறுப்பும் மிகுந்து இருக்கிறது. எங்கள் கட்சி எத்தகையது என்பதை உணர்கிறோம். கட்சிக்கு கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம் கொள்கை எல்லாம் இன்றியமையாதது. எங்கள் கட்சி எந்த அளவுக்கு அதை பெற்றிருக்கிறது, எந்த அளவில் இதுகாறும் பல காரியங்களைச் செய்து வந்திருக்கிறது, எத்தனை நாட்களாக இருக்கிறது என்பதை மறந்துவிட முடியாது. உலக நாடுகளுக்கு எல்லாம் தெரிந்து இருக்கும் எங்கள் கட்சி சுய ராஜ்யத்தையும் வேண்டும் என்கிறவர்களுக்கும், வேண்டாம் என்கிறவர்களுக்கும், வயிற்றெரிச்சல் படுகிறவர்களுக்கும் துக்க நாள் கொண்டாடுகிறவர்களுக்கும் சேர்த்து வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறது. இந்தக் காரணத்தினாலே ஓரளவு எங்கள் சுய காரியங்களையும் எண்ணங்களையும் பீணயம் வைத்தால் கட்சியின் நன்மைக்காக வைக்கிறோம் என்பதில் ஆட்சேபனை கிடையாது.

“ தந்தை காதலுற்ற தன்மை கண்டியை
தாய் பயந்த விரு தம்பியர்க்
கிந்த வாழ்வு மரசங் கொடுத்த வனநின்
குலத் தொருவனிங்குளான் ”

[தன் தந்தை, இளைய மனைவியாக ஒருவனைக் கட்டிக்கொள்ள ஆசைப் பட்டார் என்பதை அறிந்து தனக்கு சொத்தில் பங்கு வேண்டாமென்றும் தான் கல்யாணமே செய்துகொள்வதில்லை என்றும் தியாகம் மேற்கொண்டு விரதம் பூண்டார்.]

என்பது பாரத மொழி. அங்கே தன்னுடைய சுயநலத்தை பீஷ்மாசாரியார் பீணயம் வைத்தார். அதுபோன்ற நாங்களும் சுயநலத்தைவிட்டு, கட்டுப்பாட்டுடன், கட்சி ஒழுங்குடன் நாட்டுக்குத் தியாகம் செய்யவேண்டுமென்ற மகாத்மா காந்தியின் அறிவுரைகளின்படி நடந்து பல காரியங்களை இயன்றவரை செய்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு அரசாங்கம் எதைக்கொண்டு வந்தாலும் ஆதரிக்கின்றோம் என்றால் கண்மூடித்தனமாக அல்ல—

11th March 1959] [Sri S. Nagaraja Monigar]

எங்கள் அரசாங்கம் நேர்மையாக நாட்டின் முன்னேற்றப் பாதையில் பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு செல்கின்றது, எங்கள் கட்சி அவ்வளவு திறம்படைத்த தலைவர்களை கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான்.

அதேசமயம் பல குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்கிறீர்களே என்று அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து நாங்கள் கண்மூடி பொம்மைகளும் இல்லை என்பதை அவர்களே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். பூசனிக்காயை சோற்றில் வைத்து மறைப்பது என்பது பழமொழி. கல்லையும், மண்ணையும் வேண்டுமானால் சோற்றில் மறைத்து விடலாம். மலையை மறைத்துவிட முடியுமா? மலையையே சோற்றில் மறைக்கப் பார்ப்பார்கள். அப்படி “நீங்கள், ஒன்றுமே செய்ய வில்லை” என்று நாங்கள் செய்திருக்கும்படியான காரியங்களை எல்லாம் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் மறைக்கப் பார்ப்பதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பச்சை சூடுநாளும் வள்ளுவர் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார். பச்சை என்பதற்குமேல் நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. காரணம் “பொய்” என்று சபையில் சொல்லக் கூடாது.

அடுத்தபடியாக நான் சொல்ல வேண்டிய சில மொழிகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு முதல்படியாக இப்போது வருமான வரி போட்டிருக்கிறோம். இதைப்பற்றி சில நல்ல கருத்துகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. சபையில் எந்தக் கட்சியில் இருந்து சொன்னாலும் நல்ல கருத்தைச் சொன்னால் நாங்களும் ஆதரிக்கின்றோம். இல்லாவிட்டால் எதிர்க்கின்றோம். அவர்கள் இன்றைக்குக் குறிப்பிட்ட படி குறைந்த நிலம் உடையவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்பதை ஆதரிக்கின்றோம். முடிந்தால் அதைச் செய்யவேண்டுமென்று எங்கள் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு, இரண்டு ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு தீர்வையே இல்லாது கூடச் செய்யலாம். ஒரு அணு இரண்டணு நான் அறிந்தமட்டில் ஒரு பொருட்டாக இல்லாதபோது இப்படி ஏதாவது செய்வதால் பாதகமில்லை. பாடசாலைகளில் ஒரு அணு, இரண்டு அணு சம்பளத்தை எடுத்து விட்டோம். அதனால் ஜனங்களுக்கு பெரிய நன்மைகள் ஏற்படவில்லையானாலும் கொள்கை அளவில் சரியானதே.

அடுத்தபடியாக ஏராளமான நிலங்கள் உணவு உற்பத்தி செய்யும் போது அல்கலைன்—உவர் நிலங்களாக அங்கங்கே இருக்கின்றன. மலைகளின் அடிவார விஸ்திரணத்தில் இருக்கிறது. வெவ்வேறு இலாகாவும் நீர்ப்பாசன இலாகாவும், விவசாய இலாகாவும் சேர்ந்து இணைந்து வேலை செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. அந்த நிலங்களைப் பண்படுத்தி வேலை செய்வதற்கு ஆராய்ச்சி செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு செட்டில்மெண்டு செய்தாலும், தீர்வை அதிகமாக வரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், உணவும் உற்பத்தியாகும்.

போக இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்றால் நிலச் சீர்திருத்தம் கூட்டுறவு முறையிலே ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள் என்று கான் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமது பட்ஜெட் உரையிலே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இந்த வருஷத்திலேயே நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்படும் என்ற சொல் அங்கு இல்லை. உண்மையே, அதைக்கூடசொல்லியிருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். சர்க்கார் இன்னும் 12 மாதத்திலே கொண்டுவர பொதுவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஒரு பெரிய திட்டத்தை சாதிக்க முடியும். ஒருகால் அவ்வாறு முடியவில்லை யானால் இந்தப் பிரச்சினை மறுபடியும் உள்ளேயும் வெளியேயும் எழும்பும். அதனால்தான் தேதி குறிப்பிடாமல் போட்டார்களோ தெரியாது. சீக்கிரம் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது. சாதாரணமாக நமது நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு ஓர் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறது. முக்கியமாக

[Sri S. Nagaraja Monigar] [11th March 1959]

ஹரிஜன மக்களுக்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், ஏழை மக்களுக்கும் எவ்வளவு நன்மை செய்து வந்திருக்கிறார்கள்? சர்க்காரே எடுத்து முடித் தார்கள், ஜமீந்தாரி ஒழிப்பு, ஆலையப் பிரவேசம், மது ஒழிப்பு முதலிய சட்டங்கள் கொண்டுவந்தது. மத்திய அரசாங்கம் ராஜாக்களை ஒழித்தது. பாக்கி இருப்பது நிலச்சீர்த்திருத்தம்தான். ஸ்ரீ பிரகாசம் அவர்கள் இருந்தகாலத்தில் நிலச்சீர்த்திருத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சர்க்கார் இன்னும் காலதாமதம் செய்யாமல் உடனடியாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதால் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று நான் உணருகிறேன். ஆனால் இந்தக் கஷ்டங்கள் இருந்தாலும் நிலச் சீர்திருத்தத்தை உடனடியாக செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஆட்சேபனை கிடையாது. உச்சவரம்பு கட்டுவதில், சிரமம் அதிகம் இருக்கும். அதற்குத்தான் முதலில் சிறிய அளவு எடுத்துக்கொண்டு அதனால் ஏற்பட்ட அனாவதத்தைக் கொண்டு பெரிய அளவிற்குப் போகலாம். மொத்தமாக எடுத்துக்கொள்வதினால் மட்டும் பிரச்னை தீர்ந்துவிடாது. முதலிலே ஓரளவு குறைந்த அளவு உச்ச வரம்பு ஏற்படுத்தின்பிறகு இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அதிகமான அளவு உச்சவரம்பு ஏற்படுத்துவதற்கு யோசிக்கலாம்.

சாதாரணமாக இந்த ஜில்லாவில் உள்ள அதிகாரங்கள் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அதிகாரங்கள் மூன்று இடங்களில் குவிந்து இருக்கின்றன. மாகாண அமைச்சரூம் இந்த நிர்வாக அதிகாரங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக ஜில்லா கலெக்டரிடமும் இருக்கிறது. அடுத்த படியாக கிராம அதிகாரிகளிடமும் இருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. தாசில்தார்கள் கூட ஒன்றும் செய்யமுடியாது. போதாக்குறைக்கு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் சேர்ந்துவிட்டால் சொல்லவே தேவையில்லை. ஆகவே இந்த கிராம அதிகாரிகளின் சம்பளம் ஜாஸ்தியாக இருந்தால் அவர்களுக்கு நல்லது தான். ஆனால் அவர்கள் முழு நேர ஊழியர்களாக மாற்றும் அளவிற்கு வழி செய்தால் தான் ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்டினிஸ்ட்ரேஷன் கான்ஸ்டீபிள் அதிகமாக இருக்கிறது என்று பயப்படுகிறார்கள். புது புது திட்டங்கள் ஏற்படுத்தும்போது இம்மாதிரி வேஸ்ட்தான் ஏற்படும். அதற்காக பயப்பட வேண்டியதில்லை. ஜில்லாக்களின் ஏரியா மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. ஜில்லாக்களின் அளவைக் குறைக்கவேண்டும்.

சூரமங்கலம், ராசபுரம், நாமக்கல் தாலுக்காக்களை முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். இவை மிகச் சிறியவை. வடக்கில் உள்ள தாலுக்காக்கள் பெரியவை. முன்பு வடக்கில் ரயில்வே லைன் போடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் மறுபடியும் கொண்டுவரவில்லை. அரசாங்கம் அந்த இடத்திற்கு ரயில்வே லைன் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லா தாசில்தாருக்கு ஒரு ஜீப் கொடுக்கவேண்டும்.

*SRI N. K. PALANISAMI: கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரேபனையை நான் ஆதரிக்கிறேன். 1959-ம் வருஷத்தில் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு சட்டத்தை கொண்டுவருவதாக கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள்.

என் கேள்விக்கு பதில் சொல்லக்கூடிய சமயத்தில் உச்சவரம்பு கட்டுவதானால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுமா அல்லது பாதிக்கப்படாதா என்ற பிரச்னை எழுகிறபோது இதுவும் கொஞ்சம் நிஜம், அதுவும் கொஞ்சம் நிஜமாகவே இருக்கிறது என்று ரெவின்யூ மந்திரி சொன்னார்கள். ஹைத் தராபாத்தில் உச்சவரம்பு அவசியத்தைப்பற்றி ஞானோதயம் ஏற்படாத சர்க்காருக்கு நாகபுரியில் ஏற்பட்டதுபற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன். நாகபுரியில் நேருஜி அவர்கள் பேசியகாலத்தில் 'உச்சவரம்பு கட்டுவது என்பது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மட்டுமல்ல, கோடிக்கணக்கான மக்கள் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் விஷயமாகும். அடிப்படையான இந்த

STAMPS ADMINISTRATION, DEMAND XII—
DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS,
DEMAND XXXIV—COMPENSATION TO ZAMINDARS

11th March 1959] [Sri N. K. Palanisami]

நிலச்சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவரவிட்டால் நாம் வெகுதூரம் பின் தங்கி விடுவோம். நம் நாடும் வெகுதூரம் பின்தங்கிவிடும்' என்று சொன்னார். யூனியன் உள்விவகார மந்திரி கனம் பந்த் அவர்கள் உச்சவரம்பு கொண்டு வருவதன் காரணமாக அடிப்படையான உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும் என்று திட்டவாட்டமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே உச்சவரம்புபற்றி சந்தேகத்துடன் இருந்த சர்க்காருக்கு சந்தேகம் நீங்கி இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். நாகபுரி மாநாட்டில் உச்சவரம்பு தீர்மானம் வரக்கூடிய காலத்தில் இதில் மாகாண காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பலபேர்கள் எதிர்த்து பேசினார்கள். ஆனால் தீர்மானம் போட்டுக்கு விடப்பட்ட போது யாரும் எதிர்த்து போட்டு அளிக்கவில்லை. தீர்மானம் எகமனதாக நிறைவேறியது. ஆந்திராவைச் சேர்ந்த விவசாய மந்திரி ஸ்ரீ திம்மா ரெட்டி போன்றவர்கள் ஓரிஸ்ஸா முதல் மந்திரி இன்னும் நம் சர்க்காரில் இருக்கக்கூடிய மந்திரிகள் உச்சவரம்பு பற்றி எதிர்த்துப் பேசியிருக்கின்ற போதிலும் தீர்மானத்திற்கு எதிராக போட்டு அளிக்கவில்லை. காரணம் உச்சவரம்பு கட்டக்கூடிய விஷயம் மானில சர்க்காருடையது. மானில சர்க்காரில் சட்டமாகிறபோது இதைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் போலும். நாகபுரியில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி விட்டு நம் மானிலத்தில் பல இடங்களில் பல மந்திரிகள் ஊர் ஊராக சென்று உச்சவரம்பு கட்டுவதினால் யாருக்கும் பாதகம் ஏற்படாது என்று பிரசாரம் செய்துவருகிறார்கள். உச்சவரம்பு கட்டினால் எப்படி பெரிய நிலச்சவாந்தார்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே உச்சவரம்பு கொண்டுவருகின்ற காலத்தில் நிலப்பிரபுக்களிடத்தில் யூரி ஒன்றும் இருக்கக்கூடாதென்று சர்க்கார் விரும்புகிறதா? ஏற்கெனவே சர்க்கார் விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக சிறு சிறு சட்டங்கள் செய்துவருகிறார்கள். அந்த அளவிற்கு விவசாயிகளுக்கு சாதகமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக 60, 40 சட்டம் பால் செய்து மூன்று வருஷத் திற்குமேல் ஆகிவிட்டது. கோபியில் நடந்த தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் மாநாட்டில் உச்சவரம்பு பற்றியெல்லாம் மிகவும் அழகாக தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த 60, 40 வார சட்டம் கோபியில் அமுலில் இருக்கிறதா? அதை அமுல் நடத்த ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்களா? அது போகட்டும் அங்கு நிலச்சவாந்தார் விவசாயிகளிடமிருந்து குத்தகை 4½ படி போடக்கூடிய வள்ளத்தில் குத்தகை வாங்குகிறார்கள். ஆனால் நிலப்பிரபுக்கள் கூலி கொடுக்கும்போது மட்டும் மூன்று படி கொடுக்கக்கூடிய வள்ளத்திலே கொடுக்கிறார்கள். நியாயமான வள்ளத்தில் போடவேண்டுமென்று சர்க்கார் ஏதாவது பாது காப்பு கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறதா?

இந்தச் சிறு காரியங்கள் கூட செய்யாத சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு உச்சவரம்பு கட்டி விவசாயிகளுக்கு நிலம் பிரித்துக்கொடுக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு மிகவும் சந்தேகமாய் இருக்கிறது. இது போகட்டும் ஏற்கெனவே திட்டக் கமிஷன் இந்த 60, 40 வாரம் சட்டம் இந்த மகாநகரத்தில் கொண்டுவரக்கூடிய சமயத்தில் அவ்வாறு வகுத்த முறையில் 6-ல் ஒரு பங்காக இருக்கவேண்டும். அல்லது 5-ல் ஒரு பங்காக இருக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சர்க்காருக்கு சொல்லியும் நிலப்பிரபுக்களுக்குச் சாதகமாகும் முறையிலே 60, 40 வாரம் விதிகம் சட்டம் செய்தார்கள். ஆனால் திட்டக்கமிஷனுடைய ஆலோசனையை கேட்கவில்லை. ஆகவே ஏற்கெனவே சட்டத்தின் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட சில சலுகைகளைக்கூட அமுல் நடத்த சர்க்காரால் முடியவில்லை. நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் நிலப்பிரபுக்களுக்கு ஆதரவாகவே இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக பல குத்தகை கேஸ்கள் ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டில் விசாரணைக்கு வரக்கூடிய சமயத்தில் குத்தகை குவசாயி எத்தனை சாட்சிகள் கொண்டு வந்தும் குத்துகைதாரன் சொல்லக்கூடிய சாட்சியத்தை ஒப்புக்கொள்வதில்லை மணியக்காரர்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் கிராமக்கர்ணம் சொல்லக் கூடிய சாட்சியத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆகவே உச்ச வரம்புக்கு உற்பத்தி வரக்கூடிய காலத்திற்கு முன்பாகவே உச்ச வரம்புக்கு ஏற்றதாக இருக்கக்

[Sri N. K. Palanisami] [11th March 1959]

கூடிய நிர்வாகத்தை மாற்றி அமைக்காவிட்டால் உச்சவரம்பு சட்டம் வந்தாலும் பிரயோசனப்படாது. இந்த விஷயமாக நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள், அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே நடந்துக்கொள்ளுமாறு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

மேலும், 1951-ல் வங்காளத்தில் உச்ச வரம்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டபோது வரம்புக்கு மேல் சுமார் 6 லட்சம் நிலம் இருக்கும் அவைகளை எடுத்துப் பகிர்ந்துகொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் சட்டம் போடப்பிறகு 60,000 ஏக்கர்கூட கிடைக்கவில்லை. அதே மாதிரி தெலிங்கானாவில் 90,000 ஏக்கர் எதிர்பார்த்ததில் 1,000 ஏக்கர்கள் கூட கிடைக்கவில்லை. அதையும் இப்போதைய சர்க்கார் ரத்து செய்துவிட்டது. ஏற்கெனவே பள்ளாணிங் கமிஷன் என்ன சொல்லியிருக்கிறது? சட்டம் வந்தவுடன் எல்லா பிணமி டிரான்ஸாக்ஷன்களையும் உடனடியாக தடைசெய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. எனினாலும் சட்டம் வருவது தெரிந்தவுடன் மிராசதார்கள் ஏராளமான பிணமி டிரான்ஸாக்ஷன்ஸ் செய்கிறார்கள். சூழந்தைகள் மீதும் மற்றவர்கள் மீதும் நிலங்களை எழுதி வைத்து விரகிரர்கள் என்று திட்டக் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது. அப்படி சொல்லியிருக்கும்போது சர்க்கார் இதைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள், அதற்கான நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை. மைசூர் சர்க்காரின் உச்சவரம்பு கட்டும் மசோதாவில் 83-வது பிரிவில், ஒருவனுக்கு எவ்வளவு பூமி தேவையோ அதற்கு மேற்பட்ட பூமியை அவர் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆந்திர சர்க்காரின் மசோதாவில் 14-வது பிரிவிலும் இதே மாதிரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நோட்டீசுகளைக் கொடுத்தபிறகு, சட்டம் அமுலுக்கு வரும். ஆகவே இந்தச் சட்டம் நிலப்பிரபுக்களுக்கு எச்சரிக்கை நோட்டீசாக இருக்கிறது. ஆகவே உண்மையாக உச்சவரம்பு கட்டி, உபரி நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பது உண்மையானால் பொய்யாக எழுதி வைக்கக்கூடிய காரியங்களை ஏன் சர்க்கார் தடை செய்யக் கூடாது. இன்னும் பொதுவாக மெக்னைஸ்ட் பாரம் டி, காப்ரி டி, மிஷின்கள் வைத்து நடத்தக்கூடிய பண்ணைகள் அவர்களுக்கு இந்த உச்ச வரம்பிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுப்பதாக பத்திரிகைகளிலே பார்த்தோம். இம்மாதிரியான பூமிகள் உயர்ந்த தரம் உள்ளதாகவும் நன்றாக வளரக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் நீக்கி உச்ச வரம்பு கட்டுவது என்பது சிறு நில விவசாயிகளினுடைய பூமியை மட்டும் தான் உச்சவரம்புக்குக் கொண்டு வருவதா?

சர்க்கார் உச்ச வரம்பு சட்டம் கொண்டுவந்து அதிகப்படியாக இருக்கும் பூமிகளைக் கொண்டு கூட்டுறவு பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி அவைகளை பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தில் விடுவதாக சிலர் சொல்லுகிறார்கள். கோவாப்ரேடிவ் சொசைட்டி பண்ணை முறையில் தான் விவசாயிகளுக்கு பூமி, இல்லாவிட்டால் பூமி கிரையாது என்ற முறை ஏற்படுகிறது. இவ்விதம் இருக்கக்கூடாது. உச்ச வரம்பு கட்டி அதிகப்படியாக இருக்கக்கூடிய பூமிகளை ஏழை விவசாயிகளுக்கும் நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கும் பிரித்துக் கொடுத்து அவர்கள் பெயரில் பட்டா செய்து கொடுத்து அவர்கள் கூட்டாக சேர்ந்து வேலை செய்யக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் நம் தேசத்தில் பூமி உரிமை தனக்கு வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி தொன்று தொட்டு இருந்து வருகிறது. ஒரு சிறிய வரம்பை பெறவேண்டும் என்றாலும் அல்லது மாற்ற முயன்றாலும் கொலை போன்ற தகராறுகள் ஏற்படுவது சகஜமாக இருக்கிறது. ஆகவே பூமிகள் விவசாயிகளுக்கு என்று இருந்தால்தான் இந்த உரிமை கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்கு புதிய உற்சாகம் ஏற்படும். இது சம்பந்தமாகத்தான் அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தி செய்ய ஊக்கமும் ஏற்படும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் உற்பத்தியில் ஊக்கம் இருக்காது. ஆனால் கூட்டுறவு பண்ணைகளில் சேர்ந்தால்தான் அவர்களுக்கு பூமி கொடுப்பது என்று வந்தால் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இருக்காது. ஒரு சமயம் மந்திரி அவர்கள் சைனாவை எடுத்து உதாரணம் காண்பிக்க

11th March 1959] [Sri N. K. Palanisami]

லாம். சைனாவில் 100-க்கு 70 பங்கு பூமி நிலப்பிரபுக்களிடம் இருந்தது. ஆகவே இன்று அவர்கள் நிலம் பூராவும் விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து கம்யூனன்களாக ஏற்படுத்திய போதிலும் அவர்களுக்கு எவ்விதமான உணர்ச்சியும் இல்லை. ஆனால் இங்கே 35 பங்கு பூமிதான் நிலப் பிரபுக்களுடன் இருக்கின்றது. பாக்கியெல்லாம் சிறு நில விவசாயிகள். அவர்களுக்கு இயற்கையாக தங்களுக்கு சொந்தபூமிகள் வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி இருப்பது நியாயமே. ஆனால் பிரித்துக்கொடுத்த பிறகு அவர்கள் இஷ்டப்பட்டால் கூட்டுறவு பண்ணையில் சேருவதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அவை உடனடியாக ஏற்படக்கூடிய சம்பவம் அல்ல. சர்க்கார் நினைக்கின்ற கூட்டுறவு முறையல்ல. கூட்டுறவு பண்ணை என்பது ஒன்றாக விவசாயம் செய்வது, விளைந்ததை ஒன்றாக விற்குது, சரியாக பங்கு கொள்வது. “மெக்னைஸ்ட் பார்ம்ஸ்”-க்கு விதி விலக்குக் கொடுப்பது பற்றி ஆலோசித்துக்கொண்டிருப்பதாக நேற்று கனம் அமைச்சர் சொன்னார். அப்படியானால் மெஷின்கள் வைத்து நடத்தப்படும் பண்ணைகளாகிய காப்பி எஸ்டேட்டுகளுக்கு விதி விலக்கு கொடுத்துவிட்டு சிறு விவசாயிகளின் நிலங்களுக்கா உச்ச வரம்பு கட்டுவது? நல்ல “பெர்டைல் பூமிகளுக்கு” விதி விலக்குக் கொடுத்துவிட்டு மோசமான நிலங்களாகிய சிறு விவசாயிகளின் நிலங்களுக்கா உச்ச வரம்பு கட்டுவது? மேலும் “கோவாப்ரேடிவ் பார்ம்ஸ்” நடத்தப்படும் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு கிராமப் புறங்களில் வரப்பு கட்டுதல் மாற்றியமைத்தாலே கோவை போன்ற பல தகராறுகள் ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். உழவர்களுக்கு நிலங்களை பட்டா செய்து கொடுத்தால்தான் நம்பிக்கையும் உற்சாகமும் ஏற்படும். சைனாவில் 70 பங்கு பூமி நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்தது. எல்லோரும் குத்தகை விவசாயிகள். சைனாவில் 70 பர்சென்ட் பூமி நிலப்பிரபுக்களிடம் இருந்தது. அதில் வேலை செய்து குத்தகை விவசாயிகள் மூடமாக இப்பொழுது கம்யூன்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். குத்தகைதாரர்களாய் இருந்த காரணத்தால் அவர்களுக்கு பூமி வேண்டுமென்ற உணர்ச்சி ஏற்படவில்லை. ஆனால் இங்கு 35 பர்சென்ட் பூமிதான் நிலப்பிரபுக்களிடமிருக்கிறது, பாக்கி எல்லாம் சிறு நில விவசாயிகள். எனவே அங்கே கவலை இல்லை. ஆனால் நம் நாட்டில் அப்படி இல்லை. இங்கே, ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் தனக்குச் சொந்த நிலம் இருக்கவேண்டும் என்ற உணர்ச்சி இருக்கிறது. இந்த நிலையில் நிலங்களை விவசாயிகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது நாகபுரியில் வற்புறுத்தப் பட்டது. விவசாயிகளுக்கு அவைகளைப் பங்கிட்டுக் கொடுத்த பிறகு, அவர்களுக்கு பூமி பிரித்து பட்டா செய்துகொடுத்த பிறகு “ஜாயின்ட் சேவிங்ஸ் கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி”களை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஏற்கெனவே கோவாப்ரேடிவ் சொசைடிகள் இருக்கின்றன. இவை சம்பந்தமாக பிளானிங் கமிஷன் எவான்யுவேஷன் ரிபோர்ட்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த சொசைடிகள் அந்த அறிக்கைப் பிரகாரம் ஒழுங்காக நடக்கவில்லை, எல்லா சொசைடிகளிலும் கடன்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்று.

* SRI V. VEDAYYAN : மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரேபித்திருக்கும் இந்த டிமாண்டை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். “ரெவினியூ இன் ஸ்டேட்” என்று எட்மண்ட் பர்க் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது, ரெவினியூ ஒரு நாட்டிற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் ரொம்ப முக்கியமானது, அது தான் உயிர்நாடி. நமது நாட்டிலும் ரெவினியூ இலாகா ஒரு பழமையான இலாகா. அது ரொம்ப முக்கியமான இலாகா. சர்க்கார் எந்தக் காரியத்தைச் செய்ய ஆரம்பித்தாலும், எந்தப் புதிய திட்டத்தை மேற்கொண்டாலும், அதை முதலில் ரெவினியூ இலாகாவில்தான் ஒப்படைக்கிறார்கள். அவ்வளவு பெருமை வாய்ந்தது இந்த இலாகா. அந்த இலாகாவில் விதிகளும் அதிகாரங்களும் “ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்ஸ் ஆப் தி போர்ட் ஆப் ரெவினியூ” என்ற புத்தகத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன. அந்தப் புத்தகத்தில் ஒவ்வொரு விதிக்கும் பல திருத்தங்கள் இருக்கின்றன.

[Sri V. Vedayyan]

[11th March 1959]

ஒவ்வொரு விதிக்கும் 30—40 கரெக்ஷன் ஸ்லிப்ஸ் இருக்கும். விதிக்கு வந்துள்ள கடைசியான திருத்தம் எது, எந்த உத்தரவை கையாள் வேண்டும் என்று கண்டுபிடிப்பதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டம் அதிகாரிகளுக்கும் இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டம் கனம் அமைச்சருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இப்போது போர்ட்ஸ் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்ஸ் நான்கு புத்தகங்களாக இருக்கின்றன. அந்த நான்கு புத்தகங்களிலுமுள்ள ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்ஸை கடைசியாக வந்த திருத்தங்களுடன் “இங்கார் பொரேட்” செய்து புதியனவாகத் தொகுத்து நல்ல புத்தகங்களாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மனைக்கட்டுப் பிரச்னை சர்க்காருக்கே பெரிய தலைவலி போல இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்னையில் சர்க்கார் விழிப்புடன் காரியங்களைச் செய்தால் பாதிப் பிரச்னை தீர்ந்துவிடும். கிராமங்களிலும் சிறிய நகர்ப்புறங்களிலும் இருக்கின்ற மனை கட்டுகள் அநேகமாக சர்க்காருக்கு சொந்தமான நிலங்கள். வில்லேஜ் ஸைட்ஸ், அதாவது கிராம நத்தங்கள், மற்ற புறம்போக்கு நிலங்களைப்போல் அடமானம் செய்யப்படுவதில்லை. மற்ற புறம்போக்கு நிலங்கள் அடமானம் செய்யப்படும்போது அடமானம் செய்யப்படுபவர் பெயருக்கே பட்டா செய்யப்படுகிறது. அந்த நிலங்கள் ரெஜிஸ்டர்களில் அவரவர் பெயர்களில் இருக்கின்றன. ஆனால் கிராம நத்தங்கள் அங்கே குடியிருப்பவர் பெயர்களில் இல்லை. அவை ரெஜிஸ்டர்களில் “வில்லேஜ் ஸைட்ஸ்” என்ற பெயரிலேயே இருக்கின்றன. அதாவது அவை சர்க்காருக்குச் சொந்தமானவை என்ற நிலையிலேயே இருக்கின்றன. இப்போதுள்ள விதிகளின்படி பார்த்தாலும், அவை, யார் யார் அவைகளில் குடியிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குச் சொந்தமாக வேண்டும். கிராம நத்தங்களில் 30 சென்டுக்கு மேல் ஆக்கிரமிப்பு செய்யக் கூடாது. அவைகளை என்னென்ன காரியங்களுக்காக உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறும் விதிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த விதிகள் இப்போது பெயருக்குத்தான் இருக்கின்றன. சில ஊரிலுள்ள கிராம நத்தங்கள் பூராவும் ஒருவர் இவ்வாறு பெயரிலேயே இருக்கின்றன. இதனால், ஏழை எளியவர்கள் அவர்களுடைய கருணையை நம்பி வாழ வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலை மாறவேண்டும். கிராம நத்தங்கள் அவைகளில் குடியிருப்பவர்களுக்கே சொந்தமானவை என்று சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். அவைகளெல்லாம் இப்போது சர்க்கார் நிலங்கள். அதனால்தான் நான் குறிப்பிட்ட முறையில் சட்டமியற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எங்கள் திருத்துறைப்பூண்டியில் கூட இம் மாதிரியான நிலை இருக்கிறது. திருத்துறைப்பூண்டி ஒரு தாலுகா தலை நகரம். ஓர் மேஜர் பஞ்சாயத்து அங்கே உள்ள குடியிருப்பு மனைகள் எல்லாம் கோயில்களுக்கும் இன்னும் இரண்டு பேர்களுக்கும் சொந்தமாக இருக்கின்றன. சாதாரணமாக சென்ட் 15—20 ரூபாய் பெறாத மனைக்கட்டுகளுக்கு 200—300 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். அங்கே குடியேறியுள்ளவர்கள் அவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்காவிட்டால் அவைகளின் சொந்தக் காரர்கள் கோட்டுகளுக்குச் சென்று “டிக்ரி” வாங்கி அவர்களை அங்கிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள். பல கட்டிடங்களை இடிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை அங்கே இருப்பதால், இத்தகைய நிலங்கள் குடியிருப்பவர்களுக்குச் சொந்தமானவை என்று சட்டமியற்றவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால், நியாயமான வாடகையை வாங்கிக்கொண்டாவது அவர்கள் அங்கே இருக்கவிடவேண்டும். இப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். இந்த சட்டத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-30
a.m.

அடுத்தபடியாக, புறம்போக்கு நிலங்கள். புறம்போக்கு நிலங்கள் சர்க்காருக்குச் சொந்தமானது. இந்த புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழை எளியவர்களுக்கு, நிலமில்லாதவர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு கொள்கை வகுத்திருக்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுதுள்ள விதிகளின்படி, அந்நிலங்களை இப்பொழுது ஆக்கி

11th March 1959]

[Sri V. Vedayyan]

மித்துக் கொண்டிருப்பவர்களை அதிலிருந்து வெளியேற்ற முடியாது. சில இடங்களில் பெரிய பணக்காரர்கள் பெரிய நிலச்சவாந்தார்கள், 200, 300 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந் நிலங்களில் இருந்து வெளியேற்றி அந்நிலங்களை ஏழை எளியவர்களுக்கு கொடுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. இப்பொழுதுள்ள விதிகள். சாதாரணமாக, ஒரு பொதுக் காரியத்திற்காக ஒரு இடம் தேவையானால் சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுத்து ஒருவருக்கு சொந்தமான நிலத்தைத் கூட ஆறு மாதங்களுக்குள் ஆர்ஜிதம் செய்து சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் சர்க்காருக்கு சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்கள் விஷயத்தில் அப்படி செய்யமுடியாது. சர்க்காருக்கு சொந்தமாக அவைகள் இருந்தபோதிலும் கூட அப்படி செய்யமுடியாது. அதற்கு ஆர்.டி.ஓ. எலிக்ஷன் நோட்டீஸ் கொடுத்து, அது கலெக்டரிடம் சென்று பிறகு ரெவின்யூ போர்டிற்குச் சென்று, பின்னர் அது சர்க்காருக்கு வந்து, அதற்குமேல் ஹைகோர்ட், சூப்ரீம் கோர்ட்வரை கூடச் சென்று இப்படியாக நாலேந்து வருடங்கள் கடத்தப்பட்டு விடுகிறது. எங்கள் பகுதியில்கூட சில இடங்களில் இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகள் எழுந்தன. தியாகிகளுக்கு அடமானம் செய்வதற்காக சர்க்கார், மேலமருதூர் என்ற கிராமத்தில் ஒரு பெரிய மிராசதார ஆக்கிரமணம் செய்து கொண்டிருந்த சமரம் 300 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கேட்டார்கள். அவைகள் கிடைப்பதற்கு முன்பு, ஹைகோர்ட்வரை சென்று வருடங்கள் நான்கு ஆகிவிட்டன. தியாகிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டும் கூட கொடுக்கவில்லை. ஹைகோர்ட்வரை சென்று வருடங்கள் மூன்று, நான்கு கழிந்த பின்னர் தான் சர்க்கார் ஒரு அமென்ட்மென்ட் போட்டும் கூட அதில் பாதி நிலம் கூட வாங்க முடியவில்லை. பாக்கியுள்ள நிலங்கள் அந்த மிராசதாரிடம் தான் இருக்கின்றன. இந்த நிலை மாறவேண்டுமென்றால், ஆர்.டி.ஓ. க்கு மேல் கலெக்டரிடம் அப்பீல் செய்வதோடு தின்று விடவேண்டும். அதற்கு மேல் ரெவின்யூ போர்ட், கவர்ன்மென்ட் இவர்களுக்கு போகிற அப்பீல்கள் எல்லாம், பேப்பர்களைப் பார்த்து செய்யக்கூடிய அப்பீல்கள் தான். ஆகவே கலெக்டருக்கு மேல் அப்பீல் வேண்டியதில்லை. கலெக்டர் வேண்டுமானால் நேராகப் போய் பார்த்து, அந்த இடம் அப்புறப்படுத்த வேண்டியதுதானா, இல்லையா என்று பார்த்து தீர்மானிக்கும் கடைசி அதிகாரம் கலெக்டருக்கு வழக்கப்படவேண்டும். அதற்குமேல் ரெவின்யூ போர்டுக்கோ, கவர்ன்மென்டிட்கோ அல்லது கோர்ட்டுக்கோ செல்லும் அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது. நான் சொல்வேன், இந்த புறம்போக்கு நிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு சட்டமே கொண்டு வர வேண்டுமென்று. பதினைந்து அல்லது இருபது ஏக்கர்களுக்குமேல் சொந்த நிலம் வைத்திருக்கக் கூடிய பெரிய நிலச்சவாந்தார்க்கு புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமணம் செய்வதை பீனலைஸ் செய்ய வேண்டும். சில நாடுகளில்கூட, இந்த மாதிரி “என்கரோச்மென்ட்”-க்கு காப்பிட்டல் பனிஷ்மென்ட் கூட கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டதொரு நிலைமை ஏற்படுத்தாவிட்டாலும், பெரிய நிலச்சவாந்தார்கள், பெரிய பணக்காரர்கள் புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமணம் செய்து வைத்திருப்பதைத் தடுப்பதற்கு கடுமையானதொரு சட்டத்தை இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்டதொரு நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் இந்த புறம்போக்கு நிலங்கள் ஏழை மக்களுக்கு கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, நாம் உச்சவரம்பு கட்டப் போகிறோம். ஆனால் உச்சவரம்பு கட்டுவதற்கு முன்பு, அதைக் கூட பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம், முதலாவதாக, புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் உடனடியாக, பெரிய மிராசதார்கள் கையில் இருப்பதை எடுத்து ஏழை மக்களுக்கு கொடுப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும். எங்கள் பகுதியில் கிட்டத்தட்ட 10,000 ஏக்கருக்கு மேல் புறம்போக்கு நிலங்கள் பல இடங்களில் முக்கியமாக வாய்மேடு மேலமருதூர், சூன்னலூர், தில்லைவிளாகம் முசல் வெளி முதலிய கிராமங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளை ஏழை மக்களுக்கு அடமானம் செய்துகொடுக்கவேண்டும். அதை முதலில் செய்ய வேண்டும். ஸ்ரீலிங் வந்தாலும் இந்த புறம்போக்கு நிலங்களுக்கு அவர்

[Sri V. Vedayyan]

[11th March 1959]

களுக்கு பட்டா இல்லாததால், அதிலிருந்து இவர்கள் தப்பித்துக் கொள்வார்கள். ஆகவே, அதற்கு முன்பாகவே பெரிய பணக்காரர்களிடம், பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களிடம் இருக்கக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்களைப் பிடுங்கி அவைகளை ஏழைகளுக்கு கொடுக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI R. SUBRAMANIAM): The hon. Member has one minute more.

***SRI V. VEDAYYAN:** எங்கள் பகுதியில் பல இடங்களில் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலங்களை, இரண்டு ஏக்கர்கள் வீதம் பல ஏழைகள் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு உடனடியாக ஸ்பெஷல் சர்வே பார்ட்டி போர்ட்டு, அவைகளை ஏழைமக்களுக்கு அடமானம் செய்து தரவேண்டும். வேதாரண்யம் பகுதியில் இப்பொழுது விதைக்குக் கூட நெல் கிடைக்காத அளவு பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு விதை வாங்குவதற்கும், மற்ற காரியங்களுக்கும் கடன் வசதி அளித்து, வரி வஜாவும் செய்து தரவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** SRI P. JAYARAJ:** தலைவர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை அதரித்து என்னுடைய கருத்துகளைத் தெரிவிக்க நான் முன்வந்திருக்கிறேன். இப்பொழுது கிராம அதிகாரிகளின் பிள்ளைகளுக்குக் கல்விச் சம்பள சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத் தக்கதே. கிராம அதிகாரிகளுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமே. இருப்பினும் சரிபத்தில் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சம்பள நிவாரணம் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. சர்க்கார் இன்று பல திட்டங்களைத் தீட்டுகிறார்கள். அத்தகைய திட்டங்கள் கிராம மக்களுக்கு பயன்படத்தக்க விதத்தில் செய்ய வேண்டியது கிராம அதிகாரிகள் வேலையாகும். ஆகவே கிராம அதிகாரிகளுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும். நியாயவாரச் சட்டம் தஞ்சை ஜில்லாவில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே அந்த நியாயவாரச் சட்ட அடிப்படையில் பல்வேறு ஏழை மக்கள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் அவர்கள் நிலத்தில் உழைக்கிறார்கள் இல்லையா என்பதைப் பார்த்து, அப்படி அவர்கள் உழைக்கிறார்கள் இல்லையா என்பதை கோர்ட்டுகளில் நிரூபிக்க வேண்டிய வேலை, கிராம அதிகாரிகளுக்குத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே சர்க்காரின் திட்டங்கள் கிராமப் புறங்களில் உள்ள ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், விவசாய மக்களுக்கும் பயன்படும்படிச் செய்வது, கிராம அதிகாரிகளின் கையில்தான் இருக்கிறது. கிராமங்களில் சர்க்காரின் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்றால் அதற்கு முதுகெலும்பாக இருக்கிறார்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள். ஆகவே கிராம அதிகாரிகளுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட வேண்டியது மிகவும் அவசியமுமாகும். இன்று கிராமப் புறங்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் சர்க்காரின் திட்டங்கள் கிராம மக்களுக்கு பயன்படுவதற்கு கிராம அதிகாரிகள் உதவியாக இருக்கிறார்கள் இல்லையா என்பது பிரச்சினையாகிறது. ஆகவே அத்தகைய கிராம அதிகாரிகளுக்கு தகுந்த ஊதியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இன்று ஒவ்வொரு ரெவின்யூ வட்டத்தையும் எடுத்துக்கொண்டால் 500, 1,000, 1,500 ஏக்கர் என்று இருக்கின்றன. இது பற்றி ஒரு திட்ட வட்டமான முடிவு இல்லை. ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த மாறுதல்களைப் போக்குவதற்கு திட்டவட்டமான அடிப்படையில் 500 ஏக்கர் கொண்டது ஒரு வட்டம் என்று ஏதாவது ஒரு நிர்ணயம் செய்தால், எல்லா வட்ட

11th March 1959]

[Sri P. Jayaraj]

டங்களும் ஒரேபோல் இருக்கவேண்டும். ஒரு இடத்தில் 500 ஏக்கர்கள் என்றும், இன்னொரு இடத்தில் 1,000 ஏக்கர்கள் என்றும், இன்னொரு இடத்தில் 1,500 ஏக்கர்கள் என்றும் இருந்தால் கிராம அதிகாரிகளின் வேலை இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் கூடுகிறது குறைகிறது. சில இடங்களில் 1,500 ஏக்கருக்கு 1,000 பட்டாதார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கில்தி செலுத்தகிறார்கள் என்று சொன்னால், கில்தி வசூல் செய்யவேலை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் இவ்வளவுதான் ஏக்கர்கள் இருக்கலாம் என்று நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது மிக மிக அவசியம். அப்படிச் செய்தால் வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறும்.

அடுத்தபடியாக நத்தம் புறம்போக்குகள் இருக்கின்றன. அவைகள் மக்களுக்கு பயன்படும் முறையில் இல்லை. எனக்கு முன் பேசிய ஒரு நண்பர், புறம்போக்கு நில முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 174-ம் நெம்பர் பட்டாதாருக்கு பத்து ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அடங்கலில் பார்த்தால் அது காணப்படவில்லை. நத்தம் அடங்கல் மிராசதாரர்கள் பேரில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அதில் குடியிருக்கும் ஹரிஜனங்கள், ஏழை மக்கள் அவர்கள் இப்பொழுது குடியிருக்கும் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப் படுகிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் இதுபற்றி நன்கு விசாரித்து, இப்பொழுது இப்படிப்பட்ட மனைகளில் குடியிருக்கிறவர்களை எந்த விதத்திலும் அப்புறப்படுத்த முடியாத நிலையில் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகளை ரீ சர்வே செய்ய வேண்டும். 20, 25 வருடங்களுக்கு முன்பு சர்வே செய்தது, அதற்குப் பிறகு ரீ சர்வே செய்யப்படாததால் அந்த இடங்களில் பிணக்கும், புசல்களும் ஏற்படுகின்றன. ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் 20 பட்டாதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இருபது பேர்களுக்கு எப்படி சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்று கேட்டால் கணக்குப் பிள்ளையை அருகில் வைத்துக்கொண்டு நிலத்தை அளந்து, வித்திட்டு, நாற்று பறித்து, பயிரிட வேண்டி இருக்கிறது. கூட்டுப் பட்டா என்று இருப்பதால் விவாசிகளுக்கு இடையே சண்டை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இதைத் தவிர்ப்பதற்கு ரீ சர்வே செய்ய வேண்டும். 30 வருடங்களுக்கு முன் சர்வே செய்ததை இன்னும் வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் ஒருவர் நிலம் இன்னொருவருக்கு போய்ச் சண்டை சச்சரவு ஏற்பட்டு கோர்ட்டுகளுக்கு போகக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. சிறு நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு. ஆகவே இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே திரும்பவும் ரீ சர்வே செய்ய வேண்டும். புறம்போக்குகளில் பத்து வருடங்களாக இருந்தவர்களை திடீர் திடீரென்று “எவிகட்” செய்கிறார்கள். அத்தகைய நிலையில் கனம் புறம்போக்கு, வாய்க்கால் புறம்போக்கு போன்ற புறம்போக்குகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, புறம்போக்கு நிலங்களில் பத்தப் பதினைந்து வருடங்களாக இருந்தவரும் ஏழை மக்களை அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்தாதபடி அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் உச்ச வரம்பு வரப்போகிறது, வரப்போகிறது என்று மக்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உச்ச வரம்பு வரப்போகிறது என்று அறிந்தவுடனே பெருநிலக்கிழார்கள், எப்படி எப்படி தாங்களாகவே உச்ச வரம்பைச் செய்து கொள்ள முடியும் என்று பார்த்து, ஒரு குடும்பத்தில் 100 ஏக்கர்கள் இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டால், அதை 25 ஏக்கர்கள் மனைவிக்கு, இவ்வளவு இவ்வளவு பிள்ளைகளுக்கு என்று பங்கிட்டு வைத்துக்கொள்கிறார்கள். அதனால் அக்கிரகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸில் இருந்தும் தப்பித்துக் கொள்ள முடிகிறது. இப்படி சிறிது சிறிதாகப் பிரித்துக்கொண்டால் அக்கிரகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸிலிருந்து விதி விலக்கு கேட்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. இது பற்றியும் அரசாங்கம் பரிசீலித்து வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri P. Jayaraj]

[11th March 1959]

அடுத்தபடியாக பத்துப் பதினைந்து வருடங்களாக வீடு கட்டிக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தவர்களின் வீடுகள் இன்று பிரிக்கப்படுகிறது. எனது தொகுதியிலே இது மாதிரி நூற்றுக்கணக்கான வீடுகள் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக, மக்கள் வீடு இன்றி, தங்குவதற்கு வசதி இல்லாமல், மிசவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இதற்கு ஒரு பரிசாரம் தேட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சர்க்கார், ஹரிஜனங்களுக்குக் குடியிருக்க மனைக்கட்டுகள் வழங்கும்போது அதற்கு வேண்டிய காரியங்களுக்கு அவர்களோடு ஒத்துழைக்க சர்க்கார் அதிகாரிகள் முன்வருவதில்லை. பெட்டி தாசில்தார்கள் போட்டிருக்கிறார்கள், ஸ்பெஷல் ஆர். ஐ. போட்டிருக்கிறார்கள். கிராம அதிகாரி முழு நேர ஊழியர்களா அல்லது குறை நேர ஊழியர்களா என்று திட்டவட்டமாக முடிவு செய்யப்படாததால், அந்த அதிகாரிகளைப் போடும் கிராம மக்களுக்கு அவர்களது உதவி கிடைப்பதில்லை, சரியாக. ஆகவே, ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த அளவு மனைக்கட்டுகள் வழங்க வேண்டுமென்று தீர்மானிப்பதோடு அவர்களோடு ஒத்துழைக்குமாறு சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு தகுந்த உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கவேண்டும் என்றும் கூறிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI S. RAMASAMI THEVAR :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இன்று நம் நாட்டில் இருப்பவர்களில் 80 சதவிகிதம் பேர்கள் விவசாயிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நலனைக் களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை நான் குறிப்பிடத் தேவையில்லை. இன்றைய நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, விவசாயம் நடத்துகிற விவசாயிகள் அனைவரும் கடன்காரர்களாகத்தான் காட்சியளிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விமோசனம் அளிப்பது மிகவும் முக்கியமாகும் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக எனது தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால், அங்குள்ள விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். நாம் விடுதலை அடைந்த காலம் தொட்டு இதுநாள் வரையிலும் அங்கு ஒரு முன்னேற்றமும் காணப்படவில்லை. (Mr. Speaker in the Chair).

அங்குள்ளவர்கள் ஐந்தாறு வருடங்களாக பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அந்தப் பஞ்சம் போய் ஓரளவு நிம்மதியாக வாழக் கூடிய சமயத்தில் 52-ம் ஆண்டில் புயல் ஏற்பட்டு அதனால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அதன் பிறகு இரண்டு வருடங்கள் சுபிட்சம் கண்டு மறுபடியும் 55-ஆவது ஆண்டில் இன்னும் புயல் ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக பஞ்சம் ஏற்பட்டு அங்குள்ள மக்கள் அடைந்த கஷ்டங்கள் சொல்லத்தரமன்று. அதனால் அங்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் பெருவாரியானதாகும் அவர்கள் கஷ்டம் இன்னும் தீர்த்தபாட்டில்லை. வீடு வசால் இழந்தார்கள். வயல்கள் எல்லாம் உடைப்பு எடுத்துவிட்டன. இருந்தபோதிலும், அங்குள்ள மக்கள் முயற்சியை கைவிடாது வேறு வழியின்றி இன்னும் விவசாயத்தை நம்பியே வாழ்கிறார்கள். சூதாட்டத்தில் ஒருவன் தோற்று விட்டால் பணத்தோடு மட்டும் போகிறது. ஆனால் விவசாயம் அப்படியல்ல. விவசாயத்தில் போட்ட பணம் பூராவும் போய், அடுத்த வருடம் விவசாயத் திற்கு வேண்டிய விதைகள் வாங்கவும், அந்த வருடம் தானும் தனது குடும்பத்தினரும் சாப்பிடுவதற்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களும், கன்றுகாலிகளுக்கு வேண்டிய உணவும், இத்தனையும் அந்த விவசாயி செலுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆக, இவைகளுக்கு வேறு வழியில்லாது, அவன் கடன்காரனாகிறான். ஆகவே, விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு எப்படியாவது வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து அவர்களது கஷ்டங்கள் நீக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதிக்கு சென்ற மாதம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களும் வழிநின்றபோது அங்குள்ள மக்கள் அனைவரும் இந்த வருடமும் பஞ்சம் ஏற்பட்டு விட்டது,

11th March 1959] [Sri S. Ramasami Thevar]

எங்கள் பயிர்கள் எல்லாம் வாடிப் போய்விட்டது, எங்களுக்கு வரி வஜா வேண்டும், வரி வஜா வேண்டும் என்று மனுக்களாக குவித்தார்கள், அங்குள்ள மக்கள். இது, நேரில் கண்ட காட்சி. ஆனால் இதுவரையிலும் அங்குள்ள பகுதிகளுக்கு வரி வஜா செய்து கொடுக்கப்பட்டதாக தெரியவில்லை. அது மாதிரமல்ல. அப்படி வரி வஜா செய்யாதோடு கூட அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் கடன்களை இந்த வருடம் வசூல் செய்யாது அடுத்த வருடத்திற்கு ஒத்திப்போடுமாறு நான் சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியில் நிறைய வசதிகள் இருந்தபோதிலும் கூட சர்க்கார் அதைக் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஆதியில் இருந்தே ஒடுக்கப்பட்டு வந்த பிரதேசம் ஆகும் எங்கள் பிரதேசம். அங்குள்ள கிராமங்களில் 90 சதவிகிதம் கிராமங்களும் ஜமீன் கிராமம், இனம் கிராமம், கோவில் கிராமம் என்று இப்படியாக இருந்து இப்பொழுது இனம் ஒழிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தக் காலத்தில் நாங்கள் ஜமீன்தார்களிடமும், இனம்தார்களிடமும் மிகவும் கஷ்டப்பட்டோம். இன்னும் சர்க்கார் எங்களை ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறது. அரந்தாங்கி தாலுகாவிற்கு எந்தவிதமான வசதியும் செய்து தரப்படவில்லை என்று நான் அரசாங்கத்தை குற்றம் சாட்டுகிறேன். மற்ற பகுதிகளுக்கு அரசாங்கம் பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் வகுத்துக் கொடுக்கிறது. ஆனால் எங்கள் பகுதியில் ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை. கட்டளைவாய்க்கால் என்பது கிட்டத்தட்ட ஒன்றே முக்கால் கோடி ரூபாயில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 20,000 ஏக்கருக்குத்தான் அது பாயக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. அரந்தாங்கி பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவிற்கு நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திட்டம் பிரகாரம் 12,000 ஏக்கர்களுக்கு மேல் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியும். ஆனால் அதே சமயத்தில் அதற்கு ஆகும் செலவு 10 லட்சத்தான் ஆகும். கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு நூறு ரூபாய்க்கு உள்ளாகவே செலவு ஏற்படும். மற்ற இடங்களில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஆயிரத்திற்கு மேல் செலவிடும் போது எங்கள் பகுதியில் நூறு ரூபாய் செலவு செய்தால் போதும், இந்த ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்வதின் பயன் ஏற்படும். ஆகவே, சர்க்கார் உடனடியாகவே வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்கள் பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டு வாடியிருக்கிறார்கள். அவர்களால் வரி கொடுக்கமுடியவில்லை, வேலையில்லை அடுத்த வருடத்திற்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது, பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைக் கைக்கொண்டு இந்த மாதிரி அணைக்கட்டுகளை கட்டினால் அங்குள்ளவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைப்பதோடு கூட, அங்குள்ள மக்கள் வாழ்முடியும், நாடும் முன்னேறமுடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிர்வாகத்துறை மட்டுத்தக்கொண்டு பார்க்கும்போது, நிர்வாகத்தில் நிர்வாகஸ்தர்களுக்கு வேலை பளு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொண்டாலும்கூட, இந்தக் காலத்தில் பல இப்பாட்டுமென்றெனாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு ஒரு தாசில்தார் செய்த வேலைவாச இன்று 4, 5 தாசில்தார்கள் செய்கிறார்கள். பெய்யடி தாசில்தார், லோன் தாசில்தார், உர தாசில்தார் என்று பல பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் நிர்வாகம் சரிவர நடக்கவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மக்கள் செய்துகொள்ளும் மனுக்கள் விண்ணப்பங்கள் இவைகளைல்லாம் மறைக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லப் படுகிறது. மறைக்கப்படுவதுமல்லாமல், அவைகள் கிழித்துக் கூட எரியப் படுகின்றன என்பதையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவைகளை யெல்லாம் பார்த்தால் நிர்வாகத்தில் கண்டிப்பு, கண்காணிப்பு இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக 1957-ம் ஆண்டில் நான் ஒரு குறைபாட்டை இந்த மன்றத்தில் சொன்னேன். பாலகிருஷ்ணபுரம் என்ற கிராமத்திலே உள்ள 4, 5 விவசாயிகளுக்கு சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கவேண்டிய பணம் இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கவேண்டிய பணத்தை தவறுதலாகவோ அல்லது வேண்டுமென்றே அங்குள்ள

[Sri S. Ramasami Thevar.] [11th March 1959]

அதிகாரிகள் வேறு பேர்வழிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள். இந்த மக்களை முதலில் வரச்சொல்லி, வந்த பிற்பாடு, “நாளை வா” என்று சொல்லிவிட்டு வேறு ஒரு வகையிலே கொடுத்துவிட்டார்கள். வெகுகாலம் ஆகியும் தங்களுக்கு பணம் கிடைக்கவில்லை என்று அவர்கள் மனுச்செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வருஷங்கள் 5, 6 ஆகியும் அவர்களுக்கு இன்னும் பணம் போய்ச் சேரவில்லை. அதற்கு பல காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. போலீசார் விசாரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இன்னும் பணம் வந்து சேரவில்லை. ஒருவர் வரி கட்டத் தவறிவிட்டால் அல்லது வரியை கிராம அதிகாரியை விட்டு வேறு ஒருவரிடம் கொடுத்து விட்டால் கூட, சர்க்கார் அதற்கு சம்மதிப்பார்களா? சர்க்காருக்கு வர வேண்டிய வரியை எப்படி கண்டிப்பாக வசூலிக்கிறார்களோ, அம்மாதிரி மக்களுக்கு சேரவேண்டிய பணத்தையும் அவர்களுக்குச் சேரம்படி செய்ய வேண்டும். ஆனால், மக்களுக்குச் சேர வேண்டிய பணம் வேறு வழியில் போனதை இன்னும் சர்க்கார் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள்.

அதோடு கூட, எங்கள் தாலுகாவில் இருக்கும் பாதிரிக்குடி என்ற கிராம மக்கள் சர்க்காருக்கு ஒரு வரியும், வேறு ஒரு வரியையும் செலுத்துகிறார்கள். அடுத்த கிராமத்தில் மக்கள் என்ன வரி செலுத்துகிறார்களோ அந்த வரி அளவும் செலுத்துகிறார்கள். அதோடு கூட, அர்த்தமான்யம் என்று ஐந்தில் ஒரு பங்கு வாரமாக இன்னொருவருக்கு வரி செலுத்துகிறார்கள். அவர்கள் இரட்டை அடிமைகளாக இருக்கிறார்கள். ஒன்று சர்க்கார் கிராமமாக இருக்கவேண்டும். அல்லது வார கிராமமாக இருக்க வேண்டும். அது அல்லாமல் இரண்டு பேர்களுக்கு அடிமைகளாக இருக்கிறார்கள் அந்தக் கிராம மக்கள். இதுபற்றி அவர்கள் எத்தனையோ மனுக்கள் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். நேரடியாகவும் இதுபற்றி நான் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடம் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். ஆண்டு இரண்டாகியும் இந்த விஷயம் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. நிர்வாகத்தில் ஓரளவு கண்டிப்பும், கண்காணிப்பும் இருந்தால்தான் மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ முடியும் என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் தாலுகாவிலே கோவில் கிராமங்கள் பல இருக்கின்றன. கோவிலுக்கு கிராமங்கள் எப்படிச் சேர்ந்தன, நிலங்கள் எப்படி குவிந்தன என்று பார்க்கும்பொழுது, ஏற்கனவே இருந்த ஜமீன்தாரங்களும் நிலப்பிரபுக்களும் அவைகளை தானமாக கொடுத்திருக்கின்றனர். அந்தக் கிராமங்களை சர்க்கார் வசப்படுத்திக் கொள்ள தயங்குகிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் படும் கஷ்டத்தை நீளப்பது கிடையாது. அந்தக் கிராமங்களிலுள்ள குளங்கள் மராமத்து செய்யப்படவில்லை. இதையும் சர்க்கார் கவனிப்பது இல்லை. கோவில் நிர்வாகஸ்தர்களும் இந்த கிராமங்களை என்ன என்று கூட திரும்பிப் பார்ப்பதில்லை. இந்த நிலையிலே அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வீணாச்சல் இல்லை. கர்ணம், அங்குள்ள குளங்கள் பல ஆண்டு காலமாக மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இதை சர்க்கார் தயக்கமில்லாமல் உடனடியாக கவனித்து இந்தக் கிராமங்களை வசப்படுத்திக் கொண்டு, அங்குள்ள மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : உங்களுக்கு நேரம் ஆகிவிட்டது.

***SRI T. R. RAMAMIRTHA THONDAM :** கணம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ரெவின்யூ மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில விஷயங்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் நீண்ட காலமாக ஒரு சம்பிரதாயம் இருந்து வருகிறது என்பதை ரெவின்யூ அமைச்சர் முதல் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் வரை எல்லா இலாகா அமைச்சர்களுக்கும் தெளிவாக விளக்கித் தெரி

11th March 1959], [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

வித்திருக்கிறேன். அதுதான் “பண்டமென்டல் ரைட்ஸ்” என்று சொல்லிக் கொண்டு, நத்தம்; சாரி, புறம்போக்கு, சமுதாயம் என்ற பெயரால் உள்ள நிலங்களை பட்டாவோ கிரயமோ எதுவுமில்லாமல் பட்டா மானியம் என்ற பெயரால் தங்களுடையதென்று சொல்லி கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி நிலங்களை இதுவரையில் சட்டப்பிரகாரம் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். அதுமாதிரி சர்க்காரிடமிருந்து கிரயத்துக்கும் வாங்காமல் சாரி, நத்தம் என்ற பெயரால் தங்களுடையது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அந்த ஏழைகளுக்கு குடியிருப்புக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் நான் மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நத்தம், சாரி போன்ற இடங்கள், எதற்கும் தகுதியற்ற நிலைமையில் தரிசாக கிடக்கக் கூடிய நிலங்கள் அங்குள்ள மக்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகளுக்கு வேண்டும் என்று நீண்டகாலமாக சர்க்காரிடமும் அதிகாரிகளிடமும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தபோதிலும், தர்மபுரம் போன்ற ஆதினங்கள் இப்பொழுது என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் குறிப்பாக திருப்புவனத்தில் புளியங்கொட்டை விதைப்பதற்கு குழிதோண்டுகிறார்கள், லாரிகளில் தென்னம்பின்னங்களைக் கொண்டுபோய் அந்த இடங்களில் வைப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். ஷே இடங்களில் ஏழைகள் குடியிருக்க இடம் கேட்டவுடன் இப்படி செய்கிறார்கள். இந்த ஸ்சனத்தில் இருக்கிறது தர்மபுரம் ஆதினம் அவர்கள் தர்மம் என்பதை இந்த மன்றத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் வரப்போகிறது என்பது பற்றியும், நிலத்துக்கு உச்ச வரம்பு கட்டப்போகிறார்கள் என்பது பற்றியும் நான் சர்க்காரை பாராட்டுகிறேன். பூமி தோன்றிய முதல் உழவர்களுடைய சென்ற கால நிலைமையையும், வருங்கால நிலைமையையும் சென்ற காலத்திலிருந்து இன்று வரை நான் தெளிவாக புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். அந்த முறையில் வள்ளுவர், ஔவையார், முதல் காந்திஜி, கலி பாரதி வரையில், இப்பொழுது விஜேபாஜி கூட முக்கியமாக உழவர் நிலைமை உயர்த்தப்படவேண்டும், அவர்களுக்கு நியாயமான உரிமை இருக்கவேண்டும் என்பதை தெளிவாக்கி இருக்கிறார்கள். நிலம் உழவனுக்கு சொந்தம் என்று காந்திஜி கணவு கண்டபடி நமது அமைச்சர் அவர்கள் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தையும் இங்கு கொண்டுவரப் போகிறார்கள். அதுவும் இந்த ஆண்டிலேயே அந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவரப்போகிறார்கள் என்பது பற்றி நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அந்த மாதிரியான சட்டம் எந்த அமைப்பில், எந்த அடிப்படையில், எந்த முறையில் இருக்கவேண்டுமென்பதைப் பற்றிதான் தெளிவாக விரும்புகிறேன். சென்ற காலத்திலே சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாய வாரிசு சட்டம் போன்ற பல சட்டங்களை நாம் இயற்றியிருக்கிறோம், ஆனால், அந்த சட்டங்களிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதையும் நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சென்ற காலத்தில் இந்த சட்ட சம்பந்தமாக இரண்டு கோர்ட்டுகளுக்கு போக வேண்டியிருந்தது; ஒன்று சமரச் கோர்ட்டு, ஒன்று ரெவின்யூ கோர்ட்டு ஷே கோர்ட்டுளை விட இப்பொழுது முனிசிப் கோர்ட்டுக்கும் செல்லவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் சாகுபடியாளர்களுக்கு ஏராளமான சிக்கல்கள், நஷ்டங்கள், சாகுபடியை இழக்கும் நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. மேலும், ஒரு குடும்பத்தில் நம்பிக்கையின் காரணமாக பலபேர்களுக்காக ஒருவர் நின்று சீட்டு எழுதிக் கொடுத்தாலும், சாகுபடிதார் நம்பிக்கை காரணமாக மற்றொருவர் பெயரால் சாகுபடிவைத்திருந்தாலும் அதாவது கூட்டு சாகுபடி அல்லது கரை வழி சாகுபடி இவைகள் பெயரால் சாகுபடி செய்பவர்கள் எல்லோருக்கும் அது செல்லாது, யார் சீட்டு எழுதிக் கொடுத்தார்களோ அவர்களுக்குத்தான் செல்லும் என்ற முறையில் உண்மையான சாகுபடியாளருக்கு பாத்தியதை மறுக்கப்படுகிறது. மேலும் சீட்டுகள் இல்லையென்றும் பல தப்பான காரணங்களாலும் உரிமை மறுக்கப்படுகிறது. அதே மாதிரி தர்ம ஸ்தாபனங்களில் நிலங்களை மொத்தக் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டவர் உள்ளுத்

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [11th March 1959]

தகைக்கு விட்டுக்கொண்டிருந்தாலும் மொத்தக் குத்தகைக்காரர் “எவிகட்” செய்யப்பட்டால், பூரா நிலமும் “எவிகட்” செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனால் உண்மையான சாகுபடி செய்யும் சாகுபடியாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மேலும், புறம் போக்கு நிலம் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. புதிய ஆற்றுப் பாசனங்கள் வந்த பிறகு ஏராளமான புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எந்த விதத்திலும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வினியோகிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. புறம்போக்கு நிலங்கள், சமுதாய நிலங்கள், நத்தம், சாரி போன்ற நிலங்கள் பல கைப்பொருட்பில் இருக்கின்றன. எந்தவிதமான நஷ்ட ஈடும் இல்லாமல் சர்க்கார் இந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஏழைகளாக இருப்பவர்களுக்கு சாகுபடி செய்வதற்குக் கொடுப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கூட்டுறவு முறையில் நாம் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று பல துறைகளிலும் முயன்று வருகிறோம். என் தொகுதியில் பந்தநல்லூர் தேவஸ் தானத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களில் 4 கிராமங்களில் கூட்டுறவு முறையில் 3 கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து சாகுபடி செய்யப்பட்டது. அது எந்த அளவு பிரயோஜனப்படுகிறது, எந்த அளவு உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது, உழவர்களின் பொருளாதாரம் எந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது, சென்ற காலத்தில் இருந்த கடவுள் அங்கு இன்று எவ்வளவு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார் என்பதை யெல்லாம் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் வந்து பார்த்தார்கள். அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற காலத்தில் தெய்வ பக்தியற்ற நிலைமையில் அந்த ஆலயத்துக்குச் செல்ல முடியாதிருந்த உழவர்கள் அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபொழுது ஆயிரக்கணக்கில் கூடி “இன்றுதான் நாங்கள் கோவிலுக்குள் வரும் சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்று மகிழ்ச்சியோடு அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள். அந்த முறையில் கூட்டுறவு முறை சாகுபடியால் சென்றகாலத்தில் கடலில் இருந்த கடவுள் பல முன்னேற்றமடைந்திருப்பதே உழவர்களும் முன்னேறியிருப்பதை காணலாம். அதே நேரத்தில் உணவு உற்பத்தி பெருக்கும் அதிகரித்திருக்கிறது.

12
noon

இந்த முறையில் விவசாயத்தில் ஒரு மாறுதல் வந்த உடன் அந்த ஆலைய நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்டிருந்த கடன்கள் எல்லாம் இப்பொழுது தீர்ந்துவிட்டன. கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு உழவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற முறை ஏற்பட்டு கோவிலுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு ரெண்ட் கொடுக்கவேண்டும் என்னுள்ள முறை ஏற்பட்ட பிறகு அங்குள்ள விவசாயிகளும் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அதோடு அங்கு கோவில் எந்த விதமான தப்புக் கணக்கும் எழுவதற்கு முடியவில்லை. இப்போது உண்மையான கணக்கைத்தான் தயாரிக்கவேண்டிய நிலை அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஷே கோவிலுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் மிகுதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிஸ்சீர்திருத்தம் வந்த பின்னால் நிச்சயமாக உழவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் அதன் மூலமாக தாங்கள் கஷ்டமின்றி வாழலாம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தின் பேரில் சாகுபடி செய்ததின் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு எடுத்துக் காட்டாக பந்தநல்லூரில் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்து உற்பத்தி பெருகியிருப்பதையும் அதேநேரத்தில் உழவர்கள் பொருளாதாரம் உயர்ந்திருப்பதையும், கடவுள் லாபத்தில் காக்கியளிப்பதையும் நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். மேலும் பல தேவஸ்தான நிலங்களை கூட்டுறவு சாகுபடிக்குக் கேட்டு கிடைக்கவில்லை. குறிப்பாக கள்ளப்பிலியூர் கிராமக் கூட்டுறவு சாகுபடிக்கு கொடுக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது உரையில் சாதாரணமாக பருவ மழை இல்லாதிருந்தும், பூச்சிகளினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தும், உணவு உற்பத்தி வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட்டுருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன

11th March 1959] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

வென்றால், நிலத்தில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய உழவர்கள் மழை இல்லாது இருந்தும் வருங்காலத்தில் நிலச்சீர்த்திருத்தம் வரும்போது நிச்சயமாக தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்ற உணர்ச்சியுடன் தான் பாடுபட்டு விவசாயம் செய்ததின் பலனாக உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது, என்பது இந்த உரையிலிருந்து தெளிவாகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு இவ்வளவு நம்பிக்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் உழவர்களுக்கு நிலச்சீர்த்திருத்தம் கொண்டு வரும்போது நிலம் கிடைக்காத அளவில் இன்றைக்கு பல முயற்சிகள் நடந்து வருவதாக நாம் அறிகிறோம். ரெஜிஸ்டர் ஆபீஸ்களிலெல்லாம் பாகப்பிரிவின்கள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருப்பதின் காரணமாக உழவர்கள் எல்லாம் வருங்காலத்தில் தாங்கள் ஏமாற்றமடைய வேண்டிய நிலை ஏற்படுமோ என்று அஞ்சக் கூடிய நிலையிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சீக்கிரமாகவே நிலச்சீர்த்திருத்தத்தை கொண்டுவரவேண்டுமென்று ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் ஏற்பட்ட பாகப்பிரிவினை செட்டில்மெண்ட் செல்லாதென்ற முறையில் சட்டமியற்றக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி பலர் சொன்னார்கள், அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வைப் பற்றி பிரிசிலிக்கவேண்டும் என்றும் பலர் சொன்னார்கள். அது உண்மையானது. அவர்களுடைய சம்பள விஷயத்தில் ஒரு கமிட்டி நியமித்து ஆலோசனை செய்துபார்த்து தக்க முடிவு எடுக்க வேண்டியது அவசியம். அதோடு, சாதாரணமாக வேதம், பிரம்மா என்று சொல்வதையெல்லாம் நாம் ஒப்புக்கொண்டாலும் சரி, ஒப்புக்கொள்ளவில்லையானாலும் சரி இன்றைக்கு பல கிராமங்களில் கர்ணம் தான் பிரம்மாக் களாகவும் அவர்கள் கையில் இருக்கும் அடங்கல் தான் வேதமாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாக அவர்கள் ஏராள தவறுகள் செய்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். அஸ்திவாரமாக உள்ள கர்ணம் வேலையைப் அவர் அடங்கலையும் பற்றி எனக்கு நேரிடையாக ஒரு சம்பவம் தெரியும், இப்போது ரெவின்யூ போர்டு கமிஷனராக இருக்கும் ஆர். எம். சுந்தரம் அவர்கள் தஞ்சாவூரில் கலெக்டராக இருந்த நேரத்தில், திருப்பனத்தூரில் புறம்போக்கில் குடியிருந்த தோட்டி ஷே இடத்தில் குடியிருப்பை காலிசெய்ய சொல்வதாக புகார் செய்துகொண்டதன் பேரில் மேற்படி இடத்தை அவனுக்கு கொடுக்கும்படி அடங்கலில் எழுதிவிட்டு தோட்டியை அவ்விடத்தில் வீடுகட்டிக்கொள்ள சொன்னார். அதன் பின்னால் அதாவது ஏழு நாட்களுக்கு பின்னால் அந்த இடத்தை திரும்பவும் ஆதிகர்த்தர் ஆட்கள் பிரித்தெரிந்தார்கள். இது விஷயத்தை ஷேயூர் கர்ணத்திடம் கேட்ட போது ஒரு மைலுக்கு அப்பால் சடுகாட்டிலுள்ள ஒரு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அடங்கலில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது, என்று அடங்கல் காண்பித்தார். அந்த அளவு கர்ணம் மேல் அதிகாரிகளை ஏமாற்ற முடிந்தது. இந்த முறையில்தான் கலெக்டர் அவர்கள் கையெழுத்திட்டிருப்பதாக அடங்கல் கூறுகிறது. இந்த நிலைமையில் இவர்களுடைய வேலை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் மாற்றுவதற்கு இவர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுத்து இவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக மாற்றி இவர்களது வேலையை சீர்த்திருத்த வேண்டும். அதோடு நிலங்களையெல்லாம் ரீ-செட்டில்மெண்ட் செய்து வரிகளையெல்லாம் திருத்தி அமைக்கவேண்டும். பழைய கிஸ்தி முறை அதாவது 20-வது வருஷ முன் கலம் ஒரு ரூபாய் கணக்கில் கிஸ்தி வசூலிப்பதை மாற்றி இப்போதிருக்கும் விலைக்கு நடவடிக்கையில் வசூலிக்கவேண்டும். மேலும் தேவஸ்தான மடாலய நிலங்களையும் நிலச்சீர்த்திருத்தத்தின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும், விவசாய தினக்கூலிகளுக்கு எல்லாம் தினக்கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்றும், அதற்குரிய சட்டத்தை உடனடியாக கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் மடாலய தேவஸ்தான நிலங்களை இந்த ஆண்டு முதலே கூட்டுறவு சாகுபடி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கும்படியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் ஒன்றுவது மான்யத்தின் மீதும்

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [11th March 1959]

12-வது மான்யத்தின் மீதும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதில் நிர்வாக சம்பந்தமாக அதிகச் செலவுகள் ஏற்படுகின்றன. வருவாக வேண்டியது 6 கோடி 42 லட்சம் ரூபாய், இதற்கு நிர்வாகச் செலவு 3 கோடி 22 லட்சம் ரூபாய் ஆகின்றது. இவ்விதம் இருந்தும் கூட நிர்வாகத்தில் ஊழல்களும் தாமதமும் தான் அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு விவசாய வருமான வரி மூலமாக கிடைக்கப்போவது 18 லட்சம்தான், ஆனால் அதன் நிர்வாகச் செலவுக்காக 2 லட்சம் 82 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் எடுத்துக் கொண்டால், உதாரணமாக எங்கள் ஜில்லாவாகிய திருநெல்வேலியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு கலெக்டருக்கு இரண்டு பி.ஏ.க்கள் இருக்கிறார்கள். கலெக்டர் மாதத்தில் இருபது நாட்கள் ப்ளாக்குகளை சுற்றிப்பார்க்க போய் விடுகிறார்கள். சாதாரணமாக ஆபீஸில் நஷ்டபெற வேண்டிய காரியங்களை பார்வையிடுவதற்கு இரண்டு பி.ஏ.க்கள் இருந்தும் ஒருவிதமான முன்னேற்றத்தையும் காணமுடிவதில்லை. சங்கரன்கோயில் தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால் தாலுகா பூராவும் நான்கு ப்ளாக்-களாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுபோக அந்த தாலுகாவிற்கு ஒரு தரசில்தார், ஒரு டெப்டி தரசில்தார், இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அங்கு என்ன வேலை இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இது தவிர எக்ஸ் ஜமீன்தாரி பிரதேசங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த இடங்களில் வருவூ 1½ கோடி ரூபாய். அதற்கு நிர்வாகச் செலவுக்கு 54 லட்சம். ஜமீன் கிராமம் அயன் கிராமம் பக்கத்தில் இருக்கும். ஆனால் இரண்டு கிராமத்திற்கும் தனித்தனி அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்ட இடங்களில் ஒரு கால்வாயிலிருந்து நான்கு மடைகள் இருந்தால் அதில் இரண்டு மடைகள் அயன் கிராமத்திற்கு சொந்தமானதாக இருக்கும். மற்ற இரண்டு மடைகள் ஜமீன் கிராமத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கும். இந்த மடைகளில் ஏதாவது தாலா வந்து அதை தீர்த்துவைக்க வேண்டுமென்றால் அயன் கிராமத்திலுள்ள தாசில்தாருக்கும் ஜமீன் தாரி கிராமத்திலுள்ள தாசில்தாருக்கும் மனு கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதோடு செலவும் அதிகமாகிறது. ஆகவே இப்போதிருக்கின்ற இந்த வேல வரிஸ்டத்தை மாற்றி அமைத்தால் நிர்வாக செலவு குறையும் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஜமீன்தாரி கிராமத்திற்கும் அயன் கிராமத்திற்கும் தனித்தனியாக அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இரட்டிப்பான அதிகாரிகளை எல்லாம் எடுத்துவிட்டால் குறைந்தது 50 லட்சம் ரூபாயாவது மிச்சமாகும் என்று கணக்கு ரூபமாக தெரிகிறது. அடுத்ததாக இப்போது இருந்து வருகின்ற வில்லேஜ் ஆபீஸர்கள் எல்லாம் பரம்பரை உத்தியோகஸ்தர்களுதான். இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டுமானால் கிராமங்களில் வேலை செய்வதற்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கிராம சேவக்-களின் கையில் இந்த பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டும். அதோடு எல்லா கிராமங்களிலும் வில்லேஜ் சாவடி ஏற்படுத்தவேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமங்களுக்கு வந்தால் தனிப்பட்டவர்களின் வீடுகளில் தங்க நேரிடுகிறது. ஆகவே இதை தவிர்ப்பதற்கு கிராமச் சாவடிகள் இருந்தால் வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிராமத்திலுள்ள irregular irrigation க்கு penalty போடப்படுகிறது. இந்த penalty-யை ஜமாபந்தி சமயத்தில் குறைத்துவிடுகிறார்கள். 20—19 என்று குறைத்துவிடுகிறார்கள். இதனால் ஜனங்களுக்கு பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒழுங்கினைமாக தண்ணீர் எடுப்பதில்லாதான் இந்த தண்டத் தீர்வை போடப்படுகிறது. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் நன்றாகத்தெரியும். இவ்வளவு தெளிவாக தெரிந்தும் கூட பின்னால் இந்த தீர்வை குறைக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாக அசல் நஞ்சைகளுக்கு கிடைக்கவேண்டிய தண்ணீர் குறைகின்றது. ஒரு பக்கம் விளைவு குறைகிறது, ஒரு பக்கம் விளைவு கூடுகிறது. ஆகையால் விதியை கடுமையாக நடத்தினால்தான் இந்த irregular irrigation குறைவதற்கு வகை ஏற்படும்.

11th March 1959]

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

மைனர் இரங்கேஷன் ரெவினியூ இலாகாவில் இருப்பது பொருத்தம் இல்லை. நான்-டெக்னிகல் பீபிளாக்கு பலவிதமான சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இப்பொழுது நன்றாக நடக்கும் 'புட் ப்ரொடக்ஷன் டிபார்ட்மெண்டில்' மைனர் இரங்கேஷனையும் ஒப்புவித்தால் நல்லது.

'அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோல்' தனியாக ஆபீஸ் தேவை இல்லை. அதிக நிர்வாகச் செலவு ஏற்படுகிறது. மதராஸ் கலெக்டருக்கு என்ன வேலை இருக்கிறது என்பதே தெரியவில்லை. அநேகமாக மேல் நாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய பெரியார்கள் வரவேற்கக்கூடிய ஜோலிதான் அவருக்கு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவரிடத்தில் அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோல் சம்பந்தமான ஜோலியையும் கொடுத்தால் சிக்கனம் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும்.

அதேமாதிரி, ஜில்லாக்களை பாப்டுலேஷன் பேலிஸ்விலோ, எரியா பேலிஸ்விலோ பிரித்தால், அதிலும் சிக்கனம் ஏற்படும். அதற்கு உதாரணம் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் எடுத்துக் கொண்டால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் விஸ்தீரணம் 4,397 சதுர மைல். தென்காசி தாலுகாவின் விஸ்தீரணம் 403 சதுர மைல். செங்கோட்டை தாலுகாவின் விஸ்தீரணம் 100 சதுரமைல்தான். ஆனால் அதற்கும் ஒரு தாசில்தார், டெபுடி தாசில்தார், ஆபீஸ் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவர்களுக்குப் போதுமான ஜோலி இல்லை. இப்படியெல்லாம் நிர்வாகச் செலவு அதிகம் ஏற்படுகிறது. 100 சதுர மைல் விஸ்தீரணம் உள்ள செங்கோட்டை தாலுகாவிற்கு ஒரு தாசில்தார், டெபுடி தாசில்தார் என்று செலவு செய்துகொண்டிருந்தால், எப்படி சிக்கனம் ஏற்படும் என்று கேட்கிறேன். டாப் ஹெவி அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் இருக்கிறது. அதைக் குறைக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சிக்கனம் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துக்களில் ரேடியோ செட்டுகள் வைத்துக் கொள்ள மெயின்டினென்சுக்கு ரூபாய் 120 வருஷத்திற்குக் கேட்கப்படுகிறது. ஆனால், செட் கிராம ரூபாய் 200 தான். அதனால் பஞ்சாயத்துக்கு அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது. மெயின்டினென்ஸ் செலவு கொடுத்தால் தான் ரேடியோ செட் கொடுக்கப்படும் என்ற கண்டிஷன் இருக்கிறது. ஒரு வருஷத்தில் 120 ரூபாய் மைனர் பஞ்சாயத்து கொடுப்பது சிரமம். Rural areaவை விருத்தி பண்ண வேண்டுமென்ற குறிக் கோளை அரசாங்கம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது, இம்மாதிரியெல்லாம் கட்டு திட்டங்கள் வைப்பதால் அந்த எரியாவில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்குத் தடை ஏற்படுகிறது.

டிஸ்க்ரிஷனரி கிராண்ட் 36 லட்சம் ரூபாய்தான் மாகாணம் பூராவுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அது காணாது. அதைக் கூடுதலாகக் கொடுத்தால், அவசரப்பட்ட காலத்தில் கலெக்டர் பார்த்து செய்யக்கூடிய காரியங்களைச் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

இன்னும் ஒரே ஒரு வார்த்தை. ஐபீந்தார்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை காலாகாலத்தில் கிடைக்கவில்லை என்று பல விதமான ஆவலாதிகள் இருந்துகொண்டு, காலாவதி ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. காரணம் காலாகாலத்தில் அவர்கள் மனுச் செய்யவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. S. SATHANAM: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்த வெட்டுப் பிரோஜெக்டைப் பற்றி சில கருத்தினைச் சொல்ல முற்படுகிறேன். இப்பொழுது இந்த வெட்டுப் பிரோஜெக்டிலே குறிப்பிட்டிருக்கும் அம்சத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் பட்ஜெட் மான்யத்தையும் ஒத்துப் பார்க்கும் காலத்தில், ஜில்லா நிர்வாகத்தின் கீழ்

[Sri P. S. Santhanam] [11th March 1959]

அனேக குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று அங்கங்கே உள்ளவர்கள் கூறிக்கொண்டேதான் வருகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றிய குறிப்புகள் எடுத்துக் கொண்டதான் வருகிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் நாமக்கல் வட்டத்தைப்பற்றி சில கருத்தினைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

நாமக்கல் வட்டத்தில் வெற்றிலை விவசாயிகள் வேதனை உள்ளத்துடன் இருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 2,000 ஏக்கருக்குமேல் வெற்றிலை விவசாயம் செய்யப்பட்டு வந்தது. அந்த வெற்றிலை கொடிகள் ஏறத்தாழ ஏழு, எட்டு ஆண்டுக் காலமாக வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு வருவதைச் சர்க்காருக்குச் சொல்லியும், சர்க்கார் அந்த வியாதியைத் தடுப்பதற்கு வேண்டி 60 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து வெற்றிலைப் பண்ணையொன்றை ஏற்படுத்தியும் அதில் பலன் இல்லை என்று கைகழுவி விட்டார்கள். அதே நிலையில் அங்குள்ள இரண்டாயிரம் ஏக்கருக்குமேல் வெற்றிலை விவசாயம் செய்து வந்த மக்கள்—ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் பேர்கள்—ஜீவனத்திற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்து வந்த அந்த வெற்றிலை விவசாயம் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குப் போதிய உணவு வசதி கிடைக்காத காரணத்தால் வெளியேறும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் நமது சர்க்கார் ஜில்லா நிர்வாகம் அங்குள்ள ஏழை வெற்றிலை விவசாயிகளை நேரில் பார்வையிட்டு, அந்த வியாதியை போக்குவதற்குத் தகுதியான முறையிலே பரிகாரம்கண்டு பிடிப்பதற்கு இதுவரை எந்த விதமான திட்டமும் தீட்டவில்லை. அந்தத் திட்டத்தை தீட்ட கை கழுவி விட்ட சர்க்கார் உடனடியாக அவர்களுக்கு வரி வஜா செய்து பஞ்ச நிவாரண வேலையையாவது ஏற்படுத்திக்கொடுத்திருந்தால் நம்முடைய சர்க்காரை ஏழை வெற்றிலை விவசாயிகள் பாராட்டுவார்கள் என்று இந்தச் சபை முன்னே சொல்ல பிரியப்படுகிறேன்.

கொத்தனூர், வேலூர், கரூர் முதலிய பகுதிகளில் உள்ள ஏழை எளியவர்கள், இதை நம்பி வாழ்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு வெளியிடங்களுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். வட்டாரத்திலே உள்ள சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் அங்கே உடனடியாகச் சென்று அவர்களுக்கு வேண்டிய திட்டத்தை ஏற்படுத்தியும், அவர்களுக்கு வரி வஜா செய்வதோடு அவர்கள் பிழைப்பதற்கும் தகுந்த வழி காட்டவேண்டுமென்று இந்தச் சபையில் ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இன்று ஜில்லா நிர்வாகம் கிராம அதிகாரிகள் கையில் தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு ஜில்லா நிர்வாகம், அதன் அடியிலே இருக்கும் தாலூகா நிர்வாகம், அதன் கீழே இருக்கும் கிராம நிர்வாகம் கிராம மணியக்காரர், கிராம கணக்குப் பிள்ளையையும், அவர்களோடு ஒடி ஒடி பாடுபடுகின்ற தோட்டி, தலையாரி, வெட்டியார்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களை நம்பி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த மூன்று பகுதியாளர்கள் இருக்கும் நிலையை சர்க்கார் ஆய்ந்து பார்க்காமல் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே நாட்டுக்கு மதுகெலும்பாகவும், கிராம வளர்ச்சிக்கும் நமது சர்க்காருக்கும் கைதூக்கி விடுபவர்களாகவும், ஊன்றுகொலாகவும் இருந்து காட்சியளிக்கிற கிராம சிப்பந்திகள் செய்து வரக்கூடிய வேலை மிகக் கஷ்டமான ஒரு காரியமாகும். அப்படிப்பட்டவர்கள் அரை வயிற்றுக்குக் கூட கஞ்சி இல்லாத நிலையில்தான் சர்க்கார் நடத்துகிறார்கள். அந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு நமது சர்க்கார் அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாகக் கருதி கருந்த வசதி செய்துகொடுத்து, அவர்கள் வாழ்க்கை வளம்பெற போதிய சம்பளம் கொடுப்பதன்றி, அவர்களை கேவலமாக மதிக்கும் நிலையையும் போக்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். வெள்ளையர் காலத்தில் 'வில்லேஜ் போலீஸ்' என்ற பெயரில் இவர்களை வைத்திருந்தார்கள். கிராமத்தைக் காக்கக் கூடியவர்கள், கிராம பாதுகாப்பாளர் என்று சொல்லி, அவர்களுக்குப் போதிய உடை கொடுத்தால் பார்ப்பதற்குக் கௌரவமாக இருக்கும். ஆனால், அமைச்சர்கள் பவனி வரும் நேரத்

11th March 1959] [Sri P. S. Santhanam]

தில் கூட தலையாரிகள் முன்னே ஓடி ஓடி போய்க்கொண்டிருப்பவர்களை— உண்மையிலேயே வேதனை உள்ளததில் குமுறிக்கொண்டு வருகிறவர்களை நமது அமைச்சர்கள் பார்க்காமலே, அந்தத் தோட்டி, தலையாரி, வெட்டி யான்கள் என்னதான் குறை சொல்ல இருக்கிறது, அதைக் கேட்போம் என்று கூட சிந்திப்பதில்லை. அங்கிருக்கும் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், கௌரவம் வாய்ந்தவர்கள், செல்வச் சீமான்கள் வீட்டில் தங்கி அவர்கள் சூழ்ந்திருக்கும்போது, தோட்டி, தலையாரிகள் இவர்கள் கண்களில் படுவதில்லை. அவர்களுடைய குறைகளை கேட்பதில்லை நமது அமைச்சர்கள் என்ன நான் உண்மையிலேயே வேதனையோடு சொல்கிறேன். தோட்டி, தலையாரிகள் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்பதுகூட நமது அமைச்சர் களுக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ. நான் அவர்களுக்குச் சொல்லு கிறேன்—ஒரு கிராமத்தில் ஒருவன் செத்துவிட்டாலோ, தூக்குப் போட்டுக்கொண்டாலோ, சிறையில் விழுந்தாலோ, அவனைக் கரையில் தூக்கி வைத்திருந்து காவல் புரியும் வேலையும், போலீசுக்கு ரிபோர்ட் கொடுக்கிற வரையில் காவல் புரிவதும் அந்தத் தொழிலாளியின் வேலையாகிறது. அப்படிப்பட்டவருக்கு சம்பளம் எல்லோரையும்விட கேவல மான நிலையில் இருக்கிறது. வாழ்வதற்கு வேறு ஏதாவது சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. வெள்ளையர் காலத்தில், தோட்டி மானியம், தலையாரி மானியம் என்று கொடுத்திருந் தார்கள். அந்த மானியம் நாளடைவில் செல்வச் சீமான்கள் எகக்கு மாறி, அவர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதைத் திரும்ப வும் உரியவர்களுக்கு மாற்றுவதற்கு இந்த சர்க்கார், சுதந்திரம் பெற்று 11 ஆண்டுகளாக ஆட்சியில் இருக்கும் சர்க்கார், ஏதாவது நன்மை செய் திருக்கிறார்களா என்றால் கிடையாது. ஒரு தாலுகாவை எடுத்துக் கொண் டால், அதில் ஒரு கிராமத்தில் நாலேந்து ஏக்கர் நிலம் தோட்டி மானியம், தலையாரி மானியம் என்று கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களாக இருக்கும். அத் தனையும் இன்றைக்கு தோட்டி தலையாரி கையில் இல்லை. அந்தக் காலத் தில் இருந்த செல்வந்தர்கள் அவைகளை மடக்கிக் கொண்டார்கள். சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட அந்த மானியங்களை சர்க்கார் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு தோட்டி தலையாரிகளுக்கு அந்த பாத்தியதைகளை உண்டாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வதுதான் சர்க்காரால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படும், நன்கொடை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நெய்வேலித் திட்டத்தை நாம் பார்போமானால், இன்றைக்கு நெய்வேலி யில் உள்ள ஏழை விவசாயிகள், ஐந்து, பத்து ஏக்கர் நிலங்கள் வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். வைத்துக் கொண்டிருந்ததை நெய்வேலித் திட்டத் திற்காக ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டபோது 1947-க்கு முன்னால் கொடுத்துவந்த நில நிர்ணயத்தின் அடிப்படையில் சர்க்கார் அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுத்து இருக்கிறது. சர்க்கார் இன்று அதை ஆண்டு அனுபவிக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அங்குள்ள விவசாயிகள் நீதி மன்றத்தில் நியாயம் கோரினார்கள். நில ஆர்ஜிதம் செய்த போது தற்கால விலைப்படி தான் அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்புக் கூறினார்கள். அன்றைய தினம் அக்கம் பக்கத்திலுள்ள நிலங்கள் என்ன விலைக்கு விற்கப்பட்டதோ அந்த விலைக்குத்தான் நஷ்டஈடு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று தீர்ப்புக் கூறினார்கள். அங்குள்ள ஜில்லா அதிகாரிகள் அப்படி அக்கம் பக்கத்திலுள்ள நிலங்கள் என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்று எழுதி மத்திய சர்க்காரருக்கு அனுப்பினால் அந்த முறைப்படி நஷ்டஈடு கொடுக்க அவர்கள் முன் வருவார்கள். இந்த முறையில் நமது ஜில்லா சர்க்கார் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ளவில்லை, நடந்து கொள்ள தவறி விட்டார்கள். அதனால் உள்ளபடியே அங்குள்ள விவசாயிகள் வேதனைப்படுகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் அங்குள்ள அதி காரிகளுக்கு உடனடியாக ஒரு உத்தரவைப் போடவேண்டும், அதாவது அங்கு அக்கம் பக்கத்திலுள்ள நிலங்கள் எந்த விலைக்கு விற்கப்படுகிறது என்றும், அங்குள்ள நிலங்களை ஏ தரம், பி தரம் என்று பாகுபாடு செய்து அந்த முறையில் அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க மத்திய சர்க்காருக்கு

[Sri P. S. Santhanam] [11th March 1959]

எழுதுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் அப்படிச் செய்தால் தான் அங்குள்ள விவசாயிகள் இந்த சர்க்காரை வாழ்த்து வார்கள்.

அது மாதிரி இல்லை. மற்றொரு விஷயத்தையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமது நேரு அவர்கள் 1952-ம் வருஷம் என்ன சொல்லி இருக்கிறார் என்றால் உணவு பற்றாக்குறையைப் போக்க வேண்டுமென்றும் உணவை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்றும், என்னைய் போலுள்ள பாட்டாளி மக்களுக்கும் நிலம், இல்லாதவர்களுக்கு நிலத்தையும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அவர்களுடைய உழைப்பால் சாகுபடி செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதன் பிறகு கரும்பு, வாழையிலை, புகையிலை, வெற்றிலை பயிரிட்டவர்கள் உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு முன் வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது என்று சொன்னால் வெள்ளையர்கள் காலத்தில் 6-ம் நம்பர் நோட்டீஸ் கொடுத்து வெளியேற்றுவது போல் இப்பொழுது ஜில்லா அதிகாரிகள் வெளியேற்றி வருகிறார்கள். இதக்கண்டு உண்மையிலேயே ஏழை விவசாயிகள் வேதனைப்படுகிறார்கள். சமார் பத்து ஆண்டுகளாக தங்களுடைய பணத்தைச் சொல்லி செய்து நிலத்தைப் பண்படுத்தி பயிர் செய்து கொண்டு வந்தவர்களை இப்பொழுது 6-ம் நம்பர் நோட்டீஸ் கொடுத்து வெளியேற்றுகிறார்கள். இது சரியல்ல. இதைத் தடுக்க ஒரு வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அங்குள்ளவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், அதாவது தாசில்தார், ரிவினியூ இன்ஸ்பெக்டர், கனக் குப்பிள்ளை, மணியகார்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் அங்கே பைல்லாம் நீர்ப்பிடிப்பு இருக்கிறது, அதனால் வெளியேற்றப்படுகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஏரிக்கு நீர் பிடிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு என்று வேறு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஏரிக்கு நீர் பிடிப்பு என்று சொன்னால் ஏரிக்கு அருகாமையால் ஏரத்தாற் 400 கெஜத்திற்கு அப்பால் தான் நீர் பிடிப்பு எல்லை என்று இருக்கிறது. அதற்கு அப்பால் புரம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு அதேதாற்போல் போனால் அங்கே பாரஸ்ட் வருகிறது. அங்கு போனாலும் தடை ஏற்படுகிறது. அதனால் இவைகளை யெல்லாம் போக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ரிவினியூ டிபார்ட்மெண்ட் சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துகளைச் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். இப்பொழுது டிபுடி கலெக்டர்களைப் போடுகிறார்கள். இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆனாலும் அவர்களை ரெகுலர் சர்வீசில் போடுவது இல்லை. சர்தாரணமாகப் பார்க்கலாம் நீதி மன்றங்களில் ஜட்ஜுகளையும், முன்சீபுகளையும் போடும்போது அவர்களை ரெகுலர் சர்வீசாகவே போடுகிறார்கள். பி.டபிள்யூ. டி. யில் போடக்கூடிய அதிஸ்டெண்ட் இஞ்சினியர்களையும் அப்படியே ரெகுலர் சர்வீசாகப் போடுகிறார்கள். அந்த முறையிலேயே ஏன் டிபுடி கலெக்டரையும் போடக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். ரெகுலர் சர்வீஸ் இல்லாமல் அவர்கள் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் வேலை பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதனால் டிபுடி கலெக்டர்களை போடும்போது அவர்களை ரெகுலர் சர்வீசில் போடும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

MR. SPEAKER : அடுத்தபடியாக கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசுவார். அவர் பேசுவதற்கு 15 நிமிஷங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானிய கோரிக்கையின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரே பிணையை ஆதரித்துப் பேசுகிறேன். அநேகமாக ஜில்லா நிர்வாகத்திலுள்ள

11th March 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

குறைபாடுகளை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதுதான். ஜில்லா நிர்வாகத்தில் குறிப்பாக ஜில்லா மட்டத்திலும் சரிதாலாகா மட்டத்திலும் சரி காகிதங்கள் போனால் பதில் வருவதே இல்லை. காகிதங்களுக்கு பதில் வரவில்லை என்று அந்தந்த ஆபீஸ்களில் போய் காகிதங்களைத் தேடிப் பார்த்தாலும் அங்கேயும் அவைகள் அகப்படுவது இல்லை. கேட்டால் வேறு எழுதிக்கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இந்த அளவில் அங்கே நிர்வாகம் நடைபெற்று வருகிறது. எம். எல். எக்.களுக்கு இப்படிப்பட்ட பதில் என்றால் சாதாரணமாக விவசாயிகளுடைய காகிதங்களுக்கும் பொது மக்களுடைய காகிதங்களுக்கு என்ன முடிவு காணலாம் என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த அளவில் ஜில்லா நிர்வாகமும் தாலுகா நிர்வாகமும் இப்படி பலவீனமாக இருந்தால் நாம் என்ன திட்டங்களைப் போட்டாலும் எவ்வளவு செலவு செய்தாலும் அவைகளுடைய பலன் மக்களுக்குக் கிடைக்குமா என்பதை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாம் போடக்கூடிய திட்டங்களின் வெற்றி எங்கே இருக்கிறது? திறமையான நிர்வாகத்தை சிருஷ்டிக்க வேண்டுமானால் அதற்கு ஓரளவு அவசியமாக பணத்தை ஒதுக்கியாக வேண்டும். அப்படிச் செலவு செய்வதுதான் கிராமமான செலவு என்று கருதப்படும். அதிகப்படியான பணத்தை மட்டும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டால் போதாது. அது நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்பட வேண்டும். நல்ல முறையில் நிர்வாகம் நடைபெற வேண்டும். அதனுடைய பயனை மக்கள் அடைய வேண்டும். நிர்வாகம் மேலோங்கி நின்றால்தான் மக்கள் நல்ல பயனை அடைய முடியும். ஆகவே நிர்வாகம் திறமையாக இருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும். பணத்தைச் செலவு செய்யும்போது அதைக் கிராமமான முறையில் செலவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒரு அரசாங்கம் திறமையாக நடைபெற வேண்டுமானால் அதனுடைய நிர்வாகம் திறமையாக நடைபெற வேண்டும். மந்திரிகள் திறமையாக வேலை செய்கிறோம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து திறமையாக வேலை செய்கிறோம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. சட்டசபையில் பேசும்போதுகூட பைல்களை இங்கே வைத்துக்கொண்டு பார்ப்பதால் மட்டும் திறமையாக வேலை பார்க்கிறோம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. அதிகப்படியாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. "A bad government and a good administration cannot co-exist." மேலே இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் திறமையாக இருந்து நிர்வாகம் மோசமாக இருந்தாலும் சரியல்ல, சர்க்கார் மோசமாக இருந்து நிர்வாகம் திறமையாக இருந்தாலும் சரியல்ல. இரண்டும் தொடர்ந்து திறமையாக நடக்க வேண்டும். நிர்வாகமும், சர்க்காருக்கும் தொடர்ந்து திறமையாக வேலை செய்தால்தான் சிறந்த நிர்வாகம் என்று கருதப்படும். அதில் ஏதாவது ஒன்று திறமை அல்லாமல் இருந்தால் அது திறமையான நிர்வாகம் என்று கருத முடியாது. நிர்வாகம் திறமையாக நடக்கிறது என்பதற்கு அடையாளம் கீழே தாலுகா எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது. அதைப் பார்த்துத் தான் மக்கள் ஒரு முடிவுக்கு வருவார்கள்.

இதைத் தவிர இப்பொழுது பார்த்தால் தாலுகாவின் விஸ்தீரணம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை மந்திரிகளும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். அப்படி அதிகமாக இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமும். ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றி விசாரிக்க ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அந்தக் கமிட்டி விசாரணை செய்து தன்னுடைய அறிக்கையையும் வெளியிட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையை இன்னும் சட்டசபையில் வைக்கவில்லை. அப்படி இங்கே வைக்காவிட்டாலும் அதில் சொல்லியபடி ஏதா கிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? இரண்டு வருஷங்க

[Sri M. Kalyanasundaram] [11th March 1959]

ளாகியும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. அந்த ரிப்போர்ட் என்னவாயிற்று. அது இன்னும் ரகசியமாகவே இருக்கிறது.

ஜில்லாவின் விஸ்தீரணம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றி பலரும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். மற்ற ராஜ்யங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பல ஜில்லாக்களின் விஸ்தீரணம் இரண்டு மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. நம்மடமிருந்து பிரிந்து போன ஆந்திரப் பகுதியில் நம்மை விட்டு பிரிந்து போன பகுதியை விட்டுவிட்டால் பாக்கிப் பகுதிகள் இப்படி அதிக விஸ்தீரணமுள்ளதாக இல்லை. அதைப் போலவே கேரளாவிலும் பிரிந்து போன பிறகு விஸ்தீரணம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சில பகுதிகளை எடுத்து மூன்று தாலுகாக்களாக பிரித்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே ஹைதராபாத் பகுதிகளும் இவ்வளவு பெரியதாக இல்லை. இப்படி ஜில்லாக்களின் விஸ்தீரணம் அதிகமாக வைத்துக் கொண்டு நிர்வாகத்தை திறமையாக நடத்துவோம் என்று சொல்வது அவ்வளவு சாத்தியம் இல்லை என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். டிபுடி டெவலப்மெண்ட் கமிஷனரையும், பர்ஸன் அசிஸ்டெண்டையும் நியமித்து விட்டால் மட்டும், அதிகாரிகளை அதிகப்படியாக நியமித்து விட்டால் மட்டும் நிர்வாகம் திறமையாக நடந்துவிடும் என்பது அல்ல. அதிகாரிகளை நியமிக்கும் விஷயமாக அதிகப்படியான பணத்தைச் செலவு செய்தால் மட்டும் போதாது. அதனால் திறமையான நிர்வாகம் நடக்காது என்பதை நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக எங்களுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றி தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு வந்தேன். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் இன்னும் காலதாமதம் செய்யக்கூடாது. ஜில்லாவின் விஸ்தீரணத்தை பிரித்தாக வேண்டும். இப்பொழுது நான்கு ஜில்லாக்களைப் பிரிக்கப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி பொறுக்கி எடுத்து நான்கு அடிஷனல் கலெக்டரைப் போடலாம் என்று சொல்லுவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த யோசனை எந்த அளவில் இருக்கிறது அது எந்த அளவில் பலன் அளிக்கும் என்பது தெரியவில்லை. அதன் மூலம் பல புதிய பிரச்சனைகள் உண்டாகலாம். அதன் மூலம் போதிய பலன் ஏற்படாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்படி அடிஷனல் கலெக்டரைப் போடுவதால் எந்தப் பகுதியை எந்த கலெக்டரிடம் கொடுப்பது என்ற பிரச்சனை வரும். அதனால் பல குழப்பங்கள் ஏற்படலாம். நிர்வாக காரியாலயத்தை எங்கே வைப்பது போன்ற பிரச்சனைகள் வரலாம். இப்பொழுதே சில வதந்திகள் வந்து பெரிய குழப்பம் ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். சேலம் ஜில்லா, திருச்சி ஜில்லா சம்பந்தமாக ஏதோ குழப்பங்கள் வந்திருப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். திருச்சி ஜில்லாவிலிருந்து குளித்தலை தாலுகாவிலிருந்து கொஞ்சம் எடுத்து புதுக்கோட்டையுடன் சேர்க்கப்போவதாகக் கேள்விப்பட்டவுடன் இரண்டு இடங்களிலிருந்தும் எதிர்ப்பு வந்திருப்பதாகவும் அதனால் பெரிய குழப்பம் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். இப்படிப்பட்ட வதந்தி வருவதால் மக்களிடத்தில் அதிருப்தி வளர்ந்து வருகிறது. இது சம்பந்தமாக விவகாரங்கள் என்ன? அதை சட்டசபையின் முன்பு வைத்து விவாதிக்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்காதா?

12-30
p.m.

நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய தகவலை வைத்துக்கொண்டு பேசக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறேன். எந்த ஏற்பாடாக இருந்தாலும் இன்றிருக்கக்கூடிய ஜில்லா விஸ்தீரணத்தை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு அதிகப்படியான அதிகாரிகளை நியமித்தால் போதுமான பலன் ஏற்படாது என்பதுதான் நமது அனுபவம். ஜில்லா கலெக்டரைப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் 15 நாட்களுக்கு மேல் காத்திருந்து ஒரு நான் காண வேண்டியிருக்கிறது. கலெக்டர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வது தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. மக்களிடையே

11th March 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டு அவர்களுடைய குறைகளைத் தெரிந்து தீர்ப்பதற்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் நீண்ட நாட்களுக்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து கொண்டே இருந்தால் அது அவசியம் இல்லையென்பதுதான். இன்று இவ்வளவு அதிகமான நாட்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தும்கூட ஜில்லாவின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் செல்ல முடிவதில்லை. அவர்கள் ஒரு மாதத்தில் பல கூட்டங்களிலும், கமிட்டிகளிலும் கலந்துகொள்ள வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஜில்லா நிர்வாகத்தில் இன்று தரம் குறைந்திருப்பதோடு, திறமையும் குறைந்திருக்கிறது. ஜில்லா நிர்வாகம் சீர்பட ஜில்லா விஸ் தீர்ணத்தைப் பிரிக்க வேண்டியது அவசியம். மேலும் தாலுகா மட்டத்தில் அதிகாரிகளின் அந்தஸ்தை உயர்த்த வேண்டியது அவசியம். தாசில்தாரர்களை “கெஜடெட்” ஆபீசர்களாக ஆக்கிவிட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் என்று ஜில்லா கலெக்டருக்கும் தாலுகா ஆபீசருக்கும் இடையில் ஒரு தபால் ஆபீஸ் வேண்டியதில்லை. ஒவ்வொரு தாலுகாவுக்கும் ஆர்.டி.ஓ. அந்தஸ்தில் அதிகாரிகளை நியமித்து அவர்களுக்கு உதவிசெய்ய தாசில்தார் அந்தஸ்தில்—என்ன பெயர் கொடுத்தாலும் சரி—அதிகாரிகளை நியமித்து அவர்களுக்குப் போதிய அதிகாரத்தையும் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் ரெவினியூ இன்ஸ் பெக்டர் என்று கூறி அதிகாரத்தைக் கொடுத்து அந்த வேலையில் லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்கைப் போடக்கூடாது. பெயரையும் கொடுத்து போதுமான அதிகாரத்தையும் கொடுத்தால் தான் தாலுகா நிர்வாகம் சீர்பட முடியும். தாலுகா ஆபீஸ்களில் இருக்கக்கூடிய குமாஸ்தாக்களுக்கோ தாசில்தாரர்களுக்கோ தாங்கள் செய்யக்கூடிய வேலையில் உற்சாகம் இருக்கிறதா என்பது சந்தேகமாகவே இருக்கிறது. ஒரு டிபுடி தாசில்தார் என்னிடம் சொன் னதைக் கேட்டேன். அவர் டிபுடி தாசில்தாராக வேலை பார்த்து வந்தாலும் கூட பர்மனென்ட் ஆக்கப்படவில்லையாம். லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்கில்கூட பர்மனென்ட் ஆக்கப்படவில்லையாம். லோயர் டிவிஷன் கிளார்க் போஸ்டிலும் டெம்பரரி, அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க் போஸ்டிலும் டெம்பரரி, தாசில்தார் போஸ்ட்டும் டெம்பரரி. இன்று ஒரு இடத்தில் இருப்பவன் நாளைக்கு எந்த இடத்தில் இருப்பான் என்று சொல்ல முடியாது. தாலுகா ஆபீஸ்களில் வேலை பரக்கிற உத்தியோகஸ்தர்களிலும் பலர் பெரும்பாலும் டெம்பரியாகத்தான் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். ஏன் இவ்வாறு டெம்ப ரரியாகவே வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்? மேலே இருக்கக்கூடிய மந்திரி சபை துரிதமாக முடியங்களை எடுக்காமல் இருப்பது போலவே கீழே இருக்கின்ற இலாகாவிலும் காரியங்கள் நடக்கின்றன. ரெவினியூ டிபார்ட் மெண்டில் இருக்கிற செக்ரடரியில் இருந்து கீழே இருக்கிற கலெக்டர் வரை எது நிச்சயம் என்று தெரியாமல் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்காததன் காரணமாகப் பல குமாஸ்தாக்கள் டெம்பரியாகவே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அடிக்கடி மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. குறைகளை எடுத்துச் சொன் னேன். குறைகளுக்குக் காரணம் போதுமான குமாஸ்தாக்கள் இல்லாதது தான்; தாலுகா ஆபீஸ்களுக்கு வரக்கூடிய காசிதங்களைப் பதிவு செய்யும் முறை இல்லாதது ஆகியவைகள். ஜில்லாக் காரியாலயங்களில் வரக்கூடிய காசிதங் களைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்கவாவது முடிகிறது. ஆனால் தாலுகா ஆபீஸ் களிலோ காசிதங்கள் எப்பொழுது வந்தது? எங்கு போயிற்று என்றே தெரிவதில்லை. இதைப் போக்க போதுமான குமாஸ்தாக்களை நியமித்து வருகிற காசிதங்களைப் பதிவு செய்யச் சொல்ல வேண்டும். மேலும் அங்கு பணியாற்றும்பவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் வசதி மிக்க குறைவானது. இன்னும் அங்கு பங்கா இழுக்கும் ஆளைப் போட்டுக் கொண்டு பங்கா இழுக்கச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கெஜடெட் ஆபீசர்களுக்குத் தான் “எலெக்டிரிக் பான்” போடலாம்; நான் கெஜடெட் ஆபீசர்களுக்கு “எலக்டிரிக் பான்” போடக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். “பானுக்கும்” அதிகாரிகளுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை. இந்த விஷயத்தில் என்.ஜி.ஓக்கள், கெஜடெட் ஆபீசர்கள் என்று பாகுபாடு செய்யுது தவறு. அங்கு வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு நல்ல முறையில் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால்தான் அவர்கள் நன்றாக வேலை செய்ய முடியும்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [11th March 1959]

அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்க வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுத்து நல்ல முறையில் வேலை வாங்க வேண்டும். இதைப் பற்றி எல்லாம் இந்த சபையில் இருக்கக்கூடிய எல்லாக் கட்சிகளின் அபிப்பிராயங்களையும் அறிந்து கொண்டு தீர்மானம் செய்ய வேண்டும்.

எதிர்க்கட்சிகளெல்லாம் ஒத்துழைக்கவேண்டும், ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று ஆட்சியாளர்கள் அடிக்கடி சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எதிர்க் கட்சிகளின் கருத்துக்களை ஒரு காரியத்தைச் செய்வதற்கு முன்னாலேயே கேட்டு அறிகிறார்களா என்றால் இல்லை. இந்தச் சபையில் இருக்கக் கூடிய கட்சிகளின் அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டு சம்பளக் கமிஷன் நியமிப்பார்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் அது மாதிரி செய்யவில்லை. ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் காரியத்தைச் செய்து விட்டு அவர்கள் செய்யக்கூடிய முறையில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள் சம்பளக் கமிஷனோ, அல்லது வேறு எந்தக் கமிட்டியோ நியமித்தாலும் தங்கள் இஷ்டம் போல் செய்து விட்டு எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அல்லது ஒத்துழைக்கவில்லை என்று குறை கூறுகிறார்கள். இது சரியல்ல.

நமது சர்க்கார் சம்பளக் கமிஷனை நியமிப்பதற்கு முன்பே எதிர்க் கட்சிகளைக் கலந்திருந்தால் நாங்கள் யோசனைகள் கொடுத்திருக்க முடியும். அந்தச் சம்பளக் கமிஷன் பிரச்சனைகளை எந்த முறையில் அணுக வேண்டும்; முறைகள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றி எங்கள் யோசனைகளைக் கூறி இருக்க முடியும். இப்பொழுது நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தச் சம்பளக் கமிஷனில் இருக்கக்கூடிய 3 மெம்பர்களும் ஐ.சி.எஸ். ஆபீசர்கள். ஒருவர் ஐ.ஜாக் இருக்கலாம். அவரும் ஐ.சி.எஸ்.தான். தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகள் ஒருவர்கூட இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. எதிர் கட்சிகளைக் கேட்டிருந்தால் இதுபற்றி யெல்லாம் யோசனைகளைக் கூறி இருக்க முடியும். “டர்ம் ஆப் ரெபரன்ஸ்” இந்த சபையின் முன் வைக்கப்படவில்லை. எல்லாம் தங்கள் இஷ்டம் போல் செய்து கொண்டு எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அது எப்படி என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இந்தச் சம்பளக் கமிஷன் என்.ஜி.ஓ. பிரச்சனைகளை மட்டுமின்றி கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய கணக்கப்பிள்ளை, மணியக்காரர் ஆகியவர்களுடைய வேலைமுறை எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான விசாரணையையும் செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் யோசனை கூறி இருக்க முடியும். இப்பொழுதும் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சம்பளம் சம்பந்தமான விஷயங்களைப் பற்றி மட்டும் பரிசீலனை செய்தால் போதாது. வேலைமுறை நிர்வாக அமைப்பு ஆகியவைகள் எல்லாம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் மிகவும் உபயோககரமாக இருக்கும். சம்பளத்தைப் பற்றி மட்டும் பரிசீலனை செய்வது, அதுவும் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு மட்டும் பரிசீலனை செய்வது என்பது சரியல்ல என்கிற யோசனையையும் நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடுகூட அதிகாரிகளுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இடையே இருக்கக் வேண்டிய தொடர்பு ஓரளவு நல்ல முறையில் இருக்க மந்திரிகள் உதாரணமாக இருக்க வேண்டும். அரசியலைக் கொண்டு போய் நிர்வாகத்தில் புகுத்தக்கூடாது. மாணவர்களிடையே அரசியலைப் புகுத்தக்கூடாது என்று—தங்களைப் பாதிப்பதால்—கூறுகிற அவர்கள் கிராம அதிகாரிகளைத் தங்களுடைய அரசியல் செய் நலத்திற்கு—தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லவில்லை—பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது பற்றிய பல சம்பவங்களை நான் கொண்டு வர முடியும். அமைச்சர்கள் நேரடியாகச் செய்யாமல் இருக்கலாம். அமைச்சர்கள் சார்ந்துள்ள கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த மாதிரி நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்கூட அதிகாரிகள் அவர்களை மதிக்கவேண்டுமென்ற உணர்வைப் பெறவேண்டும்.

11th March 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

சிறு சேமிப்பு திட்டத்தைப் பற்றி நிதியமைச்சர் கூறும்போது பஞ்சாயத்து ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலிருந்து கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்வதில்லை என்ற வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அவர்கள் வாக்குறுதி தந்த முறையில் இன்று இருக்கிறதா? பஞ்சாயத்தில் இருந்து வசூல் செய்யக்கூடாது என்பதல்ல என் கருத்து. ஆனால் அவர்கள் கையாளுகிற முறை என்ன வென்று பார்க்க வேண்டும். பரமக்குடி பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டுக்கு சம்மன் அனுப்புகிறார்கள். பரமக்குடி பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டுக்கு.....

நேராய் ஆஜராக ரிவினியூ சம்மன்.

பரமக்குடி தாலுகா, பரமக்குடி தீர்மானத்திலிருக்கும் பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்டுக்கு இப்பொழுது நம்முடைய முன்பாக நடந்து கொண்டிருக்கிற ரெவினியூ விசாரணையில் சாக்ஷியாகச் சொல்லவும், இதனடியிற் கண்ட தஸ்தாவேஜைகளை ஆஜர் செய்யவும் நீர் ஆஜராக வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறபடியால் இதனால் உமக்கு கட்டி இருந்தென்னவென்றால் :— சிறு சேமிப்புக்கு வசூல் செய்யும் விஷயமாக 1959-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 26-ம் தேதி காலை 10 மணி நேரத்திற்கு பரமக்குடி கவர்ன்மெண்டு தாலுகா ஆபீசில் நம்முன்பாக ஆஜராக வேண்டியது. நம் உத்திரவு கொடுக்கிற வரையிலும் மேற்குறித்த இடத்தை விட்டுப் போகக் கூடாது.

1959-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 19-ம் தேதி நம்முடைய கையொப்ப மும் முகரும் போடப்பட்டது.

(Sd.) P. RATHINAM

தாசில்தார், பரமக்குடி.

முத்திரை.

இப்பேர்ப்பட்ட தாசில்தார்களை நம்பியிருந்தால் நம்முடைய சிறு சேமிப்புத் திட்டம் வெற்றி பெறுமா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே போன்று சேலம் ஜில்லாவில் உள்ள ஒமலூர் தாலுகா தாசில்தாரைப்பற்றி நான் எழுத்திலேயே புகார் செய்திருக்கிறேன். பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட பஞ்சாயத்துத் தலைவரை அழைத்து மக்களுடைய முன்னிலையிலேயே மரியாதைக் குறைவாகப் பேசி, அவர் 300 ரூபாய் தருகிறேன் என்று ஒத்துக்கொண்டபோது கூட “இது போளுதுடா, ஆயிரம் ரூபாய் கொடேண்டா” என்பதாக கண்டபடி பேசியிருப்பதைப் பற்றி நான் ஏற்கெனவேயே புகார் அனுப்பியிருக்கிறேன். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் யாரும் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் சுமுகமான முறையில் வசூல் செய்யவேண்டும். கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்களிடத்திலும் கூட நிர்ப்பந்தம் இல்லாத முறையில் வசூலிக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கோரிக்கை. அதை விட்டு இந்த மாதிரி முறையைப் பின் பற்றினால் வெற்றி ஏற்படாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர்

அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். பல பிரச்சினைகள்—சின்ன பிரச்சினைகள் எல்லாம் கூடச் சொல்லப்பட்டன. ஆகையால் எல்லாவற்றுக்கும் பதில் சொல்லவேண்டுமென்றால் எனக்குக் கொடுத்திருக்கிற காலத்திற்குள் சொல்ல முடியாது. ஆகையால் பெரிய பிரச்சினைகள் முதலில் எடுத்துக்கொண்டால்—அதைப் பற்றி எவ்வளவு சொல்ல வேண்டுமோ அதைச் சொல்லுகிறேன். பாக்கி யுள்ளவற்றுக்குப் பதில் சொல்லாது விட்டு விட்டால் அதற்கு நான்

[Sri M. A. Manickavelu] [11th March 1959]

ரெஸ்பான்ஸிபிள்—ஜவாப்தாரி அல்ல என்று சொல்வேன் (மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், —மந்திரி அவர்கள் 45 நிமிஷம் கேட்டார்கள். அதற்கு மேலேயே நேரம் இருக்கிறது.) மேலே இருக்கிற மூன்று நிமிஷங்களில் எவ்வளவு சொல்ல வேண்டுமோ அதைச் சொல்ல நான் தயார்.

முதல் பிரச்சினை நிலப்பிரச்சினையானது. இந்தப் பெரிய பிரச்சினையைப் பற்றியோ நாம் சில ஆண்டுகளாக இங்கே விவாதம் செய்கிறோம். அதோடு சில நிலச்சீர்திருத்தங்களையும் செய்திருக்கிறோம். குறிப்பாக விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்ற முறையில் கல்டிவேடிங் டெனண்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் (பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம்) இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. நியாயமான ஊதியமும் கிடைக்கவேண்டுமென்று (பேர் ரென்ட் ஆக்ட்) நியாய வாரச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இரண்டு கட்டம் முடிந்திருக்கிறது. மூன்றாவது கட்டமாக உச்ச வரம்பு நிர்ணயிப்பது ஆலோசனையில் இருக்கிறது. இதைப் பற்றி நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கும் விஷயத்தில் நாம் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது இரண்டு விஷயம். ஒன்று இந்தச் சீர்திருத்தம் (சோஷலிஸ்டிக் பாடர்ன்) பொதுவுடைமை என்ற முறையில் இருக்க வேண்டும் என்பது. இரண்டாவது உணவு உற்பத்தி அதனால் பாதிக்கக்கூடாது, அதிகமாக வேண்டும். இந்த இரண்டு விஷயத்தையும் இந்த மூன்றாவது கட்டத்து சீர்திருத்தத்தைச் செய்ய நினைக்கும்போது நாம் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அதிலும் பத்திரிகைகளில் இதைப் பற்றி பலவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. நான் படிக்கிற காலத்தில் ஷேக்ஸ்பியர் வொர்க்ஸ்க்கு பலவிதமான அனொட்டேஷன் சொல்வார்கள். ஒரு வார்த்தைக்குப் பத்துப் பதினாந்து விதமாக இருக்கும். அவைகளை நாங்கள் படிக்க வேண்டியதாகவும் இருக்கும். அவர் என்ன கருத்தில் எழுதி வைத்துவிட்டுப் போனாரோ தெரியாது. அவர் செத்துப் போய்விட்டார். ஆனால் ரெலினியூ மினிஸ்டர் உயிரோடு இருக்கிறார். அவர் சொன்னதற்கு யார் எப்படி வியாக்யானம் செய்தாலும்—சொன்னதற்கு அவரே விளக்கம் கொடுக்க முடியும். அதோடு பத்திரிகையில் எப்படி எண்ணுகிறார்களோ அப்படிச் சொல்வது மாத்திரம் இல்லை. பெரிய கொட்டை எழுத்தில் சில போடுகிறார்கள். அப்படி கொட்டை எழுத்தில் அவர்கள் போடுவது ஒரு அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும். உள்ளே படித்துப் பார்த்தால் அது வேறு விதமாகக்கூட இருக்கும். சில தமிழ் பத்திரிகைகளில்தான் இப்படி ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணாக வருவது உண்டு. இப்போது நிதரனமாக எழுதும் பத்திரிகைகளில் கூட கொட்டை எழுத்தில் சில வருகின்றன—உள்ளே பார்த்தால் வேறு விதமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சம்பவம் ஏற்பட்டிருப்பதற்கு நான் வருந்துகிறேன்.

உச்ச வரம்பு என்று நாம் இப்போது சொல்லும்போது நிச்சயமாக இதுதான் அளவு என்று சொல்ல முடியாது. தோராயமாகச் சொல்ல முடியும். குறைந்த அளவு ஒரு ஏக்கரிலிருந்து 100 ஏக்கர் என்றால் 100 ஏக்கரை உச்ச வரம்பு என்பது சரியல்ல. அப்படியே 1 ஏக்கர்தான் உச்ச வரம்பு என்பதும் சரியாக இருக்காது. ஆகையால் எதையோ எழுதி ஜனங்களுக்கு பீதியோ திருப்தியோ, கொடுப்பது என்பது சரியாகாது.

எல்லா நிலங்களையும் ஒரே மாதிரியாகவும் கணக்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஐந்தாறு தரமாகப் பிரித்து அந்த அந்தத் தரத்திற்கு ஏற்ற படி வைப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. மானம் பார்த்த பூமி. அதைவிட மோசம் கரடுமுரடான பூமி. அங்கே 80 ஏக்கரா வைத்துக் கொண்டு சாகுபடி செய்கிறவனுக்குக்கூட தஞ்சை ஜில்லாவில் 5 ஏக்கரா வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவனுக்கு வரும் வரும்படி கிடைக்காது. ஆகவே உச்ச வரம்பு என்றால் தஞ்சாவூருக்கும் ஒன்று, ராமநாதபுரத்திற்கும் ஒன்று, வடாற்காட்டுக்கும் ஒன்று என ஒரேவிதமாக வைக்க முடியாது.

11th March 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

ஆகவே நிலத்தின் தரத்தைப் பிரித்து தஞ்சாவூரில் 5 ஏக்கரா உச்ச வரம்பு என்றால் ராமநாதபுரத்தில் அதிக ஏக்கர் உச்ச வரம்பு என்று வைத்தால்தான் பொருத்தமாக இருக்கும். 'கனம் ராமச்சந்திரன் நூறு ஏக்கரா வைக்கவேண்டும் எனக்கூடச் சொல்வார். ஆகவே இப்படிப் பரிசீலனை செய்யாத வரையில் நாம் இப்போது உச்ச வரம்பு என்ன என்பதைத் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியாது. ஆகவே பத்திரிகைகளில் வரும் கொட்டை எழுத்தைப் பார்த்து திருப்தியோ, பீதியோ கொள்வதில் பயனில்லை. (ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம்.—நீங்கள் இப்போது கொடுக்கிற விளக்கத்திலேயே இரண்டு மூன்று விதமாக பத்திரிகையில் அபிப்பிராயம் வரலாமே.) திட்டமாக இப்போது என்ன சொல்ல முடியும்? எல்லா ஜில்லாவிற்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க முடியாது. தோராயமாகத் தான் இப்போது சொல்கிறேன்.

ஹைதராபாத்தில் இதைப் பற்றி நிதி மந்திரி பேசினார்கள். நிதி மந்திரி சிலிங்கை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. சிலிங் வேண்டாம் என்று சொன்னார் என்று பத்திரிகையில் வந்திருந்ததைப் பார்த்தேன். நிதி மந்திரி பேசியபோது நான் அங்கேயேதான் இருந்தேன். அவர் சொன்னது எல்லாம் என்ன? சிலிங் கொண்டு வந்து விட்டால் உபரி நிலத்தை என்ன செய்வது? யார் யாருக்குக் கொடுப்பது? கொடுத்தாலும் உணவு உற்பத்தி பாதிக்காத அளவுக்கு அவர்களால் சாகுபடி செய்ய முடியுமா? ஒருவனுக்கு 5 ஏக்கர் நாம் கொடுத்தால் அந்த நிலத்தைப் பண்படுத்தி, விதையிட்டு, உரம் போட்டு சாகுபடி செய்யக்கூடிய வசதி அவனிடத்தில் இருக்க வேண்டும். திட்டவட்டமாக அதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு சிலிங் கொண்டு வந்தால்தான் நல்லது என்று சொன்னார். வேறு ஒன்று மில்லை. ஆனால் என்ன சொல்லுகிறார்கள்—“ஹைதராபாத்திலே அம்மாதிரி பேசினார்கள், ஆனால் நாக்பூரிலே பல்படி அடித்தார்கள் நிதி மந்திரி” என்று. இரண்டு இடங்களிலும் அவர் ஒரே மாதிரியாகத்தான் பேசினார். அவர் சொன்னது—“நல்ல முறையிலே விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் செய்துகொண்டு, அப்பொழுது நிலத்தை பிரித்துக் கொடுத்தால்தான் பிரயோஜனம் இருக்கும், அப்படியில்லாவிட்டால் பிரயோஜனம் இல்லை” என்று சொன்னார்களையொழிய சிலிங்குக்கு விரோதமாக அவர் சொல்லவில்லை.

(Deputy Speaker in the Chair.)

கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம்—சேலம் ஜில்லாவில், ஆத்தூர் தாலுகாவில் 35 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம், நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு பிரித்துக்கொடுத்தோம். இப்பொழுது என்ன இருக்கிறது? சரியாக சாகுபடியே ஆகவில்லை. காரணம் என்ன? நிலத்தைப் பெற்றவர்கள் நல்ல முறையிலே காபிடல் போட்டு விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. கடன் கொடுத்தோம் மாடு வாங்கிக் கொடுத்தோம். என்ன கொடுத்தும் சரியான முறையிலே விவசாயம் செய்யப்படவில்லை. ஆகையால் இப்பொழுது அதைப்பற்றி பிரச்சனை இருக்கிறது. அரசாங்கமே ஏன் அதை புல்டோசர் வைத்து திருத்திக் கொடுத்தபிற்பாடு அவர்களிடத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக செலவு பணத்தை வாங்கிக்கொள்ளலாமே என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் சின்ன அளவிற்கு அசைன்மெண்ட் செய்த 35,000 ஏக்கருக்கு இந்தக் கதி ஏற்பட்டால், பெரிய அளவிலே லட்சக்கணக்கிலே நிலம் உபரியாகப் பயிர் செய்யப்படாமல் இருந்தால் உணவு உற்பத்தி என்ன ஆவது. அதுவும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் உணவு உற்பத்திக் குறைந்தால் மிகுந்த கஷ்ட ஏற்படும் என்ற முறையிலே இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் யோசித்துச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

இன்னொரு விஷயம். முன்பு நிலத்தின் விஸ்தீரணத்தை ஒட்டித் தான் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு வைக்க வேண்டுமென்று, அது விஷயமாக மத்திய நிலச் சீர்திருத்தக் கமிட்டியின் யோசனைப்படி, 3,600 ரூபாய்க்கு வருஷத்திலே வருமானம் வந்தால் அந்த அளவிற்கு எவ்வளவு நிலமோ

[Sri M. A. Manickavelu] [11th March 1959]

அதைத்தான் ஒதுக்கி வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை ஒட்டி மைசூர் மாகாணத்திலே 3,600 ரூபாய் வருஷ வருமான அடிப்படையிலே இவ்வளவுதான் நிலம் என்று வைத்தார்கள். ஆந்திர மாகாணத்திலே 5,400 ரூபாய் என்ற அடிப்படையிலே அவர்கள் அங்கே மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

நாக்பூரிலே என்ன முடிவாயிற்று என்றால்—வருமானமும் மனதிலே இருக்கிறது. வருமான அடிப்படை என்பது போகவில்லை—வருமானம் இல்லையென்றால் அதிக ஏக்கர் வைக்கலாம் என்பது நாக்பூரில் செய்யப் பட்ட திருத்தம். ஏதோ 3,600 ரூபாய் வருகிற வருமானத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் என்று வைத்தால் அதன் மூலமாக அவன் கண்டிப்பாக நல்ல முறையிலே—ஜப்பான் முறையிலோ, ரஷ்ய முறையிலோ—விவசாயத்தை செய்து அதிலே அதிகமாக உற்பத்தி செய்து 3,600 ரூபாய்க்கு மேலே பயன் அடையலாம். 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே வருமானம் வரக்கூடிய அளவிற்கு உற்பத்தி செய்து காட்டினால் அப்பொழுது இருக்கிற அந்த முறைப்படி, “நீதான் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் அவ்வளவு வருமானம் அடைகிறாயே, 3,600 ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய அளவிற்கு நிலம் இருந்தால் போதும், ஆகவே உன்னிடத்தில் இருக்கிற நிலத்தில் பாதியைக் கொடுத்து விடு” என்று கேட்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். ஆனால் இந்த மாறுதலிலே அது இல்லை. நிதானமாகத் தன்னுடைய சுயமுயற்சியினால் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கிறதோ அதை அவர்களே எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதுதான் நல்ல முறை. அப்பொழுதுதான் உற்பத்தி செய்வதற்கு இன்சென்டிவ் இருக்கும். பழைய உத்தேச முறைப்படி வைத்தால், அதிக உற்பத்தி செய்ய பிரயாசை எடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள். ஜாஸ்தி உற்பத்தி பண்ணினால் பாதி நிலத்தை கொடுத்து விடு, அதுதான் உச்ச வரம்பு என்று அரசாங்கம் கேட்டு வாங்கி விரிவார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டுவிடும். ஆகவே இப்பொழுது கொண்டுவர இருக்கிறது ஒரு நல்ல முறையாகும். ஏதோ நியாயமான வரம்பு என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் செய்ய முடியுமே தவிர வருமானத்தையே அனுசரித்து அல்ல, சொந்த பிரயாசையினால் அதிகப்படி உற்பத்தி செய்தால் அதற்குத் தகுந்த ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கிறது ரொம்ப நல்லது என்றுதான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சோஷலிஸ்ட் பாட்டர்ன் இருக்க வேண்டியது அவசியம்தான். அதோடு உணவு உற்பத்தியும் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். சோஷலிஸ்ட் பாட்டர்ன் ஐடியாலஜி கொண்டுவர வேண்டுமென்றாலும் கூட இந்த சந்தர்ப்பத்திலே அதை, உணவு உற்பத்தியை அதிகம் பாதிக்கும்படியாக தப்பிடமாகச் செய்தால் ரொம்ப தப்பாக இருக்கும். அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இந்த சோஷலிஸ்ட் பாட்டர்ன் என்ற புது முறையை அமைக்கப் பார்க்க வேண்டும். ஆகையால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே உணவு உற்பத்தி அதிகம் ஏற்படும்படியாக செய்வது மிகவும் அவசியம். இந்த இரண்டையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு இதைப்பற்றிய சட்டம் இந்த வருஷத்திலே வரும். சட்டம் இயற்றிய பிறகு அதை அமுலில் கொண்டு வருவதற்கு உடனடியாக ரூல்ஸ் பிரேம் பண்ணவேண்டும். மற்ற ஏற்பாடுகள் பண்ணவேண்டும். அதன் பிறகு சட்டம் அமுலில் வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலத்தை ஜாரி செய்வது சம்பந்தமாக சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ ஏராளமாக நிலம் இருப்பது போலவும், அதையெல்லாம் ரொம்ப மெதுவாக கொடுப்பதாகவும், ஏன் சீக்கிரமாக கொடுத்துவிடக்கூடாது என்ற முறையிலே சொன்னார்கள். கொடுக்கக்கூடிய பூமியைத் தான் கொடுக்கலாம்.

11th March 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

இம்மாதிரியான வேஸ்ட் லாண்டை மூன்று விதமாகப் பிரிக்கலாம். அஸெஸ்ட் வேஸ்ட், அன்அஸெஸ்ட் வேஸ்ட், புறம்போக்கு லாண்டு. புறம்போக்கு நிலத்தைக் கொடுப்பதில்லை. ஏனென்றால் அவை கால் நடைகளை மேய்ப்பதற்கும், நத்தம் கிராம நத்தம் இவைகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடியது. அஸெஸ்ட் வேஸ்ட், அன்அஸெஸ்ட் வேஸ்ட் இவைகளைக் கொடுக்கலாம். அம்மாதிரி இருக்கும் நிலம் 3,62,000 ஏக்கர்தான் இருக்கிறது என்று புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. அதிலே இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருப்பது சுமார் 1,62,000 ஏக்கர்; இப்பொழுது விநியோகமாகியிருக்கிறது. இப்படி அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஜில்லா சேலம் ஜில்லாவாகும். அங்கே சுமார் 58 ஆயிரம் ஏக்கர் ஜாரி ஆகி இருக்கிறது. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் 53 ஆயிரம் ஏக்கரும், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் 12 ஆயிரம் ஏக்கரும், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் 13 ஆயிரம் ஏக்கரும் ஜாரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று ஜில்லாக்களிலே கொஞ்சம் அதிகப்படியாக இருக்கிறது. அதற்குப் பிரத்தியேகமாக தாசில் தார்கள், டெபுடி தாசில்தார்கள், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் போட்டு அங்கே ஒரு டிரைவ்-சீக்கிரம் செய்யவேண்டுமென்று எங்கெங்கே நிலம் அதிகமாக இருக்கிறதோ அங்கே அது செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆகையால் இந்த முறையிலே இது போனால் சீக்கிரத்தில் மற்ற நிலங்களையும் கொடுக்க முடியும். சிலர் நினைக்கிறார்கள், காலியாக இருக்கும் நிலங்களையெல்லாம் ஏன் கொடுத்துவிடக் கூடாதென்று. ஒரு நிலம் காட்டிலாகாவைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம். இன்னொன்று டாங்க்பெட் ஆக இருக்கலாம். தன்னார் பிடிப்பு நிலமாக இருக்கலாம். இதையெல்லாம் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டால், எப்படிக் கொடுப்பது. ஏதோ பார்க்கிற நிலங்களை எல்லாம் ஏன் சும்மா வைத்திருக்கிறார்கள் என்று முறையில் கேட்டால், கொடுக்கும் நிலத்தைத்தான் கொடுக்கலாமே ஒழிய, எல்லாவற்றையுமே நிலத்தையும் கொடுத்துவிட முடியாது. சில நிலத்தைக் கொடுத்தால் மற்றவர்களுடைய விவசாயம் பாதிக்கப்படும். அதுனால் எந்த முறையிலே நல்ல மாதிரியாக எதை எதை கொடுக்க முடியுமோ அது கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

குளம், கோர்வைப்பற்றி முதலிலே பேசிய அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள் அது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை. அது அதிக அளவிலே ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இருக்கிறது. ஏனென்றால் அங்கே இரண்டு ஜமீன்கள்—ராமநாதபுரம், சிவகங்கை ஜமீன்கள் இருந்திருக்கின்றன. அதன் ரகசியம் என்னவென்றால் அந்தக் காலத்தில் ஜமீன்தார்கள் நிலத்தை தங்கள் இஷ்டம்போல் யார் யாருக்கோ கொடுத்துவிட்டதினால் அவர்கள் அதிலே சாகுபடிசெய்து அனுபவித்து வருகிறார்கள். நீர்ப்பிடிப்பு நிலமானாலும்சரி, டாங் பெட் ஆனாலும்சரி பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். பட்டா இல்லாமலும் அங்கே சாகுபடி செய்துக்கொண்டு வந்திருப்பவர்களும் உண்டு. ஆனால் இப்பொழுது சர்வே செட்டில்மென்ட் செய்யப்படும் போது எது எது கொடுக்கப்பட்டகூடாது என்று சொல்லுகிறார்களோ அதைக் கொடுக்கக்கூடாத முறையில் அவர்களுக்கெல்லாம் பட்டா கொடுக்க முடியவில்லை. “நாங்கள்தான் ஜமீன்தாரிடம் பட்டா வாங்கியிருக்கிறோமே, இந்த செட்டில்மென்ட் வந்து உபத்திரவம் கொடுக்கிறதே என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்காக கொஞ்சம் விதியைத் தளர்த்தி உத்திரவுகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. நீர்ப்பிடிப்பாக இருந்தாலும்கூட மூன்று வாரத்திற்கும் அதற்குள்ளாகவும் இருந்தால் அதைக்கூட கொடுக்கலாம், மேலும் ஒரு மாதம் இரண்டு மாதம் இருந்தால் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி நீர்ப்பிடிப்பிலே சாகுபடி செய்கிறவர்கள், அந்த நிலத்தை அதற்குமேலே இருக்கும் ஏரியிலே ‘வெட்’ என்று கொடுத்திருந்தால் அதைக்கூட அனுமதிக்கலாம். ஏனென்றால் ஏற்கெனவே இன்னொரு ஏரியின் கீழே ‘வெட்’ என்று இருப்பதால் அதைக்கூட கொடுக்கலாம் என்று விதியைத் தளர்த்தியிருக்கிறோம். அந்த வகையிலே அரசாங்கம் கூடுமானவரை ஜனங்களுக்கு அதிக தொந்தரவு

[Sri M. A. Manickavelu] [11th March 1959]

இல்லாமல் எந்தெந்த பகுதியிலே கொடுக்கமுடியுமோ அதைக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்துகொண்டுதான் வருகிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1 பருவ மழை சரியாகப் பெய்யாதது பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் p.m. குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக, ராமநாதபுரம் ஜில்லா, வட ஆற்காடு ஜில்லா, தென் ஆற்காடு ஜில்லா, திருச்சி ஜில்லா, உடையார்பாளையம் தாலுகா, அரியலூர் தாலுகா இவைகள் குறிப்பிடப்பட்டன. தென் ஆற்காட்டைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே வரி வஜா செய்ய உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. கள்ளக்குறிச்சி தாலுகா, வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயர் இவை சம்பந்தமாக வரிவஜா செய்து உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களைப் பொறுத்தவரையில், சில தகவல்கள் வந்த பிறகு அவசியமான உத்திரவுகள் போடப்படும். கூடியசீக்கிரம் திருச்சி, வட ஆற்காடு, ராமநாதபுரம் இந்த ஜில்லாக்களுக்கும் இந்தச் சலுகை அளித்து உத்திரவுகள் போடப்படும்.

அடுத்தபடியாக, கிராம அதிகாரிகளின் சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது என்றும், அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு இப்போது அளிக்கப்பட்ட ஊதிய உயர்வு அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவில்லையே என்றும் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். கிராம அதிகாரிகள் பார்ட்டைம் உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அவர்கள் சர்க்காரின் முழு நேர ஊழியர்கள் அல்ல. அவர்களுடைய உத்தியோகம் “ஆரரி” உத்தியோகம் மாதிரி இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு சம்பளம் “ஆர ரேரியம்” மாதிரித்தான் கொடுக்கிறோம். கர்ணம்சுக்கு அதிக வேலைகள் இருக்கின்றன. கிராம ஹெட்மென்களுக்கு அவ்வளவு அதிக வேலைகள் இல்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு கிஸ்தி வாசூல் காலங்களில் அதிக வேலைகள் இருக்கும். மற்ற காலங்களில் அவர்களுக்கு அதிக வேலைகள் இல்லை. மற்றபடி அவர்களுக்கு இதர வேலைகளும் இருக்கின்றன. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் போன்ற திட்டங்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வரும் நிலையில் அவை சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளும் அவர்களுக்கு வருகின்றன. எனவேதான் அவர்களுடைய சம்பளத்தை இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். அவர்களுக்குப் பிரயாணப் படி (டி.ஏ.) கொடுக்கிறோம். மேலும் இப்போது அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு கல்விச் சலுகைகள் அளித்திருக்கிறோம். இவர்களுடைய பிரிசன்களை நன்றாக ஆராய வேண்டும். அதற்காக ஒரு கமிட்டியை அமைத்திருக்கிறோம். இவர்களை முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களாக என் நியமிக்கக்கூடாது என்பது அக் கமிட்டியின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடன் கலந்து ஆலோசிப்பதற்காக ஒரு கூட்டம் போட்டோம். தங்கள் உத்தியோக நியமன முறையில் இப்போதுள்ள முறையே (ஹெரிடிபரி லிஸ்ட்டேம்) தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும், ஆனால் தங்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று தமிழ் நாட்டு கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கேரளா பகுதியிலுள்ள கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், ரெவினயூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், கணரீகர்கள் இவர்களைப் போல் தங்களும் முழு நேர ஊழியர்களாக நியமிக்கப்படுவதுடன் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதைப்போல் தங்களுக்கும் அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும், தங்களுக்கும் லீவு, அலவன்ஸ், பென்ஷன் ஆகிய சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களை முழு நேர உத்தியோகஸ்தர்களாக நியமிப்பது சம்பந்தமாகவும் அவ்வாறு அவர்களை நியமிப்பதானால் என்ன என்ன மாறுதல்களையும் ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும் என்பது சம்பந்தமாகவும் இப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதாவது பென்ஷன், லீவு, அலவன்ஸ், ரிசெர்வ் ஆபீசர்கள் முதலிய விஷயங்கள் சம்பந்தமாக பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. முழுநேர ஊழியர்களாக அவர்களை நியமித்தால் அவர்களுக்கு அளிக்கப்

11th March 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

படும் கிராமங்களின் எண்ணிக்கையை மாற்ற வேண்டும். இப்போது ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு கிராம முன்சிபும், ஒரு கர்ணமும் இருக்கும் முறையில் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முழு நேர ஊழியர்களாக இவர்களை நியமித்தால் இந்த விதிதத்தை மாற்ற வேண்டும். அப்போது இரண்டு கிராமங்களைச் சேர்த்து ஒரு முன்சிபிடம் கொடுக்க வேண்டும். கர்ணத்திற்கு நிறைய வேலைகள் இருந்தாலும், கிராம முன்சிபிற்கு ஒரு கிராமம் மட்டும் கொடுத்தால் அவருக்குள்ள வேலை மிகக் குறைவாக இருக்கும். ஆகவே அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக மாற்ற வேண்டுமானால் அப்போது இரண்டு கிராமங்களை ஒன்றாகச் சேர்க்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கும்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தஞ்சாவூர், சேலம், திருச்சி ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களிலும் இப்போதே கிராமக் கர்ணங்களுக்கு பரம்பரை பாத்தியம் இல்லை. இவர்கள் “பார்ட் டைம்” ஊழியர்களாக இருந்தாலும், இவர்களுக்கு பரம்பரை பாத்தியம் இல்லாமல் இருப்பதாலும், இவர்களுக்கு வேலைகள் அதிகமாக இருப்பதாலும், இவர்களுக்கு இப்போது அளிக்கப்படும் 30 ரூபாய் சம்பளம் குறைவானது என்று கருதி இவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த அரசாங்கம் திட்டமிடுமா? இவர்களுக்கு பரம்பரை உரிமை இல்லை என்பது சர்க்காருக்கு தெரியுமா?

*** THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** நமது மாநிலத்தில் இப்போது சில ஜில்லாக்களில் இவர்களுக்கு பரம்பரை உரிமை இல்லை என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். இவர்களுக்கு பரம்பரை உரிமை இல்லை என்ற ஒரு வித்தியாசத்தைத் தவிர, மற்றெல்லா விஷயங்களிலும் இவர்கள் பரம்பரை உரிமையுள்ள கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கும் நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்னைகள் எல்லாம் ஆராயப் பட்டு கூடியசீக்கிரம் முடிவு எடுக்கப்படும். இவர்களை என்.ஜி.ஓ.-க்களுடன் சேர்க்காததற்குக் காரணம் என்னவென்றால், என்.ஜி.ஓ.-க்கள் முழு நேர சர்க்கார் ஊழியர்கள், ஆனால் இவர்கள் பகுதி நேர (பார்ட் டைம்) சர்க்கார் ஊழியர்கள். மேலும், இவர்களை நியமிக்கும் முறை எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இப்போது இவர்கள் பரம்பரை பாத்திய முறையில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே இப்போதுள்ளபடியே இவர்களை என்.ஜி.ஓ.-க்களுடன் சேர்த்தால் “க்ளாஷ்” வரும். இப்போது இது சம்பந்தமாக நியமிக்கப்பட்டுள்ள கமிட்டி பிரச்னைகளை முக்கால்வாசி ஆராய்ந்துவிட்டது. கூடிய சீக்கிரத்திலேயே இது சம்பந்தமாக ஏதாவது முடிவு எடுக்கப்படும்.

அடுத்தபடியாக, ஜில்லாப் பிரிவினைகள் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. ஜில்லாப் பிரிவினைகள் இப்போது அவசியம் என்று தெரிந்துதான் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், சேலம், திருச்சி ஆகிய நான்கு ஜில்லாக்களில் முதலில் பரிசீலிக்கப்படும் ஏற்பாடுகளைச் செய்து பார்த்து அதற்குப் பிறகு மற்ற இடங்களில் இத்திட்டத்தை விஸ்தரிக்கலாம் என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். சில பிரச்னைகள் வருகின்றன. முதலில் ஒரே இடத்திலேயே இன்னொரு ஹெட் குவார்டர்ஸை வைத்து ஒரு அடிஷனல் கலெக்டரை நியமிக்கலாம் என்று. ஆனால், அப்படிச் செய்தால் என்ன பிரயோஜனம் என்று தோன்றுகிறது. பிரித்து வைத்தால் அதிகாரிகள் சுற்றிவருவதற்கும் செளகரியமாக இருக்கும். இதர விஷயங்களுக்கும் செளகரியமாக இருக்கும். ஆகவே ஹெட் குவார்டர்ஸை ஒரே இடத்தில் வைக்கலாமா அல்லது பிரித்து இரண்டு இடங்களில் வைக்கலாமா என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து முடிவுசெய்ய வேண்டும். இது போட்டு மெம்பர்களால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் இடங்களில் வைக்கலாம் என்பதையெல்லாம் திட்டங்களையெல்லாம் நன்றாக நிறை ஒன்றும் முடிவு செய்யப்படவில்லை. திட்டங்களையெல்லாம் நன்றாக நிறை வேற்றுவதற்காக, ஜில்லாக்களைப் பிரிக்க வேண்டும். இப்போது அபிவிருத்தி வேலைகள் நிறைய இருக்கின்றன. எனவே ஜில்லாப் பிரிவினைத் திட்டத்தை கூடிய சீக்கிரம் நிறைவேற்ற வேண்டியவரும்.

[Sri M. A. Manickavelu] [11th March 1959]

கடிதங்களுக்குப் பதில்கள் வருவதில்லை என்றும் பதில்கள் காலா காலத்தில் அனுப்பப்பட வேண்டும் என்றும் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். கடிதங்கள் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று பொதுப் பிரச்னைகள் பற்றி எழுதப்படும் கடிதங்கள். இண்டாவது “அது, இது” சிபார்சு என்று சொல்லி எழுதப்படும் கடிதங்கள். இண்டாவது வகைக் கடிதங்களுக்கு பதில் கொடுக்க முடியாது. பொது விஷயங்கள் சம்பந்தமாக வரும் கடிதங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவைகளை ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகு பதில் அனுப்பப்பட வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் விரும்புகிறார்களா அல்லது “அக்னலெட்ஜ்” என்று எழுதினால் போதும் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் நினைக்கிறார்களா? ” ஜி அக்னலெட்ஜ்” என்று எழுதுவது போதாது. ஏராளமான பெட்டிஷன்கள் வருகின்றன. அவைகளில் பெரும்பாலானவற்றிற்கு கட்டாயம் பதில் அனுப்புகிறோம். அவைகளுக்கு இன்னும் துரிதமாக பதில் அனுப்புவதற்கு முயற்சி செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

எஸ்டேட் காம்பென்ஸேஷன் விஷயமாக கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அந்த வேலை துரிதமாகச் செய்யப்படவில்லை என்றும் அது சம்பந்தப்பட்ட சட்டம் 1948-ல் ஏற்பட்டது என்றும் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். இப்போதுள்ள 4,820 எஸ்டேடுகளில் மொத்தம் எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டிய 4,782. ஆக 38 தான் இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. காரணம் வீதக் சிக்கல்களும் கோட்டு சிக்கல்களும் இருக்கின்றன. இப்போது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அட்வான்ஸ் காம்பென்ஸேஷன் மொத்தம் 3:22 கோடி ரூபாய் “இன்டெரிம் பேமெண்டாக்” கொடுக்கப்பட்டது மொத்தம் 1:23 கோடி ரூபாய் இருக்கும் 11,066 சதுர மைல்களில் மொத்தம் ஸர்வே செய்யப்பட்டது 10,588 சதுர மைல்கள். ஆக இன்னும் ஸர்வே செய்யப்படாதது மொத்தம் 478 சதுர மைல்கள்தான். ஸெட்டில்மெண்ட் பீஸ்ட் ஆபிஷன்கூட இதுவரையில் 9,802 சதுர மைல்கள் ஆகியிருக்கின்றன. இதற்கு பீஸ்ட்மென்ட், ஸர்வே பார்டி முதலியவைகள் எல்லாம் வேண்டியிருக்கின்றன. இவைகள் யெல்லாம் போட்டு இந்த மாநிலத்தில் இந்த வேலைகளை துரிதமாகச் செய்து வருகிறோம். ஸர்வே அனேகமாக முடிந்ததாகக் கருதலாம். “பீஸ்ட் ஆபிஷனஸ்” ஆகிவிட்டது. செட்டில்மென்ட் இனிமேல் நிர்ணயிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதாவது 2,3 வருஷங்களில் முடிந்துள்ளது என்று நினைக்கிறேன்.

மேலும் அவர்களுக்கு உரிய மொத்த காம்பென்ஸேஷன் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். இதிலே சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அநேக “கிளமெண்ட்ஸ்” இருக்கிறார்கள்: சில சமயங்களிலே கொடுக்க வேண்டிய “காம்பென்ஸேஷன்” குறைவாக இருக்கலாம். முதலில் பணம் அதிகமாக கொடுத்துவிட்டால், பிறகு திருப்பி வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கும். அவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு அட்வான்ஸ் காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் ஜீவனத்திற்காக “இன்டரீம் பேமென்ட்” வருஷா வருஷம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்கும் வேலை சட்டப்பிரகாரம் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறிய பட்டாதாரர்களுக்கு நில வரியை ரத்து செய்துவிடுவென்றென்று சொல்லப்பட்டது. சிறிய பட்டாதாரர்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ரூ. 15-க்குள் வரி கொடுக்கக்கூடிய பட்டாதாரர்கள்தான் 100-க்கு 80 பங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வரியை ரத்து செய்துவிடுவது என்றால் மொத்த நில வரியை ரத்து செய்துவிடலாம். ஏனென்றால் அவர்கள் மூலம்தான் பெரும்பகுதி வருமானம் வருகிறது. அந்த அளவுக்கு நில வரியை விட்டுக்கொடுப்பது என்றால் நம்முடைய நிதி நிலைமை அதிகம் பாதிக்கப்படும். மேலும் சிறிய பட்டாதாரர்களுக்கு நிலவரி கிடையாது என்று சொன்னால் இன்னும் மேலும் மேலும் நிலத்தைப் பிரித்துவிடு

11th March 1959] [Sri M. A. Manickavelu]

வார்கள். “பிராக்மெண்டேஷன்” அதிகமாகப் போகும். ஆகவே இந்த இரண்டு காரணங்களுக்காக இம்மாதிரி நில வரியை ரத்து செய்வதற்கில்லை. மேலும், இப்பொழுது நாம் எவ்வளவோ புதிய திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். அந்த சமயத்தில் இந்தப் பிப்ரையை எடுத்துக் கொண்டு ஏதாவது நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், அது திட்டங்களைப் பெரிதும் பாதிக்கும். அநேக காலமாக நில வரியை ஒரு கடமை என்ற முறையில் மக்கள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நில வரி கொடுப்பதில் நம்முடைய ஜனங்கள் பழகி விட்டார்கள். ஏதோ விற்பனை வரி போன்ற வரியைக் கொடுப்பதற்கு வேண்டுமானால் கொஞ்சம் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். ஆனால் நில வரி ரொம்ப நாளாய் “ஸ்டெபிலைஸ்” ஆகி விட்டது. நிலம் இருந்தால் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்ற பழக்கத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள். யாரும் சாதாரணமான சமயத்தில், சாதாரணமாக மகசூல் கிடைக்கக்கூடிய சமயத்தில் வரி கொடுக்க கஷ்டப்பட மாட்டார்கள். மழை சரியாக பெய்யாவிட்டால், மகசூல் கிடைக்காத சமயத்தில் வேண்டுமானால் வரி கொடுப்பதற்கு கஷ்டப்படுவார்கள். ஆனால் அம்மாதிரி காலங்களில் வரி வஜா, “ஸ்பெஷல் ரெமீஷன்” போன்ற சலுகைகளை அரசாங்கம் வழங்குவதற்கு முன்வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, ரெவின்யூ நிர்வாகத்திற்கு இவ்வளவு செலவாகிறதே என்று சொன்னார்கள். சுமார் 6 கோடி ரூபாய் வருமானத்தில் 2½ கோடி அல்லது 3 கோடி ரூபாய் செலவாகிறதே என்று கூறினார்கள். வருமானத்தில் 50 சதவிகிதம் ஏன் செலவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ரெவின்யூ நிர்வாகம் வரி வசூல் செய்வதற்கு மாதிரம் அல்ல. எல்லா டிபார்ட்மென்டும் எதற்கும் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு தலை மேல் தான் உட்காருகின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் கலெக்டர், தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. அம்மைக் குத்துவது, அம்மை குத்திக்கொள்வாதவர்களைப் பிடித்துத் தருவது எல்லாவற்றிற்கும் கிணற்றில் விழுந்து விட்டால், தலையாரிதான் போகவேண்டியிருக்கிறது என்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். அது வாஸ்தவம்தான். ஒருவர் தூக்குபோட்டுக்கொண்டால், தலையாரிதான் முதலில் போகவேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் தலையாரியைப் பற்றி ஒரு நல்ல அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. அவர்தான் “லோயஸ்டு ஆபீஸர்”. வில்லேஜ் ஆபீஸர்கள் மீது நிறைய புகார்கள் வருகின்றன. அவர்கள் பணத்தைச் சாப்பிட்டு விட்டார்கள், ஸ்டால் ஸேவிங்ஸ் பணத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டார்கள் என்று புகார்கள் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் தலையாரி பேரில் ஒரு மிதமான குற்றம் சொல்லப்படுவதில்லை. அவரிடம் 1,000, 2,000 ரூபாய் பணம் கொடுத்தால் கூட அப்படியே ஜாக்கிரதையாக எடுத்துக் கஜானாவில் கட்டுகிறார்கள். அவர்கள் பணத்தைச் சாப்பிடுகிறார்கள் என்ற புகாரே கிடையாது. அந்த விதத்தில் பார்க்கும்பொழுது, என்ன தெரிகிறது என்றால், ரொம்ப எளிய நிலையில் இருப்பவர்கள் நல்லவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. (சிரிப்பு.) அவர்களை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டுகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : அவர்கள் சம்பளத்தை 5 ரூபாயாவது உயர்த்திக் கொடுங்களேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அவர்கள் பின்னாக இப்பொழுது இலவசமாக படிக்கலாம். வில்லேஜ் ஆபீஸர்கள் சம்பளத்தை அதிகரித்தபொழுது, அவர்களுக்கும் கொஞ்சம் சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக கோர்ட்டு பீஸ் ஸ்டாம்பைப்பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். கோர்ட்டு பீஸைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அதை திருத்தினோம்.

[Sri M. A. Manickavelu] [11th March 1959]

இதுமாதிரியான சங்கடங்களையெல்லாம் அப்பொழுது கவனித்துதான் திருத்தங்கள் செய்தோம். ஆகையால் அதுபற்றி இதற்குள் மறுபடியும் கவனிக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் அவசியம் ஏற்படவில்லை. ஸ்டாம்பு கட்டணம் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். “காப்பி ஸ்டாம்பு பேபர்” 5 அணு என்று நினைக்கிறேன். மற்றவைகளுக்கு ரேட் அதிகமாகப் போய்விட்டதால், அதன் பிரகாரம் இதுவும் அதிகமாகியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக உத்தியோகஸ்தர்கள் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார்கள் என்ற புகார் சொல்லப்பட்டது. சாதாரணமாக ஒரு இடத்தில் ஒரு உத்தியோகஸ்தர் 3 வருஷங்கள் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும். மேலும் அவர் அங்கே இருந்தால் புகார் வருகிறது. ஆகையால் 3 வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை மாற்றுவது ஒரு “டிஸ்டிக்டன்”. ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷத்திற்குள் மாற்றவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஏனென்றால் அந்த உத்தியோகஸ்தருக்கு ஒரு வருஷத்திற்குள் வேறு ஏதாவது மேல் உத்தியோகம் கிடைத்துவிடுகிறது. சில சமயங்களில் சில இடங்களுக்கு ஸீனியர் ஆபீஸர்களாக போடவேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக “டிஸ்டிக்ட் ஹெட்குவார்ட்ஸ், பி.ஏ.” வாக போட வேண்டுமானால் ஸீனியர் ஆபீஸரைத் தான் போடுகிறோம். பல வருஷங்கள் டெப்டி கலெக்டராக இருந்தவரைத் தான் போடவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு இடத்திற்கு ஒரு ஆபீஸ் வந்து 1 வருஷம், 1½ வருஷம்தான் ஆகியிருந்தாலும்கூட, அவர் ஸீனியர் ஆபீஸராக இருந்தால் ஸீனியர் ஆபீஸ் போடவேண்டிய இடத்திற்கு அவரை மாற்றவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிச் செய்யாவிட்டால் ஜூனியர் ஆபீஸர்களை “பி.ஏ.” வாக போடவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். ஆகவே, தவிர்க்க முடியாத சில சமயங்களில் இம்மாதிரி உத்தியோகஸ்தர்களை மாற்றவேண்டியதாகத் தான் இருக்கிறது. ஏதோ ஒரு சில சமயங்களில் ஏற்பட்டதை வைத்துக் கொண்டு, அதை “ஜெனரல் ப்ரரபோலிஷன்” ஆகச் சொல்லுவதற்கு இல்லை. கூடுமானவரையில் இம்மாதிரி அதிகாரிகள் அடிக்கடி மாற்றப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

எஸ்டேட் சிப்பந்திகளைப் பற்றி சொல்லப்பட்டது. ஏற்கனவே ஜமீன்தாரி இருந்தபோது சிப்பந்திகளாக இருந்தவர்களை கூடியவரையில் அந்த டிபார்ட்மெண்டில் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களை இப்பொழுது ஒரு “டிஸ்டிக்ட் காலராக” வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மேலும் இதைப் பரிசீலனை செய்து யார் யாரை “ரெகுலர் காலரில்”, “ரெகுலர் சர்வீஸில்” சேர்த்துக் கொள்ள முடியுமோ அவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கு அம்மாதிரி வேலை கிடைக்காவிட்டால் அவர்களை மற்ற இலாகாக்களில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. அவர்களுடைய கஷ்டங்களைத் தவிரக் கக்கூடிய முறையில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க அரசாங்கம் தயார்.

அடுத்தபடியாக, வில்லேஜ் ஆபீஸர்ஸ் அதிக நான் தற்காலிகமாக நீக்கவைக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அவர்கள் பேரில் பணம் கையாண்டார்கள் என்றோ அல்லது மற்றபடி வேறு குற்றமோ இருந்தால், அவர்களை உடனே “ஸஸ்பென்டு” செய்யாவிட்டால் விபரீதம் ஏற்படும். கூடியவரையில் விசாரணையை சீக்கிரமாகவும், துரிதமாகவும் முடிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சி செய்யப்படுகிறது. இருந்தாலும், சில சமயங்களில் சில மாதங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. இது தவிர்க்கமுடியாத விஷயம். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் தான் செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

வெளியிலே இருக்கும் ஆபீஸர்களுக்கு போதுமான வசதிகள் செய்யப்படவில்லை என்ற புகார் சொல்லப்பட்டது. எலக்டிரிக் லைட், “பான்” போன்ற வசதிகள் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. சிறு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு “எலக்டிரிக் பான்” வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்று

11th March 1959]

[SRI M. A. Manickavelu]

சொன்னார்கள். பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகமான “டி.ஏ. ரேட்” இருக்கிறது. சிறிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு குறைவான “டி.ஏ. ரேட்” இருக்கிறது. பி.ஏ. படித்தவர்களில் ஒருவர் 1,000, 2,000 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார். மற்றவர் 70, 80 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறார். இந்த ஏற்றத்தாற்போல கொஞ்சம் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. சிறிய உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோருக்கும் “பான்” போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அந்த அளவுக்கு அதிகமாக “பான்” வாங்கவேண்டியிருக்கும். “பான்” கூட கிடைக்காமல் போகலாம். தரப்பிரகாரம் இம்மாதிரி வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படுகின்றன. காரணம், குறைந்த சம்பளக்காரர்களுக்கு இந்த வசதிகள் கொடுக்கக்கூடாது என்பது அல்ல. அவர்கள் கொஞ்சம் தாக்குப் பிடிக்கலாம். பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் தாக்குப் பிடிக்க முடியாது. (குறுக்கீடு) “they are used to rough ways of living” எவ்வளவு தூரம் வசதி செய்து கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்துகொடுக்கப்படுகிறது. அநேக இடங்களில் பென்சு, நாற்காலிகள் இல்லாமல் இருந்தது. அவைகளையெல்லாம் இப்பொழுது போட்டுக்கொடுத்திருக்கிறோம். 2, 3 வருஷங்களுக்கு முன்னால்கூட இம்மாதிரி புகார்கள் இந்த மன்றத்தில் சொல்லப்பட்டது. எவ்வளவு தூரம் செய்யமுடியுமோ, அவ்வளவு தூரம் வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம். அனேகமாக எல்லா விஷயங்களைப்பற்றியும் சொல்லியாய் விட்டது என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் ஏதாவது சொல்லவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் யாராவது கேட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : ஸார், நிலங்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுமபோது மாற்றுக்கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கலந்து கொண்டு முடிவு கட்டுவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் இந்த ஆண்டு முடிவடையப்போகிறது. அதை இன்னும் நீடித்து வைக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசமிருக்கிறதா? மேலும் சில இடங்களில் நிலவரி வஜா செய்து கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் இந்த இடங்களில் எல்லாம் ஏரிகள் இருந்தால் அந்த ஏரியில் குறைந்தது 20 நாட்கள் தண்ணீர் இருந்தால் அந்த பகுதியிலிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் தீர்வை (வாட்டர் டாக்ஸ்) போடுகிறார்கள். ஆகவே இந்த தீர்வையைப் போட்டுவிட்டு நிலவரி வஜா செய்வதினால் சுமார் நான்கு அல்லது ஐந்து அணு தான் வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த (வாட்டர் டாக்ஸ்) தண்ணீர் தீர்வையையும் விவசாயிகளின் மீது போடாமல் இருக்கும்படி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் எந்த பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. எந்த பாதுகாப்புச் சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அதனுடைய காலாவதி தீரும்போது அதைப்பற்றி ஆலோசித்து அதில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ அதன் பிரகாரம் எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படும். வரிவஜா செய்து கொடுப்பதைப்பற்றி சொல்லுவதாக இருந்தால், இதற்கு ஏராளமான விதிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. தண்ணீரை விவசாயிகள் உபயோகிக்கவில்லையென்றால் நிச்சயமாக தண்ணீர் தீர்வை போட மாட்டார்கள். அதற்காக ஸ்பெஷல் ரெமிஷன் கொடுப்பதற்கும் பல விதிகள் இருக்கின்றன. ஏதோ ஒன்றிரண்டு இடத்தில் தவறுதலாக இருந்தால் அதைப்பற்றியுள்ள விவரங்களை தெரிவித்தால் அதை கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம். பொதுவாக வஜா செய்துகொடுப்பதற்கு நல்ல விதிகள் எல்லாம் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

SRI S. LAZAR : ஸார், கல்டுவேட்டிங் டெனன்ட் ப்ரொட்டக்ஷன் பில் செப்டம்பர் மாதத்தில் கொண்டு வந்தபோது அதில் சிறு நில மிராச்தார்களுக்கு தகுந்தபடி பல மாறுதல்கள் செய்யப்படும் என்று

[Sri S. Lazar]

[11th March 1959]

சொல்லப்பட்டது. அதன் பின்னாலும் அதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. அதன் நிலைமை இப்போது எப்படியிருக்கிறது என்பதை தெரிவிக்கவேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதற்குரிய காலத்தில் அந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். அதைப்பற்றி இப்போது பரிசீலனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் பேரில் முடிவு எடுக்கப்பட்டதும் அந்த முடிவின் பிரகாரம் அமல் செய்யப்படும்.

SRI T. T. DANIEL : May I know, Sir, whether our Government are negotiating with the Kerala Government to abolish the 'Maniamkaram' tax, and whether any Bill has been forwarded by the Kerala Government to this Government for opinion?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மணியங்கரம் பண்டாரவகை, பாட்டம், திருப்புவாரம் என்றெல்லாம் பல முறைகள் இருக்கின்றன. இது ஒரு சிக்கலான முறை. இதைப்பற்றியுள்ள ரிப்போர்ட்டை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்குள் இதற்கு ஒரு முடிவு எடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

That the allotment of Rs. 1,69,96,800 under Demand I—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100.

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,69,96,800 under Demand I—Land Revenue Department.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

That the allotment of Rs. 19,26,100 under Demand III—Stamps Administration—be reduced by Rs. 100.

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 19,26,100 under Demand III—Stamps Administration.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

That the allotment of Rs. 4,04,66,800 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous—be reduced by Rs. 100.

The cut motion was put and lost.

11th March 1959]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,04,66,800 under Demand XII—District Administration and Miscellaneous.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

That the allotment of Rs. 55,00,000 under Demand XXXIV—Compensation to Zamindars—be reduced by Rs. 100.

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 55,00,000 under Demand XXXIV—Compensation to Zamindars.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow. 1-28 p.m.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. STATUTORY ORDERS, RULES AND NOTIFICATIONS.

104. Notification issued with G.O. Ms. No. 266, Home, dated 29th January 1959, exempting Motor Car MSX 3996 belonging to the Consul of France in India from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

105. Notification issued with G.O. Ms. No. 284, Home, dated 31st January 1959, exempting Motor Car MSX 3353, belonging to French Trade Commissioner from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]